

זֶה הַשֵּׁעַר לְהוֹצִיאֵם יְבוֹאוּ בּוֹ

סֵפֶר

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

הַמְּנַקֵּד

עֲנֵנִי לְמוֹד סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ

”תְּקוּנֵי הַזֶּהָר”

כָּלֵלִים יְסוּדִיִּים וְעַקְרִיִּים בְּעֵינַי
אֲמִירַת וְלְמוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים לְכֹל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִילוּ בְּשֵׂאִין
מְבִינִים כְּלוּם, וּבִפְרֹט לִילְדִים קְטַנִּים.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעי"ק בית שמש תובב"א

הוצאה שלישית - אלויל תש"ע לפ"ק

לאוקמה שכינתא מעפרא ולגאולת עם ישראל בחסד וברחמים

לרפואה שלימה:

יעקב בן סאסי'ה צופיה | דניאל בן סאסי'ה צופיה

זמירה בת סאסי'ה צופיה

*

לזיווג:

אסתר בת סאסי'ה צופיה | סאסי יצחק בן סאסי'ה צופיה

מרים בת אסתר | שלמה בן זמירה ולאחיו ולאחיותיו

סאסי'ה צופיה בת הזמרלדה

להגדיל תורה ולהאדירה לשם שמים

פרנסה טובה והצלחה בכל העניינים

*

לאה בת סאסי'ה צופיה

לישוב הדעת ופרנסה טובה

ובראות לכל בניה

*

לרפואה שלימה:

יהודה בן הזמרלדה | מרדכי בן הזמרלדה

מזל טוב בת הזמרלדה

ולחזרה בתשובה הם וכל בנותיהם

צדקתם עומדת לעד

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת אבי מורי

ר' סאסי בן זולה גויטע ז"ל

ולע"נ אמי מורתי הזמרלדה בת סאסי'ה ע"ה

ולע"נ אליעזר בן הזמרלדה ז"ל

ולע"נ סאסי אסף בן כרמלה ז"ל

תהא נשמתם צרורות בצרור ההיים

מִפְתַּח הָעֲנִינִים לְסֵפֶר "שַׁעַר הַתְּקוּנִים"

- (א) פֶּלֶא יוֹעֵץ: לַמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ – לַמוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ אֶפִּילוּ
בְּאֵין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל וּמְרוּצָה לְפָנֵי הַשֵּׁם ..... ט
- (ב) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ אֲמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהר ..... ט
- (ג) לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִפֶּשׁ, מֵאֲמֹר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְאִז תִּישָׁן
בְּטַח וּבֵל תִּירָא י
- (ד) הַזֶּהר וְתְקוּנֵים נִשְׁמַת הַתּוֹרָה ..... י
- (ה) הַטַּעַם שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לַמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהר ..... י
- (ו) קִיּוּמוֹ וְקִבְלוֹ הַיְהוּדִים קָהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִימוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּיֻקוּנִים
וְהַזֶּהר יְחִיד וְרַבִּים מִנְעֵר וְעַד זֶקֶן ..... י
- (ז) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב: קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאֲמֵרֵי זֶהר ..... יא
- (ח) זֶהר הַכְּנָה לְתְפִלָּה ..... יא
- (ט) בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינוּת גוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינוּק בֵּין תְּשׁוּעָה שְׁנַיִם סֵפֶר הַזֶּהר
וְהַתְּקוּנִים ..... יא
- (י) רְאוּי לְקַבֵּעַ שְׁעוֹרוֹ בְּלַמוּד הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים בְּאֶפֶן שִׁישְׁלִימֵם כָּל שָׁנָה ..... יא
- (יא) זֶהר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְדַבֵּר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ ..... יב
- (יב) אֲשֶׁרֵי אָדָם שִׁילְמוּד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר ..... יב
- (יג) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמֹר חֲמֹשֶׁה דְּפִין זֶהר אוֹ תְקוּנִים בְּכָל יוֹם ..... יג
- (יד) לְלַמֵּד זֶהר וְתְקוּנִים אוֹ זֶהר חֲדָשׁ קֹדֶם הַתְּפִלָּה ..... יג
- (טו) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמֵר הַשֵּׁם דְּפִין זֶהר אוֹ תְקוּנִים בְּכָל יוֹם, שְׁמַטְהַר הַגּוֹף
וְהַנֶּשְׁמָה. .... יג

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

- (טז) לוֹמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר וְיִמְתְּקוּ הַדִּינִים. .... יד
- (יז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַע עוֹלָם. .... יד
- (יח) הַזֶּהָר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אַף אֵין עֲרָכוֹ כִּהַתְּקוּנִים. .... יד
- (יט) אַף אִם אֵינוֹ מִבֵּין בְּהֵם יֹאמַר דְּבַרֵּי הַזֶּהָר וְתִיקוּנִים. .... טו
- (כ) מִי שְׁלֹא רָאָה אֹר הַזֶּהָר מִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ, לֹא רָאָה מְאוֹרוֹת מִיָּמָיו וְלֹא טָעַם טָעַם הַתּוֹרָה – וְעוֹד שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכְּכָה – אֶפְלוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה וְתִקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד – וּבִפְרִט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמַּשׁ מִכָּל פְּגָם וְסִיג וְחוֹלְאֵת. .... טו
- (כא) אוּי לְאֵלוּ שְׁלֹא רוֹצִים לְלַמֵּד אֶת הַזֶּהָר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם עֲנִי, מִלְחָמוֹת וְאַסוּנוֹת. .... טו
- (כב) לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוֹשׁ מְקָרֵב הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ. .... טו
- (כג) עַל יְדֵי לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֲר"י מְבַעֵר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבַנְפָּשׁוּ, וְיִזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וְיִזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם – אָמַר מֶרֶן הָאֲר"י, שְׁבַזְמָן הִנֵּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמָּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. .... טז
- (כד) עַל יְדֵי לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן מְבַטְלִין כָּל גְּזֵרוֹת רָעוֹת וּמְמַשְׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תְּלוּי בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה וּבִשְׂמִיחָה וּבְנִעָם וּבִירְאָה וְאַהֲבָה. .... טז
- (כה) נוֹדַע בְּשַׁעֲרֵים גְּדוֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהָר אֲשֶׁר הִיא מְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ, וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם וְזֶה יִקְרַב בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל. .... יז
- (כו) יַעֲשׂוּ רַשָּׁם לְמַעֲלָה בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה. .... יז
- (כז) יַעֲזֶה נִפְלְאָה בְּכָל מִינֵי צַעַר חָס וְשָׁלוֹם וּרְיִידָה וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְטַמְטוֹם הַלֵּב. .... יח
- (כח) לוֹמַר זֶהָר וְתִקּוּנֵים – אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים זָכוּ עַל יְדֵי זֶה לְעִנְיָנִים גְּבוּהִים. .... יח
- (כח) לְכֵן נִקְרָא הַסֵּפֶר תְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּיַחְדוּדֵים תְּקוּן עוֹלָמוֹת לְבָרֵר וְלְלַבֵּן הַטּוֹב מִן הַסִּיגִים וְהַפְּסֻלֹת. .... יח
- (כט) בְּלִילָה יִלְמַד זֶהָר כִּי בְּזָכוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִהַגְּלוּת. .... יט
- (ל) הַסֵּפֶרִים שֶׁיְדַבֵּק בְּהֵם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בְּהֵם הֵם חַבּוּרֵי הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשָּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מְהִימָנָא וְשִׁיר הַשִּׁירִים וְסָבֵא. .... יט

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

ה

- לא) יַעֲסֹק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשִׁיבֵי זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא... וְסֵפֶר הַזְּהָר עֲצֻמוֹ
יַעֲסֹק בוֹ מִדֵּי שֶׁבַת בְּשֶׁבֶתוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ..... כ
- לב) וַיָּאֵר אֶת הַלִּילָה בְּתִקּוּנֵי הַזְּהָר בְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר..... כ
- לג) לַמּוֹד הַתְּקוּנִים מִתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָה..... כ
- לד) בְּדוּרְנוֹ מִי שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּזֵהָר וְתִקּוּנִים וְכִתְבֵי הָאֵר"י כָּל עֵסֶק תּוֹרָתוֹ הוּא מִן
הַשְּׁפָה וְלַחוּץ..... כא
- לה) לְשׁוּן הַזְּהָר מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה אֶף דִּלָּא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר..... כא
- לו) סֵפֶר הַתְּקוּנִים הוּא תִקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ..... כב
- לז) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֵהָר בְּכָל יוֹם..... כב
- לח) לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֵהָר וַיִּמְתְּקוּ הַדֵּינִים..... כב
- לט) גְּדֹל מַעְלַת לַמּוֹד הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים..... כב
- מ) עֵקֶר לַמּוֹד הַקְּבֵלָה – הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים..... כג
- מא) הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים – נִשְׁמַת הַתּוֹרָה עַלֶּן הַצֵּלָה נִגְדָּ כָּל רַע..... כג
- מב) עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזְּהָר זוֹכִים לְכָל מַדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם..... כג
- מג) לַמּוֹד הַזְּהָר, תְּקוּנֵים וְזֵהָר חֹדֶשׁ, מַעְלוֹת הַשָּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים מִנְעַ שְׁרֵפַת
הַתְּלַמּוֹד..... כד
- מד) אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁבִּדּוֹר הָאֲחָרוֹן יִתְפָּרְנְסוּן מִתּוֹרָתוֹ
שֶׁתְּהִיָּה מִתּוֹק לְנַפְשׁ וּמֵרַפָּא לְעֶצֶם..... כה
- מה) גְּאֵלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזְּהָר..... כה
- מו) רְאוּי לְלַמֵּד הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים עִם תִּינּוּקוֹת בְּנֵי תִשְׁעָ, כְּדֵי שְׂיִרְאָתָם תְּהִיָּה קוֹדֶמֶת
לְחֻכְמָתָם..... כו
- מז) לְלַמֵּד זֵהָר וְתִקּוּנִים אִו זֵהָר חֹדֶשׁ קֹדֶם הַתְּפִלָּה..... כו
- מח) לְלַמֵּד לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמֵר אַחַד מִזֵּהָר הַקְּדוּשׁ אִו מִהַתְּקוּנִים..... כז
- מט) כָּל עוֹרוֹת אֵילִי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבֹאֵר סוּדוֹתֵינוּ וְרַמְזוֹתֵינוּ שֶׁל סֵפֶר הַתְּקוּנִים
אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם הִרְעִיּוֹן..... כז
- נ) עַל יְדֵי לַמּוֹד בְּתִקּוּנֵים הַבִּינִן שְׁנַמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים..... כח
- נא) גְּדֹל מַעְלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, שֶׁמְזַבְּרֵי הַנֶּפֶשׁ רוּחַ וּנְשִׁמָּה..... כח

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

נב) מהנגון של התקונים בחדש אלול ומהחלישות הלב בפְּשִׁמְתֵּי אֲחֵרִים, נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיּוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה. .... כט

נג) הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים בְּחֵינֵת מְשִׁיחַ, שְׂמִכְנִיסִין דְּרַף הַתְּשׁוּבָה, הֵם יוֹדְעִים הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סָתוּם שְׂרָשֵׁב"י גָּלָה עָלָיו ע' פְּנִים שְׁנֹהֲגִין לַעֲסֹק בָּהֶם בְּאֵלֹה הַיָּמִים בְּאֵלֹל וְעֵשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקָּדוֹשׁ. .... ל

נד) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר אַרְבָּעִים יוֹם מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלֹל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. .... ל

נה) בְּחֹדֶשׁ אֵלֹל חֻצֵי הַיּוֹם תִּלְמוּד חֻכְמַת הָאֲמֵת – וּבַעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה לֹא תִלְמוּד כִּי אִם חֻכְמַת הָאֲמֵת דּוֹקָא, וּבַיָּמִים שְׁבִין כַּפּוּר לְסַכּוֹת תְּרָבָה בְּלִמּוּד הַתְּהִלִּים וְהַזְהָר. .... לא

נו) בְּחֹדֶשׁ אֵלֹל יָד הַכֹּל מְשֻׁמֶשֶׁת בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים. .... לא

נז) אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁשִׁלִּים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלֹי מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים – יִקְרִי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֲמִירַת הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאָב. .... לא

נח) וְכֵן נִהְגָּה הָאֲדַמּו"ר מִסְּקוּוִירָא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה. .... לא

נט) עַל יְדֵי דְרִשְׁת הַרְשָׁב"י בְּעֵינֵינִים הִלְלוּ נַעֲשׂוּ וְנִכְנְנוּ אוֹתָן הַעֲנִינִים לְמַעַלָּה, וְזֶהוּ כָּל עֶקֶר תְּקוּן לְמוּד הַקְּבֵלָה יוֹתֵר מִכָּל שְׂאֵר חֻלְקֵי הַתּוֹרָה. .... לב

ס) חֻכְמַת הַקְּבֵלָה נִקְרָא בְּשֵׁם נִסְתָּר, מִשּׁוּם שְׂמִדְבָר מַעוֹלְמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, שְׂאִין הַשְּׂגָה וְתַפְסִיחַ בְּזָה לְשׁוּם בְּרִיָּה וְהוּא נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִהֵבֶל. .... לב

סא) כָּל הַפּוֹרֵשׁ מִחֻכְמַת הָאֲמֵת פּוֹרֵשׁ מִן הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים – סוּד לְמוּד חֻכְמַת הַקְּבֵלָה מִחֻכְמַת פְּתִי – מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹר הַחֻכְמָה זו לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו. .... לג

סב) לְמוּד חֻכְמַת הָאֲמֵת פּוֹעֵל שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. .... לג

סג) אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂכִינָה בְּדוֹר הַזֶּה, רַק עַל יְדֵי הַזְהָר וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וִיטָאֵל בְּלָבָד. .... לד

סד) מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לְרְאוֹת טוֹב עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִדְבֹּק בְּסֵפֶר הַזְהָר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וִיטָאֵל בְּלָבָד. .... לה

סה) סֵפֶר תְּקוּנֵי זֶהָר מְטַהֵר הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנְּשָׁמָה לְכָל הַלּוֹמֵד אוֹתוֹ בְּחֹדֶשׁ אֵלֹל. .... לה

סו) הַתְּקוּנִים – סִגְלָתָן לְמַתַּק הַדִּינִין. .... לה

סז) תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף. .... לו

סח) סוּד תְּקוּנֵי הַזְהָר שְׂגָלָה הָרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי. .... לו

סט) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר. .... לז

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

ז

- (ע) התּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֻדוֹת בְּאֵלוֹ תּוֹפֵס כְּלוּ..... לז
- (עא) גְּדֹל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר..... לז
- (עב) או"ר בְּגִימַטְרִיא ר"ז..... לט
- (עג) או"ר בְּגִימַטְרִיא אִי"ן סו"ף; אֲדו"ן עוֹל"ם; ר"ז..... לט
- (עד) רַבִּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן, הַפְּלִיג מְאֹד בַּמָּה פְּעָמִים בְּשֶׁבַח
גְּדֹלַת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר..... מ
- (עה) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֻכְמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'...... מ
- (עו) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר
עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וּרְמִיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם..... מ
- (עז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֻכְמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'...... מא
- (עח) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר
עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וּרְמִיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם..... מא
- (עט) אֵת סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהר תִּמְיֵד..... מב
- (פ) לְמַד כָּל הַלִּילָה זֶהר, תְּקוּנֵי זֶהר וּתְהִלִּים, בַּמִּים הַקְּפוּאִים, אֲפֹלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה
חוֹלָה..... מד
- (פא) אֵף מִי שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זוֹ לֹא יִמְנַע מִשׁוֹט בְּסִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים..... מד
- (פב) כִּי מַה יִּגַן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קָרִיאַתְנּוּ בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה
וְהַעֲמָקָה..... מה
- (פג) בְּכָל לִילָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמֶּשׁ, תִּלְמֹד מֵאֲמֹר אֶחָד מֵתְקוּנֵי זֶהר..... מה
- (פד) בְּשִׁלּוּמֵדִים כָּל יוֹם דָּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שָׁנִים סְפוּרוֹת זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַזֶּהר
וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ – זֶה מַחְדִּיר בְּאָדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבְזִיו
מִיָּחָד, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ..... מה
- (פה) דַּע, שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לַמּוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה... מו
- (פו) לְגַמֵּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סִפְרֵי הַזֶּהר וְתְקוּנֵים וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סִפְרֵי קְבֻלָּה מֵהָאָרֶץ
זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה..... מו
- (פז) הַתְּקוּנֵי זֶהר מְטַהֵר הַגּוּף וּמְקַדֵּשׁ הַנְּשָׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֻדָּשׁ אֶלּוּל אֲפֹלוּ
בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ..... מז

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

פח) ללמוד בדברי הוזהר והתקונים בשקידה, שהוא מטהר הנפש ומזככה אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש..... מז

פט) בלמוד ספר זה בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה סגלתו לקרב גאלתו יתברך וקץ ישועתו..... מז

צ) ללמוד הוזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה..... מח

צא) כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים, וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים להשתדל בזה..... מט

צב) מודעה חדשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הוזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערף שש מאות סיומים..... נ

צג) קדם הלמוד יאמר:..... נ

צד) דברי הגאון כבוד מורינו הרב רבי יצחק ירוחם דיסקין שליט"א..... נ

צה) ברוך השם, כי מציון תצא תורה ודבר השם מירושלים..... נא

צו) מזכי לחייביא: אמרו רבותינו זכרונם לברכה: למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשה ואהרן, מפני שהיה עולה ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותם, וכן שמואל בנו נהג אחריו..... נב

צז) מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, זכיותו נכפלות בעבור זכיותם..... נג

סֵפֶר

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

הַחֲדָשׁ וְהַמְּנַקֵּד

עֲנִינֵי לַמּוֹד סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ תְּקוּנֵי הַזֶּהָר

כָּלֵלִים יְסוּדִיִּים וְעִיקָרִיִּים בְּעֵנֵן אֲמִירַת וְלַמּוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפִילוֹ כִּשְׁאֵין מְבִינִים כָּלֵם
וּבְפֶרֶט לִילְדִים קֹטְנִים

א) פֶּלֶא יוֹעֵץ: לַמּוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ – לַמּוֹד
זֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִילוֹ בְּאֵין מְבִין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל וּמְרוֹצָה לְפָנֵי
הַשֵּׁם

לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר נִשְׁגָּב מֵאֵד לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְאֲפִלוֹ אֵי לֹא יָדַע
מֵאֵי קָאָמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהֵי
שֶׁבְּלַמּוֹד הַמְּשַׁנֵּיּוֹת וְכַדּוּמָה יֵשׁ דְּעוֹת שְׁצָרִיק לְהַבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ הַעֲנֵן שְׁלוֹמֵד,
אֲבָל בְּלַמּוֹד תְּהִלִּים וְזֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִלוֹ בְּאֵין מְבִין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל
וּמְרוֹצָה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'.

(פֶּלֶא יוֹעֵץ אוֹת ז', זֶהָר)

ב) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ אֲמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר
הִנְנִי רוֹשֵׁם לָךְ, תְּלַמְּדֵי הַמְּבַהֵק הַרֵב הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מוֹרִינוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף
הַכֹּהֵן נִרוֹ יֵאִיר, בְּקִצְרָה עַל נֵיר קֶטָן בְּכִינוֹן בְּכָדֵי שְׁתֵּשָׂא אוֹתוֹ בְּכָל עֵת. קִבְּלֵתִי
מִמוֹרֵי וְרַבֵּי וְכוּ' [הַבַּעַל שֵׁם טוֹב], תְּקוּנִים יִלְמַד בְּכָל הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם.

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ג) לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמֶּשׁ, מֵאֲמֹר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזְּהָר
הַקְּדוֹשׁ, וְאִז תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא

אֵינְךָ וַיְהִי אֱלֹקִים אִתְּךָ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמֶּשׁ תִּלְמַד מֵאֲמֹר
אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ וְאִז תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא. וְהַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ יִטַע
בְּלִבְנוֹ אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ דְּנֻקָּא, אָמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

מִנְאֵי מוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל בֶּן מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּעַל שֵׁם מִמְעֻזְבוֹז.

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ד) הַזְּהָר וְתְּקוּנֵים נְשֻׁמַת הַתּוֹרָה

עֵינֵי שֵׁם גְּדֹל הַחַיּוֹב לַעֲסֹק בְּסוּד הַזְּהָר וְתְּקוּנֵים וְהֵם נְשֻׁמַת הַתּוֹרָה
וּבְזָה יִזְכָּה לְאִסְתַּתְּפָלָא בְּנִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא דְּבָרִים עֵתִיקִים וְכוּ'.

(הַדְּרַת מְלַךְ חֶלֶק ג' דף רמז.)

ה) הַטַּעַם שֶׁנִּתְּפַשֵּׁט לְמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזְּהָר
הַגִּי מִיְלֵי מַחִיִּים, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ מִזְּמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אֹר
יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת, סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזְּהָר, קִיְמוּ וּקְבְּלוּ הַיְּהוּדִים
קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל סֵפֶר תְּקוּנֵים וְהַזְּהָר יַחֲזִיד
וְרַבִּים, מִנְעֵר וְעַד זְקֵן. וְהֵגַם דָּאִין לֵאל לְיָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמֵרוֹת
טְהוּרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ, אֵף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת
דְּבָרֵיהֶם וּמִתְּלַהֲבִים בְּקִרְיָאָתָם מֵאֵד מֵאֵד.

ו) קִיְמוּ וּקְבְּלוּ הַיְּהוּדִים קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד

הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנֵים וְהַזְּהָר יַחֲזִיד וְרַבִּים מִנְעֵר וְעַד זְקֵן

בְּרַם אִם הִחְזִיקוּ בְּמָקוֹם אֶחָד בְּלִמּוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ מֵאֵה אֲנָשִׁים,
הֵנָּה בְּלִמּוּד הַתְּקוּנֵים מַחְזִיקִים אֶלְף אֲנָשִׁים, כִּמְעַט רַב בְּעֵלֵי בְּתִים
מַחְזִיקִים בְּלִמּוּד הַתְּקוּנֵים. וְזֶה דֶּרֶכְן וּמְנַהֵגִם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְהַטַּעַם שֶׁנִּתְּפַשֵּׁט

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

יא

לְמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהֱרָה, כִּי כָּל אָדָם אֲשֶׁר יַחְטֵא הוּא פּוֹגֵם יוֹתֵר בַּעֲשֵׂיָהּ בְּאַצִּילוֹת בְּרִיאָה וְצִירָה עֲשִׂיָה שְׁבָה, וְיָדוּעַ כִּי הַשְּׁבָעִים תְּקוּנִים שְׁעֵשֶׂה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, כִּיּוֹן שְׁנִדְרָשִׁים יוֹתֵר בְּדֶרֶךְ הַמְּסַפֵּר, עַל כֵּן לְמוֹדֵם מְתַקֵּן בְּעוֹלָם עֲשֵׂיָהּ יוֹתֵר שְׁשָׁם הוּא סוּד הַמְּסַפֵּר וְהַחֲשָׁבוֹן. לְכֵן בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה הַכֹּל רְגִילִים בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים.

(בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

ז) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב: קִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהֱרָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשָׁיו: שְׁקִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהֱרָה.

(רבי יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זהר)

ח) זֶהֱרָה הִכָּנָה לְתַפְּלָה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשָׁיו שְׁקִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהֱרָה וְתְּקוּנִים.

(לקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור ג')

ט) בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהִמְיִנּוּת גּוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינוּק בֶּן תְּשַׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים

וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהִמְיִנּוּת גּוֹבֵר הֵיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֶּן תְּשַׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים לְהַגוֹת בָּהֶם וְהָיָה יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקַיֵּם. וְכַף הָיָה רוֹכֵשׁ יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּמָקוֹם חֻכְמָה חִיצוֹנִית.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק: חיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

י) רְאוּי לְקַבֵּעַ שְׁעוֹרוֹ בְּלִמּוּד הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים בְּאַפֵּן שְׁיִשְׁלִימֵם כָּל שָׁנָה

וְיִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ זֶה שִׁירָאָה לְסִיִּים זֶהֱרָה יִשָּׁן וְזֶהֱרָה חֲדָשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּכָל שָׁנָה. אֵךְ אִם יִלְמַד סֵדֶר הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל הַזֶּהֱרָה הַקְּדוּשׁ עַל סֵדֶר הַשְּׁבֻעוֹת, לֹא יִסְפִּיק לְפַעֲמִים שָׁנִים וְשִׁלְשָׁה שְׁבֻעוֹת בְּפִרְשָׁה אַחַת, דִּהְיִנוּ בְּפִרְשׁוֹת גְּדוּלוֹת. לְכֵן

רְאוּי שִׁיקְבַע שְׁעוֹר הַלְמוּד מִזֶּהֱרַר הַקְּדוֹשׁ וְתְקוּנִים ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, שְׁיֻכַּל לְהַשְׁלִים כָּל הַזֶּהֱרַר יָשׁוּן וְחֻדָּשׁ וְתְקוּנִים בְּכָל שָׁנָה, וְאַחַר לְמוּד ג' דְּפִין יִקְבַע לְמוּדוֹ בְּשָׂאֵר סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים, וְיִלְמַד סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים עַל סֵדֶר שְׁיֻכּוֹל עַד שְׁיֻסָּיִם כָּל סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים הַנִּמְצָאִים וְכו', אֲךָ הַזֶּהֱרַר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים יִזְהַר לְסִימָם בְּכָל שָׁנָה כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, וְכִזָּה יִתְנַהֵג כָּל יָמֵי חַיָּיו.

(?סוד וְשָׂרֵשׁ הַעֲבוּדָה, שְׁעַר הַשְּׁשִׁי, שְׁעַר הַנִּיצוּץ)

יא) זֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְדַבֵּר הַשְּׁוֵה לְכָל נַפֶּשׁ

וְגַם צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לומר בְּכָל יוֹם סֵפֶר זֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וּמִן אֵלוֹל עַד אַחַר יָמִים טוֹבִים לְגִמּוֹר סֵפֶר תְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ. וְאַל יֵאמֶר הַסְּרִיס, הֵן אֲנִי עֶץ וְבֶשֶׂת וְיָמֵי אֲנֹכִי לְגִשְׁתִּי אֶל הַקְּדוֹשׁ פְּנִימָה בְּסְפָרֵי קַבְּלָה. כִּי כָּבֵר הַסְּכִימוֹ כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרָאשֵׁם הַצְּדִיק הַמְּפָרְסֵם הַמְּנוּחַ מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי צְבִי זְכוּרֵנוֹ לְבִרְכָה מְזִידִיטְשׁוּב בְּסְפָרוֹ סוּר מֵרַע בְּכִמָּה רְאִיוֹת מוֹכִיחוֹת כִּי זֶהוּ מַעֲצַת הַיֵּצֶר וְשָׂקֵר בְּיָמֵינוּ, וְאַף שְׂאִינוֹ מִבֵּין הַכֹּל, מִכָּל מְקוֹם לְשׁוֹן הַזֶּהֱרַר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְהוּא דַּבֵּר הַשְּׁוֵה לְכָל נַפֶּשׁ יִשְׂרָאֵל קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא, כָּל אֶחָד לְפִי הַבְּנָתוֹ וְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

(הַנְּהָגוֹת יִשְׂרָאֵל, רַבֵּי צְבִי הִירֶשׁ הַאֲרָאוּיץ מִבְּאֵקְשֶׁעוּיץ אוֹת הַשֵּׁם)

יב) אֲשֶׁרֵי אָדָם שִׁילְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דַּבֵּר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֲשֶׁרֵי אָדָם שִׁילְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דַּבֵּר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי לְכָל דַּבֵּר יֵשׁ שָׂרֵשׁ וְטַעַם וְכוּנָה. לְכֵן טוֹב שְׁלֹא יִקְדֵם וְלֹא יֵאחַר, וְכֵן הִזָּה מְנַהֵגוֹ הַטוֹב שֶׁל עֲטָרַת רְאִשְׁנוֹ מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי הַמְּפִלָּא קְדוֹשׁ מֵרֵאשִׁירוֹ הַפְּרָד"ס זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֱמֵן וְאֶפְלוֹ בְּזָמַן שֶׁהִזָּה לוֹ עַל הַצְּבוּר הִזָּה פּוֹנֶה מִכָּל הַעֲנִינִים וְלִמַּד חוֹבֶת הַיּוֹם, גַּם טוֹב לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁילְמַד חֲמִשָּׁת דְּפִים בְּכָל יוֹם מִהַזֶּהֱרַר הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר שֵׁם הַגְּדוֹלִים חֶלֶק ב' מַעֲרָכָה ב' אוֹת ב'.

(רַבֵּינוּ חַיִּים פֶּאֶלְאָג'י, מוֹעֵד לְכָל חַי)

**יג) תקון לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמַר חֲמֹשָׁה דְּפִין זֶהָר אוֹ תְּקוּנִים
בְּכָל יוֹם**

וְכַן נִתְּן מִרֹן הָאָר"י תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמַר חֲמֹשָׁה דְּפִין זֶהָר אוֹ
תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם, וְכַן נִהַג מוֹרֵי וְרַבֵּי לְקַבֵּעַ לַמּוּדוֹ בַּלַּיְלָה, בְּמִשְׁנֵיּוֹת אוֹ בַּזֶּהָר,
אוֹ שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד טוֹבִים.

(מורה באצבע להחיד"א אות מ')

יד) לְלַמֵּד זֶהָר וְתְּקוּנִים אוֹ זֶהָר חֲדָשׁ קִדְּם הַתְּפִלָּה

קִדְּם הַתְּפִלָּה לְמַעַט בְּדַבּוּר כָּל מַה דְּאָפְשָׁר, וְלַלְמֹד אֵיזָה עֲנִין בַּזֶּהָר
הַקְּדוּשׁ אוֹ בַּתְּקוּנִים אוֹ בַּזֶּהָר חֲדָשׁ.

(סדר היום ואזהרות הקדוש בספר בית אהרן)

אחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם וְכו' יֵאֲמַר מֵאַמֵּר מִזֶּהָר הַקְּדוּשׁ אוֹ מִתְּקוּנִים.

(סדר היום ואזהרות שכתב הרב הקדוש הרב רבי אהרן מקרליו, ספר בית אהרן)

אֲחֵי וְרַעִי, אִם כָּל כֶּף גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שִׁיאֵו וּמַעַלְתּוֹ וְכַמָּה תְּקִיף חִילָא
דְּהֵאֵי אֵילְנָא רַבְרַבֵּי שֶׁל לַמּוּד סֶפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְשֶׁרֶשׁ בְּאַרְץ גִּזְעוֹ לְשַׁלַּח
רְצוּצִים חֲפְשֵׁי מִן הַגְּלוּת הַמֵּר, הָאֵיךְ לֹא יִתְּלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהֵאִיר אֶזְנוֹ
לְשִׁמְעַ בְּלַמּוּדִים לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים
וּשְׂאָר סִפְרֵי הַמִּקְבָּלִים כּו'.

(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

**טו) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמֵר הַשֵּׁם דְּפִין זֶהָר אוֹ תְּקוּנִים בְּכָל
יוֹם, שְׁמוּטָהָר הַגּוּף וְהַנְּשִׁמָּה.**

רְאוּי לְקַבֵּעַ עֲצָמוֹ לְלַמֵּד חֲמֵשׁ דְּפִים זֶהָר בְּכָל יוֹם, וְהוּא תּוֹעֵלַת
גְּדוּלָה וְתְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ לְהֵאִירָה וּלְזַכָּכָה וּלְתַקְנָה, וּלְכַלּוֹת קוּצִים, מִדּוֹת
רְעוּת וְתַאֲוֹת רְעוּת, לְזַכּוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם, וְהוּא מֵרַפָּא וְתְּקוּן לְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים
שֶׁל הַנֶּפֶשׁ. וְכַן נִתְּן מִרֹן הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמַר

חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מורינו הרב רבי צבי.

(נתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, שביל התורה אות א' סימן ל"א)

טז) לומר בכל יום כמה דפים תקוני זהר וימתקו הדינים. ותראה לומר בכל יום אם אפשר קדם התפלה יותר טוב כמה דפים תקוני זהר, וימתקו הדינים בעזרת השם.

(אגרות שומרי אמונים שם כ"ז)

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות נעור כל ליל ששני וללמד באותו לילה..... תקונים.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

יז) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם

הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלות קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם בכל השנה אפלו שלא בימי אלול. ואמר, **שבספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.**

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח)

יח) הזהר קדוש ונורא, אך אין ערכו פהתקונים

פעם אחת אמר כמתמיה, אצל העולם הכל שוין, ספר הזהר והתקונים. והמובן מדבריו היה, שבאמת יש חלוק גדול ועצום בין ספר הזהר הקדוש ובין ספר התקונים, **אף על פי שספר הזהר הוא קדוש ונורא מאד, אין לו שום ערך נגד קדשת וסודות של ספר התקונים.**

(חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שנ"ט)

(יט) אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותיקונים ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותיקונים, כי הם מסגלים לטהר הנשמה.

(סדור האר"י זכרונו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרונו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

כ) מי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה – ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה – אפלו אמירה בעלמא מן השפתיים סגלה ותיקון הנפש מאד – ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מפל פגם וסיג וחולאת

על כן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתיים סגלה ותיקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מפל פגם וסיג וחולאת.

(הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא זכרונו לברכה)

כא) אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות
 אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות.

(תקוני הזהר, תקון 30)

כב) למוד התקוני זהר הקדוש מקרב הגאלה במהרה בימינו
 למוד התקוני זהר הקדוש... מטהר הגוף והנשמה וסגלתו לקרב הגאלה במהרה בימינו.

(רבי חיים צבי עהרנרייך, משה אפרים, קצה המטה, סעיף קטן כג)

כִּי מִי שֶׁטָּרַח וְלֹא הִשִּׁיג יִזְכֶּה וַיְבִין בְּגוֹן עֵדוֹן וְלִכְּוֹן טוֹב לְגֵרֵס סֵפֶר
הַזֶּה וְתִקְוֵנִים וְרַעֲיָא מְהִימְנָא וְכִיּוֹצֵא גַם שְׁלֵא יְבִין אוֹתָם.

(מַעֲבָר יִבְק מֵאִמֹר שְׁפִתֵי רַנְנוֹת פְּרָק כו)

כג) עַל יְדֵי לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֶר"י מִבְּעַר
הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבִנְפָּשׁוּ, וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל
מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַעֲוֹלָם – אָמַר מֶרֶן הָאֶר"י, שְׁבִזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת
נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמָּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין
לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל

וּבַעַת עֲקֵבְתָא דְמִשִּׁיחָא הַתְּגַבְרוֹת הָרַע וְהָעֲזוֹת וְהַמִּדּוֹת רְעוֹת בְּהִנְהָגוֹת
רֵאשִׁי עָרַב רַב נִתְּגַלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז מִן הַשָּׁמַיִם סֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם
כַּתְּבֵי מֶרֶן הָאֶר"י וּבִזְזָה הַלְמוֹד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבִנְפָּשׁוּ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק
עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַעֲוֹלָם וְלָזֶה נִתְּגַלָּה הָאוֹר
הַזֶּה. וְעַקֵּר לְמוֹדֵךְ בְּפִנְיָמִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שֶׁתִּשְׁלֵג הָאָרָה וְחִיּוֹת אֶלְקִית
בְּנִפְשֶׁךְ בְּעַת לְמוֹדֵךְ וּבְכָל הַיּוֹם... אָמַר מֶרֶן הָאֶר"י שְׁבִזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת
נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמָּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין לְכָל
בֵּר יִשְׂרָאֵל.

(רַבִּי יַצְחָק אֲזִיקָה יְהוּדָה יַחֲיָאֵל סֵפֶרִין מְקוֹמְרָנָה, הֵיכַל הַבְּרַכָּה, דְּבָרִים רח:)

כד) עַל יְדֵי לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן מִבְּטָלִין כָּל
גְּזֵרוֹת רְעוֹת וּמִמְשִׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר חִיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חִיּוֹת
אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תִּלְוִי בְּסֵפֶר הַזֶּה וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִרְשָׁה
וּבְשִׁמְחָה וּבְנֵעָם וּבִירְאָה וְאַהֲבָה

וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמַד רִזִּין שֶׁל מֶרֶן הָאֶר"י וְסֵפֶר הַזֶּה
אֲשֶׁר הֵם חֲיִינּוּ וְלוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי בְּעֵקֶבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הָרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר
הָיוּ שׁוֹקֵדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים כַּתְּבֵי מֶרֶן וְהָיוּ
מִבְּטָלִין כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת וְהָיוּ מִמְשִׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר... חִיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי

תלוי בספר הזהר ובכתבי מרון ללמוד בקדשה ובשמחה ובנעם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדשתו וכל ישראל קדושים.

(רבי יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

כה) נודע בשערים גדל מעלת אמירת תקוני זהר אשר היא מזכר הנפש, וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל

נודע בשערים גדל מעלת אמירת תקוני זהר אשר היא מזכר הנפש ובפרט בימי חדש אלול, ומובא בהקדמת פסא מלך שאמירת התקונים גרידא אפלו בלי הבנה הוא תקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כו) יעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדשה.

בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת

דקדושה, ויקים בנו מאמר הזהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד:): עתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

(הסקמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כז) עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב... לומר זהר ותקונים – אנשים פשוטים זכו על ידי זה לענינים גבוהים

וזה עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב ללמד בדברים קלים כמו עין יעקב מדרש או לומר זהר ותקונים וגם ללמד גמרא פשוט גם כי לא מובן אצלו כלום וזה עצה גדולה ונפלאה להתעלות מפל מיני ירידה וקטנות ולא כדעת השוטים שאומרים שאין ללמד בשעה שלבו בל עמו וידוע כמה מעשיות מאנשים פשוטים שזכו על ידי זה לענינים גבוהים.

(נעם הלבבות מאמר למוד התורה)

כח) לכן נקרא הספר תקונים, פי מדבר ביחודים תקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסלת

תקוני זהר: נראה לי שנקרא ספר התקונים כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצנורות הספירות והם נקראים בלשון הקדוש הזה תקונים כמו שאמר בתקון א': "אנת הוא דאפיקת עשר תקוניו, וקרינו להון עשר ספירן", והנה הספירות הם הנה נקדות וכו'. ורב דברי זה הספר הולך על דרך צרופי השמות ויחודים והם עצם עולם התקון ממה וכן החדש עשר הספירות התנחדם בצנורי הספירות לאסתכלא אנפין באנפין למתק הדינים לכן נקרא זה הספר תקונים כי מדבר ביחודים תקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסלת על ידי יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה מה שאין כן ספר הזהר שרב דבריו סובב על עצמות המדות

בְּדֶרֶךְ חַיִּים וְתוֹכַחוֹת מוֹסֵר וְאֵינוֹ מְדַבֵּר מִן יְחוּדִים זוֹלָת בְּמִקוֹמוֹת מוֹעָטִים
וּבְסִפְרֵי אֲדָרָא.

(בעל העטרת צבי בריש ספר התקונים שלו)

אֲשֶׁר חָנַן לוֹ אֱלֹקִים עֶשֶׂר חֲטָאֵיו בְּצַדִּיקָה יִפְרָק וְיִרְבֶּה בְּיָמִים אֱלוֹ
בְּצַדִּיקָה וְלַמּוֹד זֶהר וְתִקּוּנִים וְתֵהִלִּים. (מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

כט) בְּלִילָה יִלְמַד זֶהר פִּי בְּזִכּוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת

אִם זָכָה לְחֻכְמַת אֱמֶת, מְסַגְּלַת הַהַצְלָחָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי אַז נֶאֱמַר
סוּד הַיּוֹה לִירֵאִיו, וְאֵין הָאִשָּׁה מְגַלָּה סִתְרָה אֶלָּא לְבַעֲלָהּ. וּבְלִילָה יִלְמַד זֶהר
בְּאֲשִׁמוּרוֹת כִּי בְּזִכּוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת וְהַגְּלוּת נִמְשַׁל לְלִילָה וּמִי שֶׁלֹּא
זָכָה לְהַבִּין בְּזֶהר אֶף עַל פִּי כֹן יִקְרָא כִּי הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ הַנְּשִׁמָּה
וְלִהְיֹתָ זֶהר נִפְלָא. וּבְסִפְרֵי הַתְּקוּנִים עַל הַיּוֹתֵר טוֹב וּכְשֶׁלּוֹמַד זֶהר
יַעֲיִן לְחֻכְמַת אֱמֶת בְּכָל מְלָה וּמְלָה כִּי כָל אוֹת חֲדוּשׁ בְּפָנָי עֲצֻמוֹ
וְהַדְּבָרִים הַנּוֹרָאִים פְּשׁוּטִים אֵינֶם רַק סוּד.

(סדור רבי שבתי ראשקובער סדר למוד דף יז)

**ל) הַסִּפְרִים שִׁידְבַּק בָּהֶם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בָּהֶם הֵם חַבּוּרֵי הַרְשָׁב"י
עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מֵהִימְנָא וְשִׁיר הַשִּׁירִים
וְסַבָּא**

אֲמַנֵּם הַסִּפְרִים שִׁידְבַּק בָּהֶם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בָּהֶם הֵם חַבּוּרֵי
הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מֵהִימְנָא וְשִׁיר
הַשִּׁירִים וְסַבָּא וְכוּ' וְהִנֵּה אֵל הַמְעַיֵן בְּסִפְרִים אֶלֶּה צָרִיךְ שְׁנֵי דְרָכִים הָאֶחָד
לְשַׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ פְּעָמִים הַרְבֵּה וּלְצַיֵּן לוֹ צִיּוּנִים כְּדִי שְׁיִזְכֹּר הַבְּקִיאוֹת וְאֵל יַעֲמִיק
רֵאשׁוּנָה הַרְבֵּה, וְהַב' יִלְמַד בְּמִקוֹם שְׁנֵי בְּעִיּוֹן רַב כְּפִי כָחוֹ. נִמְצָא אֵל הַמְעַיֵן
שְׁתֵּי הַלְכוֹת בְּבִקִּיאוֹת, הָא' בְּעִיּוֹן בְּשַׁעוֹת הַנּוֹכְרִים בְּפָרָק א', הַב' בְּבִקִּיאוֹת
כְּפִי כָחוֹ, פְּעָמִים יִרְבֶּה בְּזֶה, פְּעָמִים יִמְעַט בְּזֶה, הַכֹּל לְפִי הַצָּרֶךְ הַשְּׁעָה וְהַשְּׁקֵט
הַשְּׁכָל, וּבְזֶה בְּרִיאָה לוֹ, כִּי הוּא יִלְךְ לְבִטָּח דְרָכּוֹ, וְיִשְׁיַג הַדְּרֶךְ הַיְשָׁרָה, וְאֶף אִם
יִרְאֶה אֵל הַמְעַיֵן שְׂאֵינוֹ מִבִּין, עִם כָּל זֶה לֹא יִפְסִיק גְּרִסְתָּם מִפּוֹמִיָּה, כִּי נֶאֱמַר

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

בעל מלאכתו להמציאו נסתר החמה, כי כאשר ירגיל איש את בנו בן הקדוש ברוך הוא מזכה לעוסק בחכמה זו מעט מעט ודבר זה נסיתיו ויש ראיה אל העצה הזו ממה שהעתקנו מהזהר (פרשת קדושים דף פה) בחלק א'.

(אור נערב חלק ג' פרק ג')

(לא) יֵעֶסֶק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשֵׁב י זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא... וְסֵפֶר הַזֵּהָר עֲצֻמוֹ יֵעֶסֶק בּוֹ מִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ

יֵעֶסֶק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשֵׁב י זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא פִּנְתַּת לְהַבִּין עַל יְדוֹ בְּסֵפֶר הַזֵּהָר וְסֵפֶר הַזֵּהָר עֲצֻמוֹ יֵעֶסֶק בּוֹ מִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וְהַכֹּל לְפִי מַה שֶׁהִיא אָדָם אֵלֶּה שֶׁהֲצַעֲתִי הַדְּבָרִים לְפָנָיו וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין וַיִּבְחַר.

(סדר היום, סדר הלמודים במועדי השם)

(לב) וַיֵּאָר אֶת הַלַּיְלָה בְּתַקּוּנֵי הַזֵּהָר כְּעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר

ועם היותו בחור פארזים נכנס בכי טוב אל תא הרזים ולא השיב אחר ימינו מפני חסר זמנו כי אמר מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן ובעת פקדת המשמורות קדמו עיניו אשמורות והתקין מאורות ויאר את הלילה בתקוני הזהר כעצם השמים לטהר.

(שאלות ותשובות דביר יוסף בהקדמה, מתלמידו בעל יד מלאכי)

(לג) לְמוֹד הַתְּקוּנִים מִתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה

הלומד בתקונים מברח הקלפות ומתקן עולם העשיה. על בן ראוי ללמד בזהר הקדוש ובספר תקונים, אשר הם מלאים זיו ומפיקים נגה בסתרי תורה, גם דלא ידע מה קאמר. ועל ידי למוד הנסתר בורא שמים חדשים, ועל ידי למוד הפשט בורא ארצות חדשות, כמו שנאמר כי כאשר השמים החדשים וכו'. ובזה רמזו רבותינו זכרונם לברכה **וְשָׁמַיִם בְּזָרָת** תפן, נוטריקון ז'הר ר'עיא מהימנא ת'קונים.

(ספר חסד ואמת לחיים חורי זכרוננו לברכה - ועין עוד בפנים הספר, מספר בן איש חי בהקדמתו לספרו בגנהו)

לד) בְּדוֹרְנוּ מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּזִהַר וְתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי הָאֲר"י כָּל עֵסֶק תּוֹרָתוֹ הוּא מִן הַשְּׂפָה וְלַחוּץ

א. בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֶּה וְתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֲר"י שֶׁהֵם חַיִּים מִמֶּשׁ לִנְפֶשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים, יֵדַע נֶאֱמָנָה שֶׁכָּל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק הוּא מִשְׂפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאֵג, וְאִין לוֹ עֵסֶק בְּחַיִּים וְהָאֲרָה לִנְפֶשׁ, וְהוּא כָּלוּ טְעוֹת וּרְמָאוֹת, וְאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֶלָּא לְהִיּוֹת מְאֲנָשִׁי שֵׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וּלְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאִין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֶלֶק בְּחַיִּים...

ב. וּבְדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ שְׂכִינְתָא עֲלֵיוֹנָה אֶלָּא עַל יְדֵי הַזֶּהר וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וַיִּטַּל בְּלִבָּד שְׁנֵאֲמָרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּבְדוֹר הַזֶּה מִי הָאִישׁ הַחֲפֹץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים מִבְּלִי לְבָלוֹת יוֹם בְּלַתִּי קִדְשָׁה לְרֵאוֹת טוֹב עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּהר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וַיִּטַּל בְּלִבָּד שְׁנֵאֲמָרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

(הֵיכַל הַבְּרָכָה פְּרִשְׁתָּ עֲקֵב ז', י"ט)

וּבִאֲמַת, בְּעַת לַמּוֹד הַסּוּדוֹת, וּבְפֶרֶט סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים מְאִיר הַנֶּפֶשׁ.

(נְתִיב מִצְוֹתֶיךָ קַאמְאֲרָנָא, נְתִיב הַיְחוּד, שְׁבִיל א' אוֹת ב')

לה) לְשׁוֹן הַזֶּהר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֶף דְּלָא יֵדַע מֵאִי קָאָמֵר

כְּבָר נוֹדַע גְּדֹל יְקָר תִּפְאָרַת וְגְדֹל תְּהַלּוֹת סֵפֶר הַיְקָר וְהַקְּדוּשׁ תְּקוּנֵי זֶהר שֶׁחֲבֵר הִתְנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי זָכָר צְדִיק לְבְרָכָה, אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לוֹ לְשָׁקֵד עַל דְּלִתּוֹתָיו יוֹם יוֹם, אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ שְׂאֵף לְשׁוֹנוֹ לְשׁוֹן הַזֶּהב (הַזֶּהר) מְסַגֵּל מְאֹד לְנִשְׁמָה אֶף דְּלָא יֵדַע מֵאִי קָאָמֵר.

(הַסְּכֻמַּת הָרַב הַקְּדוּשׁ מֵאֲפִטָא תְּקוּנֵי זֶהר דְּפוֹס מְעֻזְבוֹ)

(לו) סֵפֶר הַתְּקוּנִים הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְנֶפֶשׁ

לְלַמֵּד כָּל אֶחָד מִחֻבְרָתוֹ בְּהַתְּמָדָה סֵפֶר הַתְּקוּנִים, כִּי הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְנֶפֶשׁ.

(אגרות שומרי אמונים אגרת השם)

(לז) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם

וְאֵי מִצְוָה לְכָל אֶחָד מֵהַאֲבֹרָכִים לֹמַר אֵיזָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם, הַמְּסַגֵּל מְאֹד לְנֶפֶשׁ, וְלֹא לְהַתְּרֵשׁל מִזֶּה חֲלִילָה, כִּי אֵין לְשַׁעַר גָּדוֹל וְעֵצָם הַטּוֹבָה הַנִּצְמָח מִזֶּה וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.

(שם אגרת ט"ו)

(לח) לֹמַר בְּכָל יוֹם כְּפֹה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.

וְתִרְאֶה לֹמַר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשֶׁר קִדְּם הַתְּפִלָּה יוֹתֵר טוֹב כְּפֹה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר, וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם.

(שם כ"ז)

(לט) גָּדוֹל מְעַלַּת לַמּוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים

סָגְלָה לְהַנְצִל מִגְּאוּוָה, לְהַרְבּוֹת בְּלַמּוֹד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, בְּדוּק וּמְנֻסָּה.

(ספרי יראים)

לְאַהוּבֵי בְּנֵי יְדִיד נֶפְשֵׁי, נֶפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנֶפֶשׁוֹ וְכוּ', וְכַעַת בְּאֵתִי בְּמִכְתָּב שֶׁשָּׁכַחְתִּי לְדַבֵּר עִמָּךְ קִדְּם נְסִיעַתִּי שֶׁתְּחִיל לֹמַר תְּקוּנֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְכוּ'.

(ספר בית אהרן דף קמ"ט, מכתבים קד"ש, מהרב הקדוש אדמו"ר רבי אהרן זכר צדיק לברכה)

(מ) עקר למוֹד הַקְּבֵלָה – הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים

אינו דומה חיות ותענוג למוֹד הנגלה כלמוֹד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו שהוא אין לו חיות ותענוג אפלו בלמוֹד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים.

(מדרש פנחס מהרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, ע"ב אות ג)

בענין ללמוד קבלה וכתבי האר"י זכרונו לברכה, ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללמוד בלעדי איזהו גדול ממך ולא תמצא זה, רק תלמד ספר שערי אורה וגנת אגוז [להרב יוסף גיקטליא], ועקר ספר הזהר והתקונים.

(ישר דברי אמת סימן לט)

(מא) הזהר והתקונים – נשמת התורה עגן הצלה נגד כל רע

והמשכילים יבינו, אינון מארי קבלה, דאתמר בהון (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא.

(זהר בהעלתך קנ"ג)

עגן שם (זהר פרשת בהעלתך) גדל החיוב לעסק בספר הזהר ובתקונים, והם נשמת התורה, ובזה יזכה בנשמתא לנשמתא דברים עתיקים וכו'.

(הדרת מלך לזהר פרשת בהעלתך שם, דף רמ"ז.)

בנים מארי קבלה.

(תקוני זהר בהקדמה דף א.)

(מב) על ידי למוֹד הזהר זוכים לכל מדות טובות שבְּעוֹלָם
בעת עיקבא דמשיחא התגברות הרע והעזות והמדות רעות בהנהגות ראשי ערב רב, נתגלה האור הגנוז מן השמים ספר הזהר

וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם וְכוּ', וּבְזֶה הַלְמוּד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שֶׁבְּנַפְשׁוֹ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ לְאוֹר עֲלִיוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלָזֶה נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַזֶּה.

וְעַקֵּר לְמוֹד בְּפְנֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שֶׁתִּשְׁיֵג הָאָרֶה וְחַיּוֹת אֱלֻקִּית בְּנַפְשׁוֹ בְּעַת לְמוֹדוֹךְ וּבְכָל הַיּוֹם, וְלֹא שֶׁתִּהְיֶה מְקַבֵּל אוֹ חוֹקֵר וְכוּ'. וְלִפְעָמִים הָאֵדָם הוּא בְּקִטְנוֹת הַשֶּׁכֶל, לֹא יִפְטוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִכְּלוּם כִּי זֶה מֵינּוֹת וְכוּ' וְאִז עֲקִימַת שִׁפְתָיו הִנֵּה מַעֲשֶׂה וּמְלַכָּא שְׂכִיב עַל אֲבָנִים וְאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵן.

(הֵיכַל הַבְּרָכָה דְּבָרִים דָּף ר"ח:)

הָיָה מִתְמַיֵּד בְּלְמוּדוֹ מְאֹד, וְלָמַד הַרְבֵּה מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְעַיִן יַעֲקֹב וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתְקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ', וְגַדֵּל בְּקִיאוֹתוֹ בְּכָל הַסִּפְרִים כְּפִי מַה שֶׁרְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ קֶצֶת, הָיָה בְּלִי שְׁעוֹר, וּבְפָרֹט בְּסִפְרֵי תַנ"ךְ וְעַיִן יַעֲקֹב וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתְקוּנִים.

(שְׁבַחֵי הַר"ן רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב ז')

מג) לְמוֹד הַזֹּהַר, תְּקוּנִים וְזֹהַר חֲדָשׁ, מַעְלוֹת הַשְּׁחָר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים מִנְּע שְׁרַפַּת הַתְּלִמוּד

תְּקִנּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת לְקַבֵּעַ לְמוֹד תְּמִידִי אֲשֶׁר לֹא יִפְסִיק.. הַקְּדוּשׁ הַזֶּה בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ וְתְקוּנִים, לְלַמֵּד כָּל אִישׁ מֵהֶם חֵלְקוֹ זֶה אַחַר זֶה מֵאַחַר תְּפִלַּת הַבֶּקֶר וְעַד עַת תְּפִלַּת מִנְּחָה עָרַב כָּל הַיָּמִים תְּמִיד חוּץ מִשְׁבַּת וַיּוֹם טוֹב וְכוּ', וְעוֹד הוֹסִיפוּ בְּלְמוּד הַתְּמִידִי שֶׁל הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ עוֹד יֵשׁ שְׁעוֹת בְּלִילָה חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מִמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוֹר וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְשֵׁנֵת תַּצ"א הָיָה גְזוּרֹת נוֹרְאוֹת וְכוּ' לְבַעַר סִפְרֵי הַתְּלִמוּד שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהִגְאוּן ר"י בְּאֶסְאֵן שָׂאֵל לְרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ (רַמְח"ל) לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעֵנָן, וְרַבֵּינוּ הִשִּׁיב לוֹ בְּבֵאוֹר סוּד כָּל הָעֵנָן, כִּי הוּא רָאָה זֹאת מִקְדָּם וְהִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה וְתִקֵּן בְּיִשְׁבִּיבָה שְׁלוֹ שִׁלְמָדוֹ זֹהַר וְתְקוּנִים וְזֹהַר חֲדָשׁ בְּלִי הַפֶּסֶק מַעְלוֹת הַשְּׁחָר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים וְכוּ'.

(זָרִים מֹשֶׁה, עֵינִינִים נְפִלְאִים מְרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ)

מד) אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁבִדוֹר הָאֲחֵרוֹן יִתְּפַרְנְסוּן מִתּוֹרָתוֹ שֶׁתְּהִיָּה מִתּוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמִרְפָּא לְעַצְמֵם

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כֹּמָה חַיִּילִין נְשָׁמוֹת וְכֹמָה מִלְּאָכִים וּשְׁכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּ, וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי:
 רַבִּי רַבִּי אֲנִתָּה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתַקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, בְּעַנְפִין דִּילָךְ דְּאֵינּוּן אַבְרִין קְדִישִׁין, כֹּמָה עוֹפִין שְׂרָיִין תַּמּוֹן, דְּנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין כְּגוֹנוּנָא דְלַעֲלִיא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם ט) וּבְעַנְפוֹהֵי יְדוֹרָן צְפָרִי שְׁמַיָּא, וְכֹמָה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יִתְּפַרְנְסוּן מִהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ, כַּד יִתְּגַלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינֵיהּ (ויקרא כה י) וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ וְגוֹמֵר.

(תקוני זהר תקון ו' בסופו)

וְזֶה אָמַר וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ, וּקְרַאתֶם דִּיקָא, אֲשֶׁר תִּקְרָא"ו אוֹתֶם בְּסֵפֶר הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים, וּבְזְכוּתָא תִּלְיָא מִילְתָּא, דְּעַל יְדֵי זֶה דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ. וְעַל זֶה סִיּוּם וְקָאָמַר יוֹבֵל הֵיא, כְּלוֹמַר דְּהֵם בְּחִינָה אַחַת, כְּמוֹ שְׁיֹבֵל בְּחִינַת בִּינָה, כְּמוֹ כֵן לַמּוֹד הַזֶּה הַקְּדוּשׁ אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה.

וְמָה שְׁאָמְרוּ בְּזֶה הַקְּדוּשׁ בְּמֵאָמַר הַלְּזֶה עַל יְדֵי לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה שֶׁהוּא מִסְטָרָא דְּבִינָה וְיִהְיוּ טוֹעֲמִים מְלַמְטָה מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי נֶפְשֵׁי יְסוּבֵי"ב וְנַחְנִי לְרַמְזָא בְּזֶה כִּי בִּינָה עִם הַכוֹלֵל גִּימְטְרִיא חַיִּים.

(נֶפֶשׁ חַיִּים מְעַרְכַת הַז' אוֹת הַשָּׁם)

מה) גְּאֵלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּה

אָמַר רַבִּי מֵאִיר בְּרִיךְ הֵיא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְּאָמַר מִלִּין אֲלִין, לִיחְדָּא בְּהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ. קוּם אֱלֹהֵינוּ נְבִיאָה לִיקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ, וְיִתְּעַרוּן עִמָּךְ שְׂאָר נְבִיאֵי, וְעֵבִיד לִיהּ קִנָּא בְּהַאי חַבּוּרָא, וְלְכָל מְשָׁרְיִין דְּאֲזִלִין מִתְּתַרְכֵי בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ, לְחַבְרָא לֹון בְּהַאי חַבּוּרָא, לְאֲשַׁתְּפַחָא בֵּיהּ נִיחָא וְכוּ' (תקוני זהר דף ל"ג). דִּיק אֲוִמְרוּ בְּהַאי חַבּוּרָא, לְהוֹדִיעֵנוּ כִּי דוֹקָא חַבּוּר זֶה סֵפֶר הַתְּקוּנִים מְסַגֵּל לְסַגְלָה

זֶה לְאַשְׁתַּכְחָא בֵּיה נִיחָא וּלְמַעַבְד קִין שְׂכִינְתִּיה, וְאִז צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְדָרוּר קִין לָה בִירוּשָׁלַיִם כְּסָא הַשָּׁם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: בְּעַת הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַיִם כְּסָא הַשָּׁם וְכוּ', כְּשֶׁתִּתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָה בְּסִגְלַת חֲבוּר שְׁכָל סוּדוּתֵיו בְּנוּיִים עַל מְסַפֵּר קָטָן לְתַקֵּן עוֹלָם הָעֲשִׂיָה.

(מתוך הקדמות כסא מלך)

בְּהַקְדַּמַת אֹר הַחֲמָה כְּתַב שְׁכִין אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ, שְׁנַעְרִים קְטָנִים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשָּׁם, עֵין שָׁם.

מו) רְאוּי לְלַמֵּד הַזֶּהֱר וְהַתְּקוּנִים עִם תִּינוּקוֹת בְּנֵי תִשְׁעָ, כְּדִי שִׁירְאֲתֶם תִּהְיֶה קוֹדֶמַת לְחַכְמָתֶם

לו עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הָרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינוֹת גּוֹבֵר הֵיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֶּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סִפֵּר הַזֶּהֱר וְהַתְּקוּנִים לְהַגוֹת בָּהּ, וְהִיא יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמַת לְחַכְמָתוֹ וְיִתְקַן.

(נוצר חסד על מסכת אבות פרק ד' משנה כ')

וּלְפִי זֶה יִתְפָּרֵשׁ לְרַמְזוֹ לוֹ, דְּאָף עַל גַּב שְׂאָדָם הוּא כְּבִהְמָה וְאִינוּ יוֹדְעַ לְקִרוֹת, עִם כָּל זֶה מְשַׁמְיָא יְכַפְּלוּ לוֹ שְׂכָרוֹ. וְיֵשׁ רַמְזוֹ בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים לו ז) 'אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הוּי"ה', דְּתַבּוֹת 'תוֹשִׁיעַ הוּי"ה' עִם תַּבּוֹת וְשְׁתֵּי כּוֹלְלִים שֶׁל תַּבּוֹת יַעֲלוּ כְּמִסְפֵּר תַּבּוֹת 'זֶה"ר תְּקוּנִי"ם' בְּדִקְדוּק צ"ח.

(הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

מוז) לְלַמֵּד זֶהֱר וְתְקוּנִים אוּ זֶהֱר חֲדָשׁ קִדְם הַתְּפִלָּה

קִדְם הַתְּפִלָּה לְמַעַט בְּדַבּוּר כָּל מַה דְּאֶפְשָׁר, וּלְלַמֵּד אִיזָה עֲנִין בְּזֶהֱר הַקְדוּשׁ אוּ בְתְקוּנִים אוּ בְזֶהֱר חֲדָשׁ.

(סדר היום ואזהרות הקדש בספר בית אהרן)

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

כז

מח) לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אַחַד מֵהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים

וּבְלִקוּטֵי תוֹרָה מֵהַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ מִטְּשַׁעְרָנוּבִּיל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ (בְּהַדְרָכָה ז'), מִבִּיא מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ: לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אַחַד מֵהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים.

אֲשֶׁר חָנַן לוֹ אֱלֹקִים עֲשֶׂר חֲטָאֵיו בְּצַדִּיקָה יִפְרָק וַיִּרְבֶּה בְּיָמִים אֵלּוֹ בְּצַדִּיקָה וְלִמּוּד זֶה־רַתְּקוּנִים וְתֵהִלִּים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

צָרִיךְ לְשׁוּב בְּאֵמֶת עַל חֲטָאוֹת נְעוּרִים וְלִהְתַּעַנּוֹת חֲמִשָּׁה שָׁנִים רְצוּפִים יוֹם אַחַד בְּשַׁבּוּעַ וְכוּ', וְלִהְיוֹת נְעוּר כָּל לַיִל שֶׁשִּׁי וְלִלְמֹד בְּאוֹתוֹ לִילָה תַנ"ךְ, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, זֶה־רַתְּקוּנִים, רֵאשִׁית חֲכָמָה, תְּקוּנִים, עֵין יַעֲקֹב וְכוּ'.

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הַדְרָכָה א')

וְזֶהוּ "יִרְאֵת הַשֵּׁם רֵאשִׁית דַּעַת", דַּעַת הִיא לְשׁוֹן הַתְּבוּנָנוֹת וּבִינָה לְבָא, זֶהוּ חֲכָמָה בְּלֵב. וְעַקֵּר הוּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שְׂצוּהָ לְאֲנָשָׁיו שֶׁקָּדַם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאָמַר זֶה־רַתְּקוּנִים וְכוּ'.

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הַדְרָכָה ז')

מט) כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרִמְזוֹתָיו שֶׁל סֵפֶר הַתְּקוּנִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵם הָרַעֲיוֹן

עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֱלֵפִים סְפָרִים לְבָאֵר עֵצִם רְבוּי הַסּוּדוֹת שֶׁיֵּשׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵם הָרַעֲיוֹן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלוֹת קִדְשֵׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרִמְזוֹתָיו.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן רפ"ה)

יִלְמַד בְּסִפְרֵי קַבָּלָה, וְאִם אֵינוֹ מִבֵּין בָּהֶם יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֶּה־רַתְּקוּנִים, כִּי הֵם מְסֻגָּלִים לְטַהַר הַנְּשִׁמָּה.

(סדור האר"י זכרונו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרונו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזהר הקדוש והתקונים ובכתבי האר"י זכרונו לברכה, וענה בשברון לב: רבי, מה אעשה כי ללמוד הקדוש הזה צריכים קדשה יתרה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואין אוכל לגשת לקדש קדשים ללמד. ואמר לו רבינו: **אם אינך עוד קדוש וטהור, צא ולמד למוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש, ואז תתקדש ותתטהר, כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדה.**

(הקדמה לספר צבי לצדיק)

נ) על ידי למוד בתקונים הבין שנמתקו כל הדינים

כאשר התעוררתי בחצות הלילה וראיתי שאגרת אחת מונחת לפני, אשר בעוד חבלי שנה על עיני לא יכלתי לקרותו, עד אשר למדתי תורתו בספר תקוני הזהר הקדוש, והוא עד מחצית שעה שתים, ואז נזכרתי לקרות האגרת של מעלת כבוד תורתו, והבינתי על ידו מאמר הזהר הנזכר שנמתקו כל דינים וכו'.

(ספר עבודת ישראל להמגיד הקדוש מקאזניץ זכרונו לחיי העולם הבא, לקוטים בסופו)

אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו כמו מלמודי חכמת הקבלה, ביחוד מלמוד ספר הזהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו מרבו העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית.

(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

נא) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה

אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

כ"ט

למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מפל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

(מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז)

כָּבֵד נְהַגוּ גַם כֵּן חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה בְּכָל יוֹם מֵאוֹתָן מ' יָמִים שְׁמַעְרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֲלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, **כִּי לְמוֹד בְּיָמֵים הַקְּדוּשִׁים אֲלוּ מִטְהַר הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה, וְסִגְלָתוֹ לְקִרְבַּת הַגְּאֻלָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.**

(קצה המטה למטה אפרים שם סעיף קטן כ"ג)

בְּשֵׁם הָרַב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה: אֲשֶׁרֵי לְמִי שֵׁשִׁשְׁלִים סֵפֶר תְּקוּנִים בְּיָמֵים הַלָּלוּ.

(מטה אפרים סימן תר"ג סעיף קטן ט')

כִּמְהָ אֲרַכֵּן הוּא זֶה, מִרְפָּא וְאַרוּכָה לְמוֹד הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר הֵעֵד הַעֵיד בְּנוֹ עֲדוּת נְאֻמָּנָה, הָרַב הַקְּדוֹשׁ הָאֵר"י זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וְיִהִי עֲדִי"ו אֲמוּנָה, שְׁכָל הַרְגִיל בְּלְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ אֵף עַל פִּי שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בְּבִינָה, מְזַכֵּךְ אֶת נַפְשׁ רִיחַ נְשָׁמָה כְּבֵן אוֹ"ר בְּאִי"ם לְבִינָה, וּבְכַרְט בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים הֵינּוּ דְאֵהֲנִיא לִיהַ, תַּעֲלִ"ה בְּאִיתְנִ"ה שְׁקִי"ד לִי"ה, **וְתִקְנַת הַקְּדֻמוֹנִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ אֲלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבַרֵּר אֶכָּל מִתּוֹךְ פְּסֻלַּת שְׁדֻרְךָ הַתִּינוּק לְפָר"ר, בְּלְמוֹד זֶה בָּא עֲדֵי בְּרוּרִי"ן בְּפִרְק זֶה בּוֹרֵר. וְקִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים עָלֵיהֶם וְעַל זָרְעֵם, בְּנִדְבוֹת הַלֵּב הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם, וְעָלֵיהֶם קִבְּעֵנוּם חוּבָה, לְלַמֵּד דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ אִזּוֹ יְרְדוּ לְשַׁעוּרֵי"ן שַׁעוּרָא זּוּטָא וְשַׁעוּרָא רַבָּה.**

(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ספר התקונים דפוס ליוורנו, כבוד הרב רבי יצחק פרחי זכותו יגן עלינו)

(נב) מֵהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֲדָשׁ אֲלוּל וּמֵהַחֲלִישוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵּי אַחֲרֵים, נַעֲשֵׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה.

פַּעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר מֵעֵנֵן אֲלוּל, וְאָמַר שְׁמָה שְׁנוּהֲגִין לוֹמַר תְּקוּנִים בְּאֲלוּל, שֶׁהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים וְגַם מֵהַחֲלִישוֹת הַלֵּב שֵׁשִׁשׁ לְכָל אֶחָד אִזּוֹ, מִחֲמַת

שָׁפַל אֶחָד מִתְּאֵחֶר אַז בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יוֹתֵר מְרַגְלֹתוֹ, מִכָּל זֶה נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיּוֹנִים וְתְקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, קכ"ז)

נג) הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׂמֻכְנִיסִין דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה, הֵם יוֹדְעִים הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם שְׂרָשֵׁב"י גִּלְהָה עָלָיו ע' פְּנִיִּים שְׁנוֹהֵגִין לְעֶסֶק בְּהֵם בְּאֵלּוֹ הַיָּמִים בְּאֵלּוֹל וְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ.

לְהַכְנִיס דְּרַךְ שֶׁל תְּשׁוּבָה, אִין יוֹדֵעַ כִּי אִם הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי כָּל צְדִיק אֲמִתִּי הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, הוּא יוֹדֵעַ הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם שְׂרָבִי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי גִלְהָה עָלָיו שְׁבַעִים אֲנָפִין שְׁנוֹהֵגִין לְעֶסֶק בְּהֵם בְּאֵלּוֹ הַיָּמִים בְּאֵלּוֹל וְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, כִּי כָּל דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה בְּאֵלּוֹ הַיָּמִים הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם.

(ספר לקוטי הלכות למוריניו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - הלכות ראש השנה הלכה ו)

נד) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֵהָר אַרְבָּעִים יוֹם מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלּוֹל עַד יוֹם הַכְּפּוּרִים

יַעֲזֵן בְּסוּף הַקְּדָמַת בַּעַל כֶּסֶא מְלֶךְ וְעוֹד בְּכִמְהָ סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהִלְהִיבוּ מְאֹד לְלַמֵּד הַתְּקוּנֵי זֵהָר בְּאַרְבָּעִים יוֹם שְׂמֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלּוֹל עַד יוֹם הַכְּפּוּרִים (וְאוּלַי יֵשׁ לְהַסְמִיךְ זֶה מִמֶּה שֶׁכָּתַב בְּתַקּוּן ו' וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם הַכְּפּוּרִים דְּתַבַּת נַח הִיא אֲמַא עֲלָהָה חֲלוֹן דִּילִי הוּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְבִיָּה אֹר וְתִירָה אֹר וְכַתְבַּבְּאֹר הַגְּר"א שְׁבִיּוּם הַכְּפּוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתְּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אֲמַא עֲלָהָה פְּתוּחִים וְזֵהוּ שֶׁכָּתוּב מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם הַיְדוּעִים מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵלּוֹל וְרַעֲיָא מִהֵימְנָא אִיתָא עַל הַתְּקוּנֵי זֵהָר דְאִיְהִי כְּגוֹוֵנָא דְתַבַּת נַח וְכוּ' כִּידוּעַ.

(הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א)

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

לא

נה) בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל חֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד חֲכָמַת הָאֵמֶת – וּבַעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה לֹא תִלְמוּד פִּי אִם חֲכָמַת הָאֵמֶת דּוֹקָא, וּבַיָּמִים שְׁבִין כְּפוּר לְסִכּוּת תְּרַבָּה בְּלִמּוּד הַתְּהִלִּים וְהַזְהָר.

וּבַחֲדָשׁ אֱלוֹל חֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד חֲכָמַת הָאֵמֶת וְחֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד טוֹר וּבֵית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכְפוּר וְסִפָּה וְלוּלָב עִם כָּל הַפּוֹסְקִים הַשְּׂיָכִים לָהֶם, וּבַעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה לֹא תִלְמוּד פִּי אִם חֲכָמַת הָאֵמֶת דּוֹקָא, וּבַיָּמִים שְׁבִין כְּפוּר לְסִכּוּת תְּרַבָּה בְּלִמּוּד הַתְּהִלִּים וְהַזְהָר וְכִיּוֹצֵא וּבַעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. (עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ חֵלֶק הַתְּכֵלִית פָּרָק ע')

נו) בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל יַד הַכֹּל מִשְׁמֹשֶׁת בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים

וְלִהְיוֹת סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל יַד הַכֹּל מִשְׁמֹשֶׁת בּוֹ.

(כֶּסֶף מְלָךְ בַּהֲקֻדְמָה)

נז) אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּיָּמִים אֱלוֹ מִחֲמֹשָׁה עָשָׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים – וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֵמִירַת הַתְּקוּנִים מִחֲמֹשָׁה עָשָׂר בְּאָב

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילִים לְלַמֵּד סֵדֵר תְּקוּנֵי זֶהר הַקִּדּוּשׁ מִחֲמֹשֶׁת עָשָׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים. כִּי מַעֲלַת אֵמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל מִבְּאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶף מְלָךְ שְׁמֹטֶהר הַגּוֹף וְהַנְּשֻׁמָּה. וְסִגְלָתוֹ לְקֶרֶב קֶץ הַגְּאֻלָּה, וְכֵן פְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים סִימָן ל"ו סִימָן ב' אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּיָּמִים אֱלוֹ וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֵמִירַת הַתְּקוּנִים מִחֲמֹשָׁה עָשָׂר בְּאָב בְּאָב.

נח) וְכֵן נִהַג הָאֲדָמוּ"ר מִסְּקוּוִירָא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה.

(נִטְעֵי גְבֵרִיאֵל בֵּין הַמְּצָרִים פָּרָק מ"ט סִימָן י"ג)

נט) על ידי הַרְשַׁת הַרְשָׁב"י בְּעִנְיָנִים הִלְלוּ נַעֲשׂוּ וּנְבַנּוּ אוֹתָן הָעִנְיָנִים לְמַעַלָּה, וְזָהוּ כָּל עֵקֶר תִּקּוּן לַמּוֹד הַקְּבֵלָה יוֹתֵר מִכָּל שְׂאֵר חֻלְקֵי הַתּוֹרָה

כי הנה עקר קדשת וגדל מעלות למוד הקבלה הוא לדבר למעלה ולא למטה וכדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה. ועין בהקדמת זהר בראשית ב' עמוד א'. אמר רבי אלעזר. שתיקא דילי בנא מקדשא כו' עין שם. וכן בהקדמת תקונים ג' סוף עמוד ב' ונענה מלאך מגו אשא משמאי ואמר, הו הן מעשה מרכבה, והוו מתקבצין מלאכי השרת כו'. והוא כי על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה. וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה. כי שאר כל חלקי התורה הרי מלבש בנושאי הענינים אשר בעולם הזה, מה שאין כן למוד הקבלה ובפרט דברי האר"י זכרונו לברכה אשר הם בנויים על האדרות וספרא דצניעותא ועמקי סתרי הזהר הקדוש. הו כל נושאי הענינים רק באצילות ובעולמות דאור אין סוף.

ס) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל.

ולכך נקרא חכמת הקבלה בשם נסתר, משום שכל נושאי הענינים שאנו מדברים בהם הוא מעולמות העליונים אשר למעלה למעלה, אשר אין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והרי הוא נעלם ונסתר מהכל. מה שאין כן כל חלקי הנגלה מתורתנו הקדושה. הרי הו כל נושאי הענינים שבהם גלויים לכל. ועין בזה בנפש החיים שער ד' פרק כ"ח עין שם. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות אדם. ועין בנפש החיים שם שער ב' פרק ה' בהגהה ב'. כי כל התורה כלה הוא בכל עולם עולם. על כל עניניהם המתחסס בכל אחד, וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השניך כאן. ואם כן הרי מבאר בה מפרכש באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה. ועוד, כי לפי דבריו הרי שניך גם כן לקרא לכל תורה שבעל פה כלה בשם נסתר, משום שנסתר ונטמן כל

עֲנִינֵיהֶם רַק בְּרָמֵז בַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב. אַךְ הָעֵקֶר הוּא כְּמוֹ שֶׁפִּתְּבַתִּי כִּי מִשׁוּם שְׁנוּשָׂאֵי כָּל הָעֲנִינִים הִלְלוּ הֵם נַעֲלָמִים מַעֲיִנֵי כָּל חַי, לְכֹךְ נִקְרָא בְּשֵׁם נִסְתָּר.

(שַׁעֲרֵי הַלְשָׁם חֵלֶק ב - סִימָן י"ד - מִשְׁנַת חֻכְמוֹת הָאֱמֶת)

סא) כָּל הַפּוֹרֵשׁ מִחֻכְמוֹת הָאֱמֶת פּוֹרֵשׁ מִן הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים – סוּד לְמוֹד חֻכְמוֹת הַקְּבֵלָה מִחֻכְמוֹת פְּתִי – מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֶחַ הַחֻכְמוֹהַ זֶה לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו

עוֹד פְּרוֹשׁ הַפְּסוּק, מֵה שֶׁכְּתוּב "דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ", בְּעִנְיָן אַחַדוֹתוֹ וְתִבְרָךְ וְיִדְעֶת שְׁמוֹתָיו וְסוּד הָאֲצִילוֹת. אָמַר דַּע, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"א, י"ד), **אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יֵדַע שָׁמַי, הוּא סוּד לְמוֹד חֻכְמוֹת הַקְּבֵלָה [אֲשֶׁר] מִחֻכְמוֹת פְּתִי, וְמִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֶחַ הַחֻכְמוֹהַ זֶה לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו,** כִּי אִזּוּ יָבִין וְיִשְׁכִּיל סוּד אַחַדוֹתוֹ בְּרוּךְ הוּא וְסוּד הַשְּׁגָחַתוֹ וְעֲנִינֵי הַתְּאָרִים הַנִּזְכָּרִים בַּתּוֹרָה הַנַּעֲלָמִים מִחֻכְמוֹת הַפִּילוֹסוֹפִים, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה כָּל אֱלֹה. וְעַן כִּי הִרְבָּה בְּנֵי אָדָם פּוֹרְשִׁים מִזֶּה הַחֻכְמוֹהַ, וְכָל הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים הַרוֹחֲנִיִּים, עַל כֵּן אֶעֱתִיק דְּבָרֵי הַחֻכְמוֹת חֻכְמוֹת הָאֱמֶת מֵה שֶׁכְּתוּבוֹ עַל עֲנִינֵי הַזֶּה.

(שַׁל"ה הַקְּדוֹשׁ - בְּעֶשְׂרֵה מְאֻרוֹת - הַמְּאֻמָּר הַרְאֵשׁוֹן י')

סב) לְמוֹד חֻכְמוֹת הָאֱמֶת פּוֹעֵל שְׁיִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ

וְהִנֵּה כָּלֵל זֶה הוּא בְּיַדְנוֹ, שֶׁכָּל דוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ בְּיָמָיו - כָּאֵלּוּ נִחְרַב בְּיָמָיו (יְרוּשָׁלַּיִם יוֹמָא פְּרָק א' הַלְכָה א'), מֵאַחַר שֶׁהִמָּה בְּעַלֵּי בְּחִירָה וְהָיוּ יְכוֹלִים לְפַעַל בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שְׁיִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְלֹא עָשׂוּ, לְכֹן מַעֲלָה עֲלֵיהֶם כָּאֵלּוּ נִחְרַב בֵּימֵיהֶם. כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה מֵאַחַר שֶׁלָּנוּ מִשְׁפָּט הַבְּחִירָה לְמֵאִס בְּרַע וְלִבְחֹר בְּטוֹב וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים גְּדוֹלִים עַל יְדֵי עֶסֶק תּוֹרָתָנוּ וְאִין אָנוּ עוֹסְקִים, נִמְצָא, אָנוּ הַגְּרָמָא בְּנִזְקִין, שֶׁהַסְטְרָא אַחֲרָא מִתְּגַבְּרַת, חֶס וְחִלְלָה, בְּפֶרֶט לְמוֹד חֻכְמוֹת הָאֱמֶת, הוּא לְמוֹד הַקְּבֵלָה, הוּא רֹאשׁ לְכָל הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, בְּפָה

מלא. דביה יפקון ישראל מגלותא, בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

(ספר דרך עץ חיים)

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוצ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד.

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוצ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושטין. וצוחין בה בכלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכניתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה.

(ג) אי אפשר להמשיך השכינה בדור הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכניתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

סד) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

סה) ספר תקוני זהר מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחדש אלול

ובכו, יהי רצון מלפניך, שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב, כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו.

(הקדמת ספר כסא מלך על התקונים)

טו) התקונים – סגלתן למתק הדינין

תקוני זהר. נראה לי שנקרא ספר התקונים, כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצנורות הספירות, והם נקראים בלשון הקדש הזה תקונים, כמו שאמר (בתקון א') [בהקדמת התקונים] אנת הוא דאפיקת עשר תקונין, וקרינן לון עשר ספירן.

והנה הספירות הם היו נקדות וכו', ורב דברי זה הספר הולך על דרך צרופי השמות ויחודים, והם עצם עולם התקון ממ"ה וב"ן החדש על ידי התיחדם בצנורי הספירות לאסתפלא אנפין באנפין למתק הדינין. **לכן נקרא זה הספר תקונים, כי מדבר ביחודים תקון עולמות,** לברר וללבן הטיב מן הסיגים והפסלת על ידי יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה. מה שאין כן ספר הזהר שרב דבריו סובב על עצמות המדות בדרך חיים ותוכחות

מוֹסֵר, וְאֵינוֹ מְדַבֵּר מִן יְחִידִים זֹלֶת בְּמִקְוֹמוֹת מוֹעֲטִים וּבִסְפָרֵי אֲדָרָא וְסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא.

(הרב רבינו צבי הירש זידיטשוב בריש ספר התקונים שלו)

(טז) תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף

זֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, רַב בְּעַלְיָם מִכַּבְּשׁ"י א-ל בְּאֶחָד בְּאֵלּוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמֵאשׁ"ר בְּאֵימָ"ה רְצוֹן קוֹנֵם, הָאֵלִילִים מְתַאֲשָׁרִים בְּפָנֵי אֲשָׁמִם, כִּי אֲתִיב לְמוֹדֵי"ן מְדֵי שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּ"א עַל"י מִקְרָא, בְּ"א עַל"י מִשְׁנָה, הֵ"ן סֹדֵר לְמִשְׁנָה בְּסִפְרֵי תְּקוּנִים קִנְ"ה וְצוּ"ף, תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ וְתְּקוּנֵי הַגּוּף, לְשֵׁם גְּרוּסֵי"ן גּוֹמְרִים הִלְלוּ מְטֵהֲרֵי"ן וְהִלְלוּ אוֹשְׁרֵי"ם כֹּל בְּאֵיהֶ ל"ו יְשׁוּבוּן.

(מתוך הקדמות המגיה לתקוני זהר דפוס בילוגראדו)

(טח) סוּד תְּקוּנֵי הַזֵּהָר שֶׁגִּלָּה הָרַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי גָּלָה וּפְתַח הַע' פְּנִים שְׁבַמְלַת בְּרֵאשִׁי"ת, וְקָרָא אוֹתָם תְּקוּנֵי זֵהָר, מְפָנֵי שֶׁהוּא לְשׁוֹן אוֹר, וְאוּ"ר גִּימְטְרִיא ר"ז, וְהוּא הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁגָּנְזוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה בִּיכְלֹת הָאָדָם לְתַקֵּן כֹּל מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְרַךְ אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים הִלְלוּ, שֶׁסְּדוּרוֹת וּבָאוֹת מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאִז כְּשֶׁלֶּג יִלְבִּינוּ.

וְלָכֵן נוֹהֲגִין יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֵלּוּל וְעִשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, שֶׁאֵלוּ הָאֲרָבַעִים יוֹם הֵם יְמֵי רְצוֹן שְׂאֵז נִתְּנוּ הַלוּחוֹת שְׁנִיּוֹת לְמִשָּׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם כֹּל הַדְּבָרֵי תּוֹרָה, וְלְתַקֵּן הַכֹּל עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א.)

**סט) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אִמֵּן מְעוֹרֵר לְלִמּוֹד הַתְּקוּנִי
זֶהָר**

הִנְנִי רוֹשֵׁם לָךְ, תְּלַמִּידֵי הַמְּבַהֵק הָרַב הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מוֹרִינוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף
הַכֹּהֵן נִירוּ יְאִיר, בְּקִצְרָה עַל נִיר קֶטָן בְּכִינוֹן בְּכַדֵּי שְׁתֵּשָׂא אוֹתוֹ בְּכָל עֵת. **קִבְּלֵתִי
מִמּוֹרֵי וְרַבֵּי וְכוּ' [הַבַּעַל שֵׁם טוֹב], תְּקוּנִים יִלְמַד בְּכָל הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם.**

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ע) הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחָדוֹת כְּאֵלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ

הַנְּעוֹר בְּלִילָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא נְעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלְבוּשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחֶלֶק
הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִיל"ה פִּיזְדוּעַ, וְאֵינּוּ חִפְץ מְאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי או"ר גִּימַטְרִיָּא
ר"ז, הֵינּוּ בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתֵיהֶּ, שְׁזָהוּ בְּחִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יו"ם, הָרִי
זֶה דוֹמָה כְּאֵלוֹ דוֹחָה אֶת הָאֲחָדוֹת כָּלוֹ וּמִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ. מֵה שְׂאִין בֵּן אִם
חִפְץ גַּם תּוֹרַת הַנְּסֻתָּר, הַגַּם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֶאֱמַר "כִּי אִם
בְּתוֹרַת הַשֵּׁם חִפְצוֹ", וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ הַקְּדוֹשׁ, וְכֵאלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֶלֶק זֶה
שֶׁבַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחָדוֹת כְּאֵלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ וְכוּ'.

(כְּתַנַּת פְּסִים פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים)

עא) גִּדְּל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהָר

וְזָהוּ שְׂאֵמְרוֹ בְּתְקוּנִים (תְּקוּן ל' נְתִיב תַּנְיָנָא), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: **קוּמוּ וְאֲתַעְרוּ לַגְּבִי
שְׁכִינְתָּא, דְּאִית לָכוֹן לְבָא בְּלָא סְכַלְתָּנוּ לְמַנְדַּע בְּהַ, וְאִיהוּ בִּינֵינוּ.**

[תַּרְגוּם וּבְאוֹר הַזֶּהָר]: קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ בְּשִׁבִיל הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁהִרִי
יֵשׁ לָכֶם לֵב רִיקוֹן בְּלִי בִּינָה לְדַעַת וְלְהַשִּׁיג אוֹתָהּ, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא בְּתוֹכְכֶם.

וְרָזָא דְּמַלְהָ קוּל אוֹמֵר קְרָא (יִשְׁעִיָּה מו'), פִּגְוֹן קְרָא נָא הֵיִשׁ עוֹנָךְ וְאָל
מִי מְקְדוּשִׁים תִּפְנֶה (אִיּוֹב ח א'), וְהִיא אֲמַרַת מַה אֶקְרָא, כָּל הַבֶּשֶׂר חֲצִיר,
כָּלֵא אֵינּוֹן כְּבַעִירוֹן דְּאֶכְלִין חֲצִיר, וְכָל חֲסִדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה (שם), כָּל חֲסִד
דְּעַבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עַבְדִּין.

[תרגום ובאור הזהר]: וסוד הדבר, כמו שכתוב (ישעיה מ) **'קול אמר קרא, שקול דופק בלבבו של כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכינה הקדושה, שהיא כללות נשמות של כל ישראל, ומביא ראייה מהכתוב 'קרא נא היש עונף', שקריאה פרושו תפלה, אבל השכינה אומרת 'מה אקרא', (כלומר אין בה כח להרים את עצמי מעפר, בשביל ש'כל הבשר חציר', כלם המה כבהמות אוכלי עשב וחציר, כלומר שעושים המצוות בלי דעת כמו בהמות, וכל חסדו כציץ השדה', כל החסדים שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין כוננתם במצוות שעושים, שתהינה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצוות.**

ואפילו כל אינון דמשתדליו באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין.

[תרגום ובאור הזהר]: ואפלו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם, בלי כונה הרצויה, בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים.

בהווא זמנא [וכו'] רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח.

[תרגום ובאור הזהר]: בעת ההיא נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהינו רוח המשיח, הצריך לגאל את ישראל מכל צרותיהם עד לגאלה השלמה לקיים הכתוב, כי מלאה הארץ דעה את השם וגו' הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם.

וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה.

[תרגום ובאור הזהר]: אוי להם לאותם אנשים הגורמים שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי

מִצְטַמְצָמִים רַק בַּחֶלֶק הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵינָם רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַבִּין
בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה, לִידַע וּלְהַשְׁפִּיל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְטַעֲמֵי מִצְוָה.

וַי לֹו דְגַרְמִין עֲנִייתָא וְחַרְבָּא וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדֹן בְּעֵלְמָא.

[תְּרַגּוּם וּבְאוּר הַזֶּהר]: אוֹי לָהֶם, שֶׁהֵם גּוֹרְמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַלְלוּ, שְׂיֵהִיו
עֲנִיּוֹת וְחָרָב וְחֻמָּס וּבִזָּה וְהַרְיָגוֹת וְהַשְׁמָדוֹת בְּעוֹלָם.

(הַקְּדַמַּת הַ"סְלָם" אוֹת ע')

עב) או"ר בְּגִימְטְרִיָּא ר"ז

עֶקֶר הַגְּאֻלָּה הוּא מְרִזֵי דְאוּרִיתָא, כִּי או"ר גִּימְטְרִיָּה ר"ז, וְזֶה נִקְרָא
כ"ן שְׁגִימְטְרִיָּה סו"ד מִיסו"ד. וְזֶה שְׁכַתּוּב בְּמִדְרַשׁ, אֲנִי אִמְרַתִּי יְהִי כּוֹן,
וְהַרְשָׁעִים אוֹמְרִים לֹא כּוֹן, שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה אֶלָּא הַפְּשֻׁט, עַל כ"ן לֹא
יָקוּמוּ. וְעֶקֶר הִיא חֻכְמַת הַתּוֹרָה וְרִזְיָה שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ כּוֹ', וְעַל
דוֹר שְׁלָנוּ נֶאֱמַר מִשְׁד עֲנִיִּים גּוֹפְיָהוּ, עֲתָה אָקוּם, בְּזָכוֹת אִמְרוֹת הַשֵּׁם
הַמְזַקְקוֹת שְׁבַעֲתִים, אֲךָ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ מִהַרְשָׁעִים אֲשֶׁר סָבִיב יִתְהַלְכוּן
וְאֵינָם רוֹצִים בְּרִזֵי וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם כָּרָם זְלוֹת, דְּבָרִים הָעוֹמְדִים
בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרוּמֵם.

(אוּר יִשְׂרָאֵל עַל תְּקוּנֵי זֶהר לְהַמְגִיד מִקְאֲזִיץ זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ - תְּקוּן ל"ו - דָּף ע"ז:)

עג) או"ר בְּגִימְטְרִיָּא אִי"ן סו"ף; אֲדו"ן עוֹל"ם; ר"ז

'קוּמִי אוּרִי כִּי בָּא אוּרְךָ' (יִשְׁעִיָּה ס א), או"ר בְּגִימְטְרִיָּה אִי"ן סו"ף, אֲדו"ן
עוֹל"ם, וּבְגִימְטְרִיָּה ר"ז, שֶׁהוּא סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הוּא או"ר לָנוּ. וְזֶהוּ קוּמִי
אוּר"י, שְׂיִתְגַּלֶּה כְּבוֹד מַלְכוּת אֲדו"ן עוֹל"ם, כִּי בָּא אוּר"ךָ, כִּי כְּבָר נִתְגַּלֶּה
לָהֶם חֻכְמַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא ר"ז, אוּר הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה גְאֻלָּה
לְהַתְּגַלּוֹת בְּסוּד מַלְכוּתוֹ כְּנֹדַע.

(אֲגָרָא דְכֻלָּה לְמוֹרֵינוּ הֵרַב צְבִי אֶלְיָמְלָךְ מְדִינׁוֹב הַפְּטָרַת פְּרֶשֶׁת תְּבוּא)

**עד) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד
כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר**

רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, ידע כל דברי ה"עץ חיים"
ו"פרי עץ החיים" וכל פתבי האר"י זכרונו לברכה מספר הזהר והעקר
מהתקונים. והמוכן מדבריו היה שזה היה בימי נעוריו. והפליג מאד כמה
פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם
בכל השנה, אפלו שלא בימי אלול.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עה) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

**עו) על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות
אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם**

שמעתי מפיו הקדוש פעם אחד שדבר בהפלטת גדולות סודות נוראות
תורתנו הקדושה. אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תבת בראשית לבד.
ועל ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עצם רבוי הסודות
שיש שם, אשר לא יכילם העיון, כידוע לכל גדלת קדשת התקונים הקדוש,
אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיזותיו וכו'. וכל
ספר התקונים עם כל מה שנכלל בו כנזכר לעיל, הוא רק פרוש על תבת
בראשית לבד, וכן על תבת ברא יכולין גם כן לעשות ספר תקונים עם רבוי
סודות וכו' כנזכר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן
על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים
ב"ספר התקונים" שהוא על תבת בראשית לבד. ועתה, כלליות התורה
הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה, אשר אי אפשר
לבאר ולדבר מזה כלל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

(עז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלֹלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

(עח) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיזוֹת שֵׁישׁ שֵׁם

שִׁמְעָתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פֶּעַם אֶחָד שֶׁדָּבַר בְּהַפְּלֵגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרְאוֹת תוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר תְּקוּנִים הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים לְבָאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁישׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילִם הָעִיּוֹן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְיזוֹתָיו וְכוּ'. וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מַה שֶׁנִּכְלָל בּוֹ כַּנֶּזְכָּר לְעִיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית וְכוּ' כֵּן לַעֲשׂוֹת סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כַּנֶּזְכָּר לְעִיל.

וּמִזֶּה יְכוּלִין לְהַבִּין וּלְשַׁעַר קֶצֶת גְּבִהוּת עֲמֻקּוֹת תוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל תְּבָה וְתְבָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים" שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שֵׁישׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ, מֵה גְּדוּלוֹ סוּדוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְדַבֵּר מִזֶּה כָּלֵל.

כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁעֲדָן אֵין אָנוּ יוֹדְעִין וּמַבִּינִים כָּלֵל סִתְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁגֵּלָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּזֵהָר וְתְקוּנִים, אֵף עַל פִּי כֵן הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כָּבֵד עֲשֵׂה וְהַכִּין לָנוּ כָּלִים נִפְלְאִים וְתְקוּנִים גְּדוּלִים עַל יְדֵי דְרָכֵי תוֹרַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁגֵּלָה, שֶׁעַל יָד זֶה מִי שֶׁרוּצֵה לְהַתְיַגֵּעַ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, יוּכַל לְבוֹא בְּנִקְל לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, עַל יְדֵי הַדְּרָכִים וְהַכְּלִים וְהַתְּקוּנִים שֶׁגֵּלָה.

וְעַל כֵּן גַּם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכִינוּ לְכַתְּבֵי הָאֲר"י זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה שֶׁהוֹסִיף לְגַלוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְכוּ', וְכֵן בְּדוֹרוֹתָיו זְכִינוּ לְמַה שֶׁזְּכִינוּ עַל יְדֵי גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מֵימוֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה עַד עַכְשָׁנוּ.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

עט) את ספר תקוני הזהר תמיד

ראה בהקדמת מורינו הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות, וזה תכן דבריו: ולא מפעיא בחלק הנגלה שבהר, שבו בודאי יכול כל אדם לעסק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חכמינו זכרונם לברכה, אלא אפלו בחלק סתרי התורה שבהר יכול כל אדם לעסק בו אפלו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות התורה בעיון, לפחות יעסק בבקיאנות בספר הזהר, חוץ מה שרגילים כלל ישראל לגרס את לשון הזהר ואת ספר תקוני הזהר תמיד, ובפרט בחדש אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם ומלהיבו לעבודת השם יתברך, שזהו כל תכלית למוד וגרסת הזהר הקדוש אך ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא ולזכות ליראת השם.

* * *

שאלה: אמר נא לי, מהו הסגלה בלמוד ספר הזהר.

תשובה: סגלות רבות מצינו בספרים להעוסקים בספר הזהר, וכאן נעלה בקצור לדגמא שבעה עשר מהם:

על ידי למוד בספר הזהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגנו עליו.

(זכירה לחיים דף יד עמוד ד')

ועוד, שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא.

(ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת שמים.

(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

העסק בספר הזהר סגלה להשגה.

(האר"י זכרוננו לברכה בשער רוח הקדש דף יא:)

שְׁעַר הַתְּקוּנִים

מג

הַעֲסֵק בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ בְּתַדְרִיּוֹת סְגֻלָּה לְהַבְיֵא אֶת הָאָדָם לְהַתְקַשְׁרוֹת
לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

(רבי ישראל דוב מוילעזניק,
שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל שְׁעַר הַהַתְקַשְׁרוֹת שְׁעַר א' דְּרוּשָׁה מְאֻמָּר ב)

הַלְמוּד בְּזֵהַר הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְבַעַל תְּשׁוּבָה.

(שְׁבַחֵי הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה)

הַלְמוּד בְּזֵהַר הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה.

(מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מַד)

לְמוּד הַזֵּהָר מְבִיא לְטִהָרַת וּקְדֻשַׁת הַנֶּפֶשׁ.

(פְּלֵא יוֹעֵץ עֶרֶךְ זֵהָר)

וּלְזָכוֹת הַנִּשְׁמָה.

(הַגְּהוֹת מוֹרִינוּ הַרְבַּ רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ אוֹת ט)

לְמוּד בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ מִסִּיר טְמֵטוּם הַלֵּב.

(מֵאָה שְׁעָרִים לְבַעַל הַתְּנִיָּא)

בְּלְמוּד הַזֵּהָר בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת.

(כִּפְסָא מְלֶךְ עַל תְּקוּנֵי הַזֵּהָר תְּקוּן מַג אוֹת ס)

הַלְמוּד בְּסִפְר זֵהָר הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֵּה, אִזּוּ לְעַתִּיד לְבּוֹא לֹא יֵשֵׁב
בְּבוֹשָׁה.

(זֵהָר פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב דָּף קפ"ה. בְּכָלְלוֹת,
וּבְכִפְרֻטוֹת בְּלִקְוִטֵי תוֹרָה לְבַעַל הַתְּנִיָּא פְּרִשְׁת צו)

לְמוּד סְתָרֵי הַתּוֹרָה הוּא סִיּוּע רַב לְהַבְנַת נִגְלוֹת הַתּוֹרָה.

(רַבִּי אֲבָרְהָם מִסְלוֹנִים בְּסִפְר תּוֹרַת אֲבוֹת)

הַלְמוּד בְּזֵהַר מְבִיא אֶת הָאָדָם לְאַהֲבַת הַבוֹרָא.

(הַרְמ"ז בְּהַגְהוֹתָיו לְסִפְר הַפְּנוּנוֹת)

הַלְמוּד בְּזֵהָר מִבֵּיא אֶת הָאָדָם לְאִמוּנָה.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

לְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ מִצִּיל אֶת הָאָדָם וּמְשַׁפְּחֵתוֹ מִמַּגַּפָּה וְשַׁעֲרוֹרוֹת.

(שם שער ו אות עג)

מִבֵּיא רְפוּאָה לְכָאֵב שָׁנִים.

(מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובלין נדפס בספר אמת ונציב חלק ד' עמוד ל)

וְהוּא רְפוּאָה לְרַגְלִים וּלְהוֹצֵאת קוֹץ.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

(פ) לְמוֹד כָּל הַלֵּילָה זֵהָר, תְּקוּנֵי זֵהָר וּתְהִלִּים, בְּפִיִּים הַקְּפוּאִים,
אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה

רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ מוֹרִינוּ הַרְבֵּי צָבִי אֱלִימְלֶךְ מְזִידִיטְשׁוּב זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,
אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה וְצָרִיךְ לְרְפוּאָה גְדוּלָה תְּבַר גְּזִיזָא דְּבִרְדָּא, וְיִרְד
וְטַבֵּל בְּנֵהָר הַקְּפוּא תַּחַת הַקְּרוּחַ הַנּוֹרָא, וְלִמְד שָׁם כָּל הַלֵּילָה הַזֵּהָר
הַקְדוֹשׁ וְתְקוּנֵי הַזֵּהָר וּתְהִלִּים בְּתוֹךְ הַפִּיִּים הַקְּפוּא.

(מתוך הקדמה לספר צבי לצדיק, עין שם מעשה באריכות)

(פא) אַף מִי שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זֹו לֹא יִמְנַע מִשׁוּט בְּסַפְרֵי
הַמְּקַבְּלִים

וְהַרְגִיל בְּסַפֵּר הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְסַפְרֵי הַמְּקַבְּלִים, בְּעֵינֵינוּ יִרְאֶה וּלְבָבוֹ יִבִּין
גְּדֹל מַעֲלַת חֻכְמָה זֹו, וְיִמְסֹר נַפְשׁוֹ עָלֶיהָ, וּלְפִיִּים צַעֲרָא אֲגָרָא. אֲמַנְם אַף מִי
שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זֹו לֹא יִמְנַע מִשׁוּט בְּסַפְרֵי הַמְּקַבְּלִים הַמְּפָרְשִׁים
כּוֹנֵת הַתְּפִלוֹת וּבִרְכוֹת וּמַצּוֹת.

כִּי אִזּוּ בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה יִתְלַהֵב לְבוֹ בְּזָכְרוֹ כִּי הֵם דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל
עוֹלָם עִמָּק עִמָּק וְגִבוּהַ מַעַל גִּבוּהַ. אֲשֶׁרֵי יְלוּד אִשָּׁה הַבּוֹנֶה בְּשָׁמַיִם עֲלִיוֹתָיו
וְלֹא יְהֵא עוֹבֵד בְּתַפְלָתוֹ לְקַבֵּל פָּרֶס, רַק כִּגוֹן לְתַקּוֹן הַדְּבָרִים שְׁשֶׁרְשָׁן לְדַעַת

קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל חִפְצֵי בָּם, וְלִבּוֹ לְמוֹ אֲב יִצְעַק, שְׁמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ יִכּוֹנֵן עָלֵינוּ.

(חיים שאל, מערכת גדולים, ערך סוד)

(פב) פִּי מַה יִגָּן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קְרִיאָתֵנוּ בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה

וְהַגְּאוֹן רַבִּי צָמַח זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא (מבוא בסוף ההקדמה לעץ חיים) פּוֹתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "פִּי מַה יִגָּן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קְרִיאָתֵנוּ בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּמִכָּל שְׁכֵן בְּדוֹר הַזֶּה, וּמִכָּל שְׁכֵן סִפְר הַתְּקוּנִים, אֲשֶׁר מוּבָא מֵהָאָר"י הַקְּדוּשׁ שֶׁנַּעֲשֶׂה לְתַקּוֹן עוֹלָם עֲשִׂיָּה", עַד כָּאן.

(פג) בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מוֹמָשׁ, תִּלְמַד מֵאֲמַר אַחַד מֵתְקוּנֵי זֶהָר

וּבְמִכְתָּב מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְהַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי דָּוִד מִנִּיקוּלַיִיב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ כְּתוּב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אֲבָל אֵינְךָ וְיֵהִי אֶלְקִים אֲתָךְ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּשׁ, תִּלְמַד מֵאֲמַר אַחַד מֵתְקוּנֵי זֶהָר וְכוּ". וְעוֹד רַבִּים אֲשֶׁר מִפְּלִיגִים בְּגִדְל לַמּוֹד וְקְרִיאַת הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּעַקְבֵּתָא דְמִשְׁיחָא דָּא, כְּמָה תוֹעֵלֶת יֵשׁ בָּהּ לְנַפְשׁ לְהַאֲרִיחָהּ, לְתַקְנָהּ וּלְזַכְּכָהּ, וּבְזֶהָר דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מַגְלוֹתָא "בְּרַחֲמֵי".

(פד) כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דֵּף אַחַד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם סְפוּרוֹת זוֹכִים לְעֵבֵר עַל כָּל הַזֶּהָר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהָר וְהַזֶּהָר חֲדָשׁ – זֶה מַחְדִּיר בְּאֲדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבִזְיוֹ מִיחַד, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ

וְאִף אֵלּוּ שְׂאִינָם בְּעֲלֵי סֵדֵר כָּל כָּף, בְּכָל זֹאת צְרִיכִים לְקַבֵּעַ לְלַמַּד מִדֵּי יוֹם לְפָחוֹת דֵּף אַחַד שֶׁל זֶהָר, כְּגוֹן לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, אוּ בְזִמְנ מְסִיִּם אַחֵר. וּבְאֲפֹן כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דֵּף אַחַד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם סְפוּרוֹת זוֹכִים לְעֵבֵר עַל כָּל הַזֶּהָר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהָר וְהַזֶּהָר חֲדָשׁ, וְיֵשׁ הַרְבֵּה עֲנִינִים שְׁמַבִּינִים בָּהֶם מַעֲט, וּבְפִרְט בְּדַבְרֵי אַגְדָּה שְׁבָהֶם, הַמְּאִירִים אֶת

הַיְהוּדוֹת. וְאַחַר כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים פֶּעַם שְׁנֵי, זֹכִים לְהִבִּין מֵעַט יוֹתֵר. וְזֶה מִחֲדִיר בְּאֶדָם הַרְבֵּה יֵרָאֵת שְׁמִים בְּנֵעַם וּבְזִיו מִיַּחַד, כַּנֶּאֱרָא בְּחוּשׁ.

**פּוּ) דַּע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּה, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים
שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה**

וְעוֹד אוֹמֵר רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ (שֵׁם אוֹת ק"ח): "וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּה, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", עַד כִּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הֵרִי לָנוּ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַגִּיעַ לְצִמְאוֹן לְדַבֵּר הַשֵּׁם.

(וְנִכְתֵּב בְּסֵפֶר לְהַגְאֹן רַבִּי יַעֲקֹב מֵאִיר שְׁכָטְעֵר)

**פּוּ) לְגַמֹּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סְפָרֵי הַזֶּה וְתִקְוִנִים וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל
סְפָרֵי קְבֻלָּה מֵהָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה**

וּפְעַם אֶחָד חֲשֵׁב רַבֵּינוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה מֵה שֶׁהָאֶדָם צָרִיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַד שְׁאִין הַיּוֹם מִסְפִּיק, דְּהֵינּוּ לְגַמֹּר בְּכָל שָׁנָה ש"ס עִם הַרִי"ף וְהָרָא"ש, וְאַרְבָּעָה שְׁלַחַן עֲרוּף הַגְּדוּלִים, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלֵם, וְכָל סְפָרֵי הַזֶּהר וְתִקְוִנִים וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סְפָרֵי קְבֻלָּה מֵהָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה. גַּם צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקֶצֶת עֵיוֹן, וְעוֹד חֲשֵׁב הַרְבֵּה דְבָרִים. גַּם צָרִיכִין לוֹמַר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה הַרְבֵּה.

וְאִזּוּ סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעַנְנֵן זֶה שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת גְּדוּל וּבְזִיזוֹת וּלְבַלִּי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּדַקְדּוּקִים הַרְבֵּה מֵעַנְנֵן לְעַנְנֵן. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים.

גַּם לֹא הֵיָה מְצוּהָ לְחַזֵּר תַּכְף עַל לְמוּדוֹ, רַק רְצוֹנוֹ תַּמִּיד הֵיָה לְלַמֵּד הַסֵּפֶר אוֹ הַפּוּסֵק שְׁלּוּמֵד כְּסֵדֶר מֵרָאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזִיזוֹת, וְאַחַר כֵּן יִתְחִיל פֶּעַם שְׁנֵי וַיִּגְמֹר אוֹתוֹ כְּלוֹ. וְכֵן פֶּעַם אַחַר פֶּעַם.

גַּם אָמַר לְבַל יִהְיֶה נִבְהַל מְזָה שֶׁהִזְהִיר שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד כָּל כֵּן בְּכָל יוֹם... וְלֹא עָלֶיךָ הַמְּלֶאכֶה לְגַמֹּר וְאִי אֶתָּה בֶן חוֹרִין לְהַבְטֵל מִמְּנָה' (אֲבוֹת ב טז).

(סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן מִבְּרִסְלָב אוֹת עו)

פז) הַתְּקוּנֵי זֶהָר מְטַהֵר הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּשְׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ
 בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל אֶפְלוֹ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ
 וּבִסוּף הַקְּדָמַת הַכְּסָא מְלַךְ לַתְּקוּנֵי זֶהָר: "כִּי הוּא [הַתְּקוּנֵי זֶהָר] מְטַהֵר
 הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּשְׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל אֶפְלוֹ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא
 בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ". וְשֵׁם בְּסוּף תְּקוּן ו': "כִּי הַלּוֹמֵד גִּירְסָא
 בְּעֵלְמָא... יֵשׁ לוֹ שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלוֹ וּמְקַדֵּשׁ בְּטַהֲרָה נִשְׁמָתוֹ". וּבִסְדוּר
 הָאֵרִי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לְרַבֵּי יַעֲקֹב קֵאפִיל בְּסֹדֵר פְּנִינַת הַלְמוּד: "יִלְמַד בְּסִפְרֵי
 קְבֵלָה... וְאֵף אִם אֵינוֹ מִבִּין בְּהֵם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזֶּהָר וְתְקוּנִים כִּי הֵם
 מְסַגְּלִים לְטַהֵר הַנֶּשְׁמָה". וְרָאָה גַם נֶפֶשׁ חַיִּים מִרְבִּינוּ חַיִּים פְּאֵלְאגִי
 מְעַרְכַת זֶהָר הַקְּדוּשׁ.

פח) לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה, שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ
 וּמְזַכֶּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה וְתְקוּן הַנֶּפֶשׁ
 מְאֹד וּבִפְרֹט סִפְר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ

וְכֵן מְבִיא הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מְקַאמְאֲרָנָא בְּ"נְתִיב מְצוֹתֶיךָ" שְׁבִיל הַתּוֹרָה א'
 (אוֹת ל"א): "וְכֹךְ נָתַן מֶרֶן הָאֵרִי תְקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמֹר חֲמֹשֶׁה דְּפִין
 זֶהָר אוֹ תְקוּנִים בְּכָל יוֹם", וּבְהַקְּדָמְתוֹ לַעֲצִי עֲדוּן: "לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר
 וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה... שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֶּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה
 בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה וְתְקוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבִפְרֹט סִפְר הַתְּקוּנִים
 שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

וּבְהַקְּדָמְתוֹ לַעֲצִי עֲדוּן: "לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה...
 שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֶּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה
 וְתְקוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבִפְרֹט סִפְר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

פט) בְּלִמּוּד סִפְר זֶהָ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל וּבְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה סְגֻלָּתוֹ
 לְקָרֵב גְּאֵלְתוֹ יִתְבָּרַךְ וְקִץ יִשׁוּעָתוֹ

וְכֵן כּוֹתֵב הַרְבֵּי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה עַל חֲשִׁיבוֹת הַלְמוּד בְּסִפְר הַתְּקוּנִים:
 וְהַלּוֹמְדִים בּוֹ עֲלִימוֹ תִטּוֹף מִלְתּוֹ לְהַבִּין עִמְקֵי סוּדוֹת אֲמִרְתּוֹ, כִּי בְּלִמּוּד סִפְר

זֶה בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל וּבַעֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, סִגְלָתוֹ לְקִרְבַּ גְּאֻלָּתוֹ יִתְבַּרַךְ וְקֶץ יְשׁוּעָתוֹ, וּמִהֲרָה יִגְלֶה עָלֵינוּ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וּמְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בִירוּשָׁלַיִם יָרִים נְסוּ וְדַגְלוֹ.

וְזֶה לְשׁוֹן הַרְבֵּה בְּהַקְדָּמָתוֹ: אֶקְדִּים טַעַם לְשִׁבְחַ לְמָה קָרָא הַרְשָׁב"י זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא לְחַבּוּר זֶה תְּקוּנִים, בְּשִׁלְמָא לְסִפְרֵי הַזֶּהר מְצִינּוּ טַעְמוֹ מִפְּרֶשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁתָּ נְשָׂא, שְׁאֲמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא לְהַרְשָׁב"י הָאִי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהר מִן זִוְהָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיֵּי, דְּאִיהוּ הָאִי סִפְרֵי הַזֶּהר, יִפְקוּן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

(פדה את אברהם חלק שני להגאון הצדיק הרב אברהם י. מונסה ס"ט (ספרדי טהור) שנת תשס"ב)

* * *

תִּיקוּן לְגְּאֻלָּה הָאֲמִיתִית מִטְעַם הַרְבָּנִים הַגְּאֻוֹנִים מְאִרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא בְּשַׁנַּת תַּרְפ"א לַפ"ק

צ) יִלְמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְף לְךָ שְׁלֹמָה הָרִי כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הוּא מְעוֹרֵר הַרְחָמִים וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְיִתְגַּלֶּה וְיִבְנֶה הַמְּקַדָּשׁ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח, וְהַלּוּמָד בּוֹ בְּטוּחַ שְׁלֹא יִסְבַּל צַעַר חֻבְלֵי מְשִׁיחַ, אֲשֶׁר עַל כֵּן אֲנַחְנוּ חַכְמֵי וּרְבָנֵי עִיר הַקְּדֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תְּבַנֶּה וְתִכּוֹנֵן בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, וּבְתֵי דִינִים, נִתְעוֹרְרָנוּ לְיִסּוּד לַמּוֹד הַזֶּהר בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ בְּכַדֵּי לְגַמֵּר הַסֵּפֶר הַזֶּהר, וְיִהְיֶה הַסִּיּוּם בְּכ"ה אֱלוֹל הֵבֵא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, יוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְיִלְמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְף לְךָ שְׁלֹמָה.

וְלִכְּנֹן אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לָכֶם, אַחִינוּ חֲכָמִים רַבָּנִים, סוֹחְרִים, בְּעַלֵּי בְּתִים, בְּעַלֵּי מְלָאכּוֹת, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְקַחַת חֵלֶק עִמָּנוּ, וְהַחֲלֹשׁ יֹאמֶר גְּבוּר אָנִי. זָכוּ וְהִתְחַבְּרוּ בַחֲבֵרָה הַזֹּאת, וְכָל אֶחָד יַחֲטֹף חֵלֶק מֵהַזֶּהָר, וּבִשְׁעַת הַפְּנָאִי וּבִין הַדְּבִיקִים יִלְמַד אִיזָה עַלִּין כְּפִי הַסְּדֹר אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָכֶם הַגְּבָאִים וְהַמְּנַהֲלִים בֵּין בְּאַרְץ בֵּין בְּחוּץ לְאַרְץ. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, דְּעוּ מִי מִטְּהַר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים, דְּעוּ, כָּל מְלָה וּמְלָה נַעֲשִׂית אֶלְךָ אֶלְפִין וּרְבִי רַבְבוֹן עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים בְּשָׁמַיִם, כְּנִזְכֹּר בְּהַקְדָּמַת אוֹר הַחֲמָה.

צא) כָּל חֵבֶר יִלְמַד זֶהָר שְׁלָם עַד כ"ה אֶלּוּל אוֹ חֲצִיּוֹ אוֹ רַבְעוּ, וּלְזוּג כָּל סִיּוּם שְׁלָם עַל ג' אוֹ ד' חֲבֵרִים בְּכַדֵּי לְדַעַת כְּמָה סִיּוּמִים יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַשְׁלִים אֶלְךָ פְּעָמִים, וּכְבָּר מְנִינּוּ חֲבֵרַת מְזַכָּה אֶת הַרְבִּים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה

וְאַתֶּם, אַחִינוּ, גְּבָאִי וּמְנַהֲלֵי עִם קֹדֶשׁ בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ, אֲשֶׁר עֲלִיכֶם נֹאמֶר "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד", עֲמַדוּ וְעֲשׂוּ מִשְׁמְרוֹת מִשְׁמְרוֹת וְסֹדֵר לְכָל חֵבֶר וְחֵבֶר כְּפִי כְּחוֹ, בְּאַפְּן כִּי כָּל חֵבֶר יִלְמַד זֶהָר שְׁלָם עַד כ"ה אֶלּוּל אוֹ חֲצִיּוֹ אוֹ רַבְעוּ, וּלְזוּג כָּל סִיּוּם שְׁלָם עַל ג' אוֹ ד' חֲבֵרִים בְּכַדֵּי לְדַעַת כְּמָה סִיּוּמִים יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַשְׁלִים אֶלְךָ פְּעָמִים. וּכְבָּר מְנִינּוּ חֲבֵרַת מְזַכָּה אֶת הַרְבִּים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה.

וּבְרוּר כִּי גַם אֲנָשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלְמוּד שְׁלֵהֶם עִם אֲנָשֵׁי עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַסְלַת בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרֻבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנָס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַחַר הַסִּיּוּם אִם יִצְטָרֵךְ עוֹד נִחְזָר עוֹד פְּעַם סֹדֵר שְׁנֵי וְזָכוּת הַתְּנָא הַרְשָׁב"י זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, יִגַּן עֲלֵינוּ וְיִגַּן עֲלִיכֶם וְאַתֶּם שְׁלוֹם.

צב) מוֹדְעָה חֲדָשָׁה מִטַּעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי דְאֲרַעָא קְדִישָׁא לְשִׁקְדַּת עַל לְמוּד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאֲרֵץ וּבְחוּצָה לְאֲרֵץ אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ לֹא נִגְמַר רַק לְעֶרְךָ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים כָּבֵר יְדוּעַ לְכַבּוֹדָם מַעֲלַת לְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחֻרְבָּא וּבִזְיָה מַעֲלָמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעֵבְרָה כָּבֵר עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תְּקוּן לְגֵאלָה הָאֲמַתִּית" מִטַּעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי דְאֲרַעָא קְדִישָׁא הַנִּזְכָּר לְעִיל, לְשִׁקְדַּת עַל לְמוּד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאֲרֵץ וּבְחוּצָה לְאֲרֵץ אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא נִגְמַר רַק לְעֶרְךָ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים.

על כֵּן אֲנַחְנוּ, רַבָּנֵי וּגְאוּנֵי אֲרֵץ הַקְּדוּשָׁה, מִבְּקָשִׁים מְכַל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדֵּי גְמֵר הָאֶלֶף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֱלוֹל הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה כְּפִי שְׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְּחוֹת, עִם בְּנֵי חֲבֵרְתוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְּקַד, סִיּוּם זֶהר אֶחָד לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וַיִּפֹּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וַיִּקְלַקֵּל מַחְשְׁבוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבֶטַח וְנִרְאָה בְּנַחְמַת צִיּוֹן, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן. א' לְחֹדֶשׁ אֵיר שְׁנַת תַּפְא"ר לְפָרְט קָטָן.

צג) קִדְּם הַלְּמוּד יֵאמֹר:

הָרֵי אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשָׁה לְעֵלוּי שְׁכִינַת עֲזָנוּ, וְלַהֲרִים קָרְן מִזֵּל יִשְׂרָאֵל, וְלִסְתָּם פִּי כָּל הַצָּרִים אוֹתָנוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלַהֲחַזִּיר הַעֲטָרָה לְיִשְׁנָה, וַיֵּאמֶר דֵּי לְצָרוֹתֵינוּ וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבֶטַח, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

צד) דְּבָרֵי הַגְּאוּן כְּבוֹד מוֹרִינוּ הָרַב רַבִּי יִצְחָק יְרוּחָם דִּיִּסְקִין שְׁלִיט"א

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ, יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֻשָׁה תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן.

כָּבֵר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה, שֶׁתְּלַמּוּד תּוֹרָה הִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוּוֹת. אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהִיּוֹת עִמָּלוּ בַתּוֹרָה הֵן בַּנְּגִלָה הֵן בַּנְּסֻפֵּת, בְּסִפְרֵי זֶהַר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים.

וְכֵדָאִי הוּא רִשְׁבִי, הַתְּנָא הָאֱלֹקִי זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְפִטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין וּלְקָרֵב אֶת הַגָּאֲלָה, וְעֵינֵינוּ תַּחֲזִינָה בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת אוֹר הַשֶּׁם וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת הַשֶּׁם בְּבִיאַת גּוֹאֵל צֶדֶק, וְיִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּהַשֶּׁם תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים בַּעֲגָלָא וּבְקָרוֹב.

**נְאוּם יִצְחָק יְרוּחָם בְּהַגְאוֹן הַחֲסִיד מוֹרִינוּ הַרַב
רַבִּי מִשָּׁה יְהוֹשֻׁעַ יְהוּדָא לִיב זְכוֹר צְדִיק לְבִרְכָה דִּיסְקִין**

עַל דֶּרֶךְ תּוֹעֵלַת וּנְחִיצוֹת הַלְמוּד הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ הַתְּקוּנִים כָּבֵר כְּתַבְתִּי בְּזֶה שָׁנָה שְׁעֵבְרָה. הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו יִתֵּן הַתְּעוֹרְרוֹת תְּשׁוּבָה מְלַעֲלֵא בְּלֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָה קְרוֹבָה כְּעַתִּירַת לֵב וְנִפְּשׁ הַמַּחֲכָה.

**הַקְּטָן יוֹסֵף חַיִּים זְאֲנַעֲנִפְעֵלָד
רַב וְאַב"ד לְקַהֲלַת הָאֲשַׁכְּנַזִּים
בְּעִיר הַקְּדֻשׁ יְרוּשָׁלַיִם תְּבַנֶּה וְתִכְוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן**

**צַה) בְּרוּךְ הַשֶּׁם, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וּדְבַר הַשֶּׁם מִירוּשָׁלַיִם
דְּדוּעַ מַה שֶּׁכְּתַבּוּ בְּבִיאַיִם (שְׁמוּאֵל ז', ט"ז) "וְהִלַּךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית אֵל וְהַגְלִיל וְהַמְצַפָּה וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה וְתִשְׁבְּתוּ הָרַמְתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ", שֶׁהִיא מַחֲזֵר עַל כָּל הָעִירוֹת לְהַחֲזִירָם בְּתִשׁוּבָה וּמִשָּׁנָה שְׁלָמָה שְׁנֵינוּ בְּאַבוֹת (פְּרָק ה' י"ח) כָּל הַמְּזַכָּה אֶת הַרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.**

וּבַתְּנָא דְּבִי אֲלִיהוּ פְּרָק י"א אֵיתָא, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְשִׁמְא תֵּאמֵר אוֹתָן שְׁבָעִים אֶלְף שְׁנֵהֲרָגוּ בְּגַבְעַת בְּנִימִין מִפְּנֵי מָה נִהְרָגוּ? לְפִי שֶׁהִיָּה לָהֶם לְסַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה שֶׁהֵנִיחַ מִשָּׁה וְיִהוֹשֻׁעַ וּפְנִיחַס בֶּן אֶלְעָזָר עִמְהֵם, הִיָּה לָהֶם לֵילָף וּלְקָשׁוּר חֲבָלִים שֶׁל בְּרָזֵל בְּמַתְנֵיהֶם וּלְהַגְבִּיָּה בְּגַדֵיהֶם לְמַעַלָּה

מֵאַרְבָּבֹתֵיהֶם וַיַּחֲזְרוּ בְּכָל עִירוֹת יִשְׂרָאֵל, יוֹם אֶחָד לְלִכְיֵשׁ יוֹם אֶחָד לְבֵית אֵל,
 יוֹם אֶחָד לְחֶבְרוֹן יוֹם אֶחָד לִירוּשָׁלַיִם, וְכֵן בְּכָל מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּלְמְדוּ אֶת
 יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וְדָרֶךְ אֶרֶץ בְּשָׁנָה וּבְשִׁשָּׁה, כְּדֵי שְׁיִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹת כָּלן שֶׁבָּרָא מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. וְהֵן לֹא
 עָשׂוּ כֵן, אֲלָא כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְאַרְצָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם נִכְנַס לְכַרְמוֹ וַיִּלְיֵנוּ
 וַיִּשְׁדְּהוּ וְאוֹמְרִים שְׁלוֹם עֲלֶיךָ נַפְשִׁי, כְּדֵי שְׁלֵא לְהִרְבוֹת עֲלֵיהֶם אֶת הַטָּרַח.

**צו) מִזְפֵּי לְחַיִּיבֵיָא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה
 אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשֻׁקוֹל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹלָה
 וּמַעֲלָה לְבְנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזָּכָה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נֶהַג
 אַחֲרָיו.**

וְזֶה לְשׁוֹן מוֹרֵינוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאֵל זְכוֹרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא בְּשַׁעֲרֵי
 קִדְשָׁה (חֶלֶק ב' שַׁעַר ז')

מִזְפֵּי לְחַיִּיבֵיָא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה
 לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשֻׁקוֹל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבְנֵי
 אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזָּכָה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נֶהַג אַחֲרָיו וְסַבֵּב הַגִּלְגָּל
 וּבֵית אֵל וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְמַתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ. וְאַבְרָהָם לֹא
 זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלָא מִשּׁוֹם "וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרוֹן" וְכו'.

**הַמִּזָּכָה אֶת הַרְבִּים: עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בַר נָשׁ
 אַחֲרָא, בַּר אֵינּוֹן גְּנִיזִין לְאֵינּוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשֵׁיהוֹן דְּחַיִּיבֵיָא. וְאַלְמָלִי הוּוּ יַדְעֵי בְּנֵי
 נְשָׂא, כְּמָה תּוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְּרַמִּי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיָיהוּ כִּד זָכוּ לְהוֹן. הוּוּ
 אֲזֵלוּ אַבְתְּרֵיָהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמָאן דְּרַדְפֵי בְּתַר חַיִּין.**

וּבִסְפָר הַזֶּה רִישׁ פְּרָשְׁת תְּרוּמָה (דף קכ"א:) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגְּדִיל לְסִפָּר
 בְּשִׁבְח מִצְוָה זוֹ וְאָמַר זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּךְ בְּתַר חַיִּיבָא, וְלִמְקַנֵּי לִיָּה בְּאַגְר שְׁלָיִם,
 וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיסְתַּלְק בֵּיהּ יִקְרָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, יַתִּיר מְשַׁבַּחָא
 אַחֲרָא, וְאַסְתַּלְקוּתָא דָּא יַתִּיר מְכֻלָּא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מִלֹּאכֵי ב)
 וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן. וְכְתִיב (מִלֹּאכֵי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהִשְׁלוֹם. אִיהוּ

אֶסְתַּלַּק בְּתֵלֶת סְלוּקִין, מֵה דִּלְא אֶסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא. הָאִי בַר נֶשׁ
 פְּתִיב, בְּרִיתִי הֵיְתָה אֲתוּ חַיִּים וְהַשְׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי
 עֲלֵמָא וְזָכִי לְעֲלֵמָא דְאֵתִי. עָאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי, וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל
 דָּא פְתִיב, (תְּהֵלִים קִיב) גְבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דִּזְרֵי יִשְׂרָאֵל יְבוּרָה. הוּן וְעֵשֶׂר
 בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשָׁף וְכוּ' כְּדִין מְלָכָא בְּרִיךְ לְהוּוּא דִּיּוֹקְנָא,
 בְּכָל בְּרַפְאָן דְּבְרִיךְ לְאַבְרָהָם, וְכוּ' וְאִיהוּ עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דִּלְא זָכִי בְּהוּ
 בַר נֶשׁ אַחְרָא, בַר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשִׁיהוֹן דְּחֵיבֵיבָא. וְאַלְמֵלִי הוּוּ
 דְּעֵי בְנֵי נֶשׂא, כְּמָה תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְּרַמֵי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיהוּ כַּד זָכוּ
 לְהוּן. הוּוּ אֲזָלוּ אַבְתְּרֵייהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמֵאן דְּרַדְדִי בְּתַר חַיִּין. (עַד כָּאן מוֹרִינוּ
 הֶרַב חַיִּים וִיטָאֵל):

וּבְאַגְרַת הַמוֹסַר שְׁבַסוּף סֵפֶר מְסַלֵּת יִשְׂרָאֵל כְּתֹב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְזֵאת
 יְשִׁים הָאָדָם אֵל לְבוֹ לְעוֹרְרָם לְהַתְּכַוֵּנָנּוּת הִירָאָה וְהַמוֹסַר, כִּי עֵינֵי
 הָאָדָם פְּקוּחוֹת עַל אַחֲרִים לְדַעַת וְלְהַפִּיר חֲסוֹנוֹתֵיהֶם, וְכִי נֶצְרָכִים
 הֵמָּה לְמִסַר לְמַרְבֵּה. כֵּן יַחְזִיק בְּכָל עַז בְּלִמּוּד הַמוֹסַר לְמַעַן יִשׁוּטְטוּ בּוֹ
 רַבִּים וְתַרְבֵּה יֵרָאֵת הַשֵּׁם וְזָכוּת הַרְבִּים תִּלְוֶיהָ בּוֹ, וּמִמִּילָא לְאֵט לְאֵט
 לְמוּד הַמוֹסַר יִדְרִיכֵמוּ בְּנֵתִיב הַצֶּדֶק וְהַנְּכוּחָה, וְהִיא רְפוּאָה גְּשָׁמִית וְגַם
 רוּחַנִית, כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אֵין
 חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

**צז) מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֵל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׂרָם אֵל עֲבוּדָת
 הַבוּרָא, זְכוּתֵיהוּ נִכְפָּלוֹת בְּעִבּוּר זְכוּתֵיהֶם**

וְהֶרַב הַחֲסִיד בְּעַל חוּבַת הַלְּבָבוֹת כְּתֹב בְּשַׁעַר אֲהַבַת הַשֵּׁם (פְּרָק ו' וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ): וְרָאוּי לָהּ, אַחִי, לְדַעַת כִּי זָכוּת הַמֵּאֲמִין אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה מַגִּיעַ אֵל
 הַתְּכַלִּית הַרְחוּקָה בְּתַקוּן נַפְשׁוֹ לְאַלְהִים יִתְבָּרַךְ, וְאֵלוּ הֵיָה קָרוֹב לְמַלְאָכִים
 בְּמַדּוֹתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמְנַהֲגֵיהֶם הַמְּשַׁבְּחִים וְהַשְׁתַּדְּלוֹתָם בְּעִבּוּדַת הַבוּרָא
 וְאַהֲבַתָּם הַזֶּכֶה בּוֹ אֵינָם כְּזָכוּת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֵל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה
 וּמִיִּשְׂרָם אֵל עֲבוּדַת הַבוּרָא, שְׁזָכוּתֵיהוּ נִכְפָּלוֹת בְּעִבּוּר זְכוּתָם בְּכָל
 הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמַנִּים וְכוּ'. עַד כָּאן דְּבַרֵי קִדְשׁוֹ.

ואפֿן התּוֹכַחָה צְרִיךְ לִהְיוֹת בְּזִהִירוֹת הַכְּבוֹד שֶׁל הַשּׁוֹמְעִים, כַּמְבָּאָר בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׂרָה עַל פְּסוּק 'בֵּא בְרוּךְ הַשֵּׁם' כְּתוּב: כִּי כָשַׁעְמַד זָכְרָהּוּ הַנְּבִיא מִמַּעַל לָעַם (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' כ"ד) וְחָרַף וְגִדַּף אֶת כָּלִלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לָהֶם לָמָּה אַתֶּם עוֹבְרִים אֶת מִצְוֹת הַשֵּׁם וְכוּ' כִּי עֲזַבְתֶּם אֶת הַשֵּׁם וְכוּ', וְהִנֵּה אָבִיָּה בֶן רַחֲבָעַם, שֶׁהָיָה מְלֶךְ בֶּן מְלֶךְ, וְחָרַף אֶת יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁעָשׂוּ אֶת הָעֲגָלִים כְּיִרְבָּעַם, נִעְנַשׁ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב, יג-כ) "וַיִּגְפְּהוּ הַשֵּׁם וַיָּמָת", אֵף עַל פִּי שֶׁהָיָה בְּדִין וְכוּ'. וְכֵן יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא שֶׁשָּׁקוּל כְּמִשָּׁה, עַל שֶׁאָמַר "וּבִתּוֹךְ עִם טָמֵא שִׁפְתֵימִי" נִהְרַג עַל יְדֵי מְנַשָּׁה בְּאוֹתָהּ מִיִּתָּה רָעָה מְשֻׁנָּה כְּנוֹדָע (יְבָמוֹת מ"ט:), וְלָכֵן נִהְרַג זָכְרָהּוּ עַל יְדֵי יוֹאֵשׁ הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַן שֶׁחָרַף אֶת יִשְׂרָאֵל כְּאָמוֹר, אַחֵר כֶּךָ נִתְגַּלְגַּל בְּשִׁמְעִיָּה וְאַבְטַלְיוֹן שֶׁהָיוּ גָרִים מִבְּנֵי סַנְחֵרִיב, וְהִכְהִין הַהוּא אֲשֶׁר בִּימֵיהֶם חָרַפְסָם וְאָמַר לָהֶם יְזַלּוּן בְּנֵי עַמְמִיָּא לְשִׁלָּם (יוֹמָא ע"א:). עַד כָּאן מִשַׁעַר הַפְּסוּקִים.

וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרֻשֶׁת קְדוּשִׁים דָּף פ"ה: כְּתוּב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִכָּאן וְלֵהֲלָאָה וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא, דְּבַר אַחֵר וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא דְהָא כִּיּוֹן דְּבַר נֶשׂ אֹכַח לַחֲבֵרִיָּה, וְאַזְדַּמְן לְאוֹכַחָא לִיָּה בְּאַתְגְּלִיָּא, לֹא יִסְלַק קַמִּיָּה הַהוּא חוּבָה דְעַבִּיד, דְּאָסִיר לִיָּה וְדָאִי, אֶלָּא יִימָא סְתָם, וְלֹא יִסְלַק עָלָיו הַהוּא חוּבָא בְּאַתְגְּלִיָּא, וְלֹא יִרְשִׁים עָלָיו חוּבָא, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חָס עַל יְקָרָא דְבַר נֶשׂ, אֶפִּילוּ בְּחַיִּיבִיָּא. עַד כָּאן: יִצָּא לָנוּ מִזֶּה כִּי הַתּוֹכַחָה צְרִיכָה לִהְיוֹת בְּדְבָרִים רַבִּים וּבְרַחֲמָנוּת וּבְדָרְךָ נִסְתָּר, כְּדִי שֶׁהַדְּבָרִים יַעֲשׂוּ רָשָׁם, וְחַלִּילָה לְהוֹכִיחַ בְּבִזְיוֹנוֹת וּלְנַכַח, כִּי מְלַבֵּד אֲשֶׁר הַדְּבָרִים לֹא יַעֲשׂוּ רָשָׁם יֵשׁ אֲסוּר בְּדְבַר.

עַל כֵּן חוּבָה מְטַלֵּת עַל גַּבְאֵי הַיְשִׁיבוֹת וְהַחֲכָמִים לְהִשְׁתַּדֵּל וּלְעֲשׂוֹת תְּקוּנִים בְּכַדֵּי שְׁתַּתְּקִים מִצְוֹת הַתּוֹכַחָה בְּכָל מְקוֹם, בְּפִרְט בְּהַמוּשְׁבוֹת אֲשֶׁר הֵם סְבִיבוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵמָּה כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, אֵינָם כְּזִכְיוֹת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדְּרָךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עֲבוֹדַת הַבוֹרָא שְׁזִכְיוֹתָיו נִכְפָּלוֹת בְּעֵבוֹר זִכְיוֹתָם בְּכָל הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמָנִים, כְּמוּבָא בִּילְקוּט בְּמֵאמַר רַבִּי יוֹחָנָן, יַעֲיֵן שָׁם: וּבּוֹדָאִי כִּי גַבְאֵי הַיְשִׁיבוֹת הַשֵּׁם עֲלֵיהֶם יִחִיו מְבִינִים מִצְוָה רַבָּה כְּזוֹ וְצָרִיכִים לְעִזּוֹר לְהַחֲכֵם הַמִּתְנַדֵּב לְלַכֵּת אֵיזָה שְׁבוּעוֹת בְּעַד תְּקוּן כְּזֶה, כִּי מְלַבֵּד שְׁלֵא יִחְסְרוּ לוֹ מִהַסְּפָקוֹת, אֶלָּא צְרִיךְ

לְהוֹסִיף לוֹ עֲבוּר הוֹצֵאת הַדֶּרֶךְ, וְלֹא יֵהָא מְטַל עַל בְּעָלֵי הַמוֹשְׁבָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִחְסַר כְּבוֹדוֹ בְּעֵינֵיהֶם, וְדַבְּרִיו יַעֲשׂוּ רָשָׁם, וְדֵי לְהַבִּין.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם הַחֲכָם הַהוֹלֵךְ שִׁישֵׁתְדֵל לְסִדֵּר לָהֶם שְׁעוֹר מוֹסֵר בְּכָל לַיְלָה אַחֵר עֲבוּדָתָם בְּזָמַן הַבְּטָלָה לְמַנַּע אוֹתָם מֵהַטְּיוּלִים וְכוּ', כִּי עָלִיו תֵּבֹא בְּרַכַּת טוֹב, יַעַן הַדְּרָשׁוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּאַיִזָּה יָמִים אֲשֶׁר יַעֲבֹר שְׁמָה אֵינָם מְסַפִּיקִים לְעוֹרֵר הַלְּבָבוֹת, וְצָרִיךְ שִׁיְהִי מָקוֹם קְבוּעַ אֲשֶׁר בְּכָל לַיְלָה יִלְמְדוּ שְׁמָה מוֹסֵר, וּבְרַב הַיָּמִים הַפְּעֵלָה תִּהְיֶה לְאַהֲבַת הַשֵּׁם וְלִהְיוֹת עִם קְדוּשַׁת נְאֻמֵּי לְדַתְּם וּלְתוֹרַתְּם עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל, אֲמֵן סְלָה וְעַד.

(מתוך קו"ק של הבד"ץ שנת תרפ"א)

**בו נִקְבְּצוּ חֵלֶק מִמִּכְתְּבֵי בְּרָכָה עֲדוּד
וְחֵזִיק שְׁנַת־קַבְּלוֹ מִגְּדוּלֵי וְחֻכְמֵי דוֹרְנוּ**

תּוֹכְנָן אֲזוּר מִבְּהִיק עַל הַתּוֹעֵלֶת הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַתְּעוֹרוֹרוֹת
בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל קְצוֹת תַּבַּל לְזֻקְנִים עִם נְעָרִים

**מִכְתָּב בְּרָכָה מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בִּנְגֻלָּה וּבִנְסֻתָּר
הַמְּקַבֵּל בְּעַל שְׁעָרֵי זְבוּל שְׁלִיט"א**

הָרַב זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר

מִחֲבֵר סֵפְרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֲלָקִים וְש"ס בְּכַתָּב יָד
עֵיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

ב"ה כ"ג אָדָר תש"ע פֵּעִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

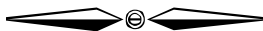
הִנֵּה הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּפָרָסֵם אַב"ד הָאֶלְמִין רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס
שְׁלִיט"א הַעוֹסֵק בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַפְּצַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ דֶּרֶךְ לִמּוּד
בְּרַבִּים, וְיָדוּעַ שֶׁהַזֹּהַר הוּא מַעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּבְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל מְבוֹאֵר שֶׁיֵּשׁ
עוֹלָם עֲשִׂיָּה וְעוֹלָם יִצְרָה וְעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְעוֹלָם אֲצִילוֹת, וּמִי שְׁלוֹמֵד זֶהָר
הַקְּדוֹשׁ זוֹכֶה לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְיָדוּעַ שֶׁיֵּשׁ נַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה, וּמִי שֶׁרַק לוֹמֵד
נִגְלָה הוּא זוֹכֶה בְּנַפְשׁ רוּחַ וְלֹא בְּנְשָׁמָה וּמִי שְׁלוֹמֵד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֶה לְקַבֵּל
נְשָׁמָה מַעוֹלָם אֲצִילוֹת, וְלֹאֲחֵר מֵאָה וְעֶשְׂרִים זוֹכֶה לִישֵׁב בְּעוֹלָם עֲלִיוֹן מְאֹד
מְאֹד וּלְקַבֵּל נְשָׁמָה גְבוּהָה, וְהַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נִתְחַבֵּר עַל יְדֵי הַתַּנָּא הָאֶלְקִי רַבֵּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיע"א, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְלַמֵּד כָּל יוֹם חוּץ מִלִּמּוּד
הַנִּגְלָה זֶהָר הַקְּדוֹשׁ וְגַם חֲשׁוֹב מְאֹד לְכַנֵּס בְּתוֹרַת הָאֲרִיז"ל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל
סֵפֶר עֵץ חַיִּים וְשַׁעַר הַכּוֹנְנוֹת, וְזֶה צְרִיכִים לְלַמּוּד דְּנוֹקָא עִם ר"מ מְקוֹבֵל שֶׁיְהֵא
בְּקִי בְּכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְזֶהוּ מְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וּלְכַךְ דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד עֲשֵׂה
הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק שְׁמַרְבִּיץ תּוֹרַת הַזֹּהַר בְּרַבִּים וּמְקִיִּם שִׁיעוּרִים בְּרַבִּים בְּכָל

מְקוּם וּמְקוּם, וּשְׁכָרוּ גָדוֹל מְאֹד, וּלְכָךְ מִצְוָה גְדוֹלָה לְחַזְקוֹ עַל הַזְכוּי הַרְבִּים הַזֶּה, וְזִכְוֹתוֹ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי גָּן עָלָיו וְעַל כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ וּלְכָל הַעוֹזְרִים לוֹ.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ:

הַרְבַּ זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר, מַחְבֵּר סְפָרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֲלָקִים

מִכְתָּב בְּרָכָה וְחִזּוּק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בִּנְגֻלָּה וּבִנְסֻתָר הַמְּקַבֵּל בְּעַל "יַם הַחֲכָמָה" שְׁלִיט"א

יִצְחָק מֵאִיר מְאֲרָגְנִשְׁטֶעֶרן

רֵאשׁ יְשִׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנְּגֻלָּה וְהַנְּסֻתָר

פַּעִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּסִיעֵתָא דְשַׁמְיָא, שְׁנֵי בִתְרָא כ"ז לְמִטְמוֹנֵי"ם תַּש"ע לַפ"ק, פַּעִיָּה"ק

תּוֹבֵב"א.

הֵן נוֹדַע בִּיהוּדָה וּבִישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ שֶׁל כ"ק הַמְּאֹר הַגְּדוֹל הַמְּפָרָס לְשׁו"ת הַגַּה"צ מוה"ר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א אֲדָמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, וְכַאֲשֶׁר יַעֲיִדוֹן עֲשָׂרוֹת חֲבוּרֵי הַמַּעֲיָדִים עַל מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְעַל פְּעֻלַּת צְדִיק לְחַיִּים לְגִדּוֹר פְּרָצֵי הַחוּמָה בְּכָרֵם בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים כֹּן יִרְבוּ, וְהִנֵּה זֶה עֵתָה יְהוּדָה יַעֲלֶה לְהַרְבּוֹת פְּעֻלִים בְּקִרְבַּ הָעַם עַל דְּבַר לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וְהַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת בְּיַסְדּוֹ שְׁעוּרִים רַבִּים בְּסֵפֶר הַזֶּה בְּכַמָּה עָרִים, וְאַסְף אִישׁ טְהוֹר מִכָּל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ קַמְיָא וּבִתְרָאֵי הַמְּדַבְּרִים בְּסִגְלַת לַמּוֹד הַזֶּה וּקְרָאוּ בְּשֵׁם סֵפֶר 'אוֹר הַזֶּהר', גַּם זָכָה לְהַהֲדִיר וּלְהַדְפִּיס מִחֻדָּשׁ סְפָרֵי הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים, וּלְמוֹתָר לַעֲלוֹת בְּהַסְכָּמָה עַל גְּבִרָא רַבָּא כּוֹגוֹן דָּא דְּאִיתְּמַחֵי גְּבִרָא וַיְהַלְלוּהוּ בְּשְׁעָרִים בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּם מִן הַמוֹתָר לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח הַדְּבַר הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה בְּעַמּוּי בְּקִרְוֵב נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק הַקְּדוּשׁ

דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והו' הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין פאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו כסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי" ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

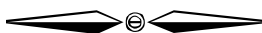
איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושתים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד

הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ בְּשֵׁבֶת וְכוּ' בְּעִיּוֹן גָּדוֹל, וְכֵה אָמַר דְּמַה שְּׂאֲמַר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא
 בְּזֶהר פְּרִשֶׁת נְשָׂא דְבַהֲאֵי חֲבוּרָא דְסִפְרֵי הַזֶּהר בִּיהַ יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כּו', הֵינּוּ
 בְּלַמּוּד בְּעִיּוֹן גָּדוֹל דְּוָקָא וְכוּ', בְּדַקְדּוּק הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שְׂיִהִיָּה מְכֻּוֹן עַל פִּי
 אֲמַתּוֹת חֲכַמַת הַקְּבֵלָה". וְעַיִן שֵׁם שְׁהֲרָאָה מְקוּרוֹ בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י בְּשַׁעַר
 רוּחַ הַקִּדְּשׁ (שֵׁם) שְׂמָה שְׂזָכָה לְהַשְׁגָּה יִתַּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לַיְלֹת
 הָיָה נִשְׂאָר בְּלַתֵּי שְׁנָה עַל מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁל סִפְרֵי הַזֶּהר, וְלַפְעָמִים שְׂשָׂה לַיְלֹת
 שֶׁל יְמֵי הַחֹל שְׂבִשְׂבוּעַ הָיָה מִתְבּוֹדֵד וַיּוֹשֵׁב עַל עֵיּוֹן מֵאֲמַר אֶחָד בְּזֶהר בְּלִבָּד,
 לֹא הָיָה יִשְׁן כָּל הַלַּיְלֹת הֵהֱם". וְאַכֵּן יֵרָא שְׂמִים יוֹצֵא יְדֵי שְׂנִיָּהֶם, מְזָה וְגַם
 מְזָה בַל יִנְיַח יָדוֹ, וְאַשְׂרֵי לוֹ וְאַשְׂרֵי חֶלְקוֹ בְּזָה וּבְבָא.

וְעַל כָּל אֵלֶּה וְעוֹד טוֹבָא יֵשׁ לוֹמַר כִּי כַּמָּה גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי כ"ק הַגַּה"צ
 מִהֲאֵלְמִין שְׂלִיט"א אֲשֶׁר גְּדוּל זְכוּתוֹ עַד מְאֹד בְּזֻכּוֹי הַרְבִּים, וַיְהִי רַעֲוֵא
 דְּתִירוּם רִישִׁיָּה אֲכוּלָא כְּרָכָא, וַיִּזְכָּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה כְּאוֹת נִפְשׁוֹ
 הַטְּהוֹרָה, וַיֵּאֲרִיךְ יָמִים עַל מְמַלְכְּתוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד כִּי מְלָאָה
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמִּים לַיִם מְכַסִּים בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה דִּידָן, אֲמֵן כֵּן
 יְהִי רַצוֹן.

וְהֵנְנִי בְּזָה דּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם תּוֹרְתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה:

הַק' יִצְחָק מֵאִיר מֵאַרְגָּנְשֶׁטְעֵרן

הַרְבַּ מֵאִיר שְׂטָרן

הַרְבַּ דְּאַתְרָא קוֹדִישָׁא מִירוֹן וְאַזּוֹר מְרוּם הַגְּלִיל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שְׂבִט תש"ע.

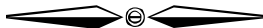
בִּיבְמוֹת (צ.). בְּכוֹרוֹת (לא): דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי,
 כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׂמוּעָה מִפִּיו בְּעוֹלָם הֵזָה שְׂפַתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת
 בְּקֶבֶר. וְרַש"י שֵׁם בִּיבְמוֹת וְזָה לְשׁוֹנוֹ, שְׂיִהֵא שְׂפַתֵי נְעוֹת בְּקֶבֶר כְּאֵלוֹ
 אֲנִי חֵי. וְרַש"י שֵׁם בְּבְכוֹרוֹת וְזָה לְשׁוֹנוֹ: וְהֵנָּה הוּא לוֹ שְׂדוּמָה כְּחֵי. רַבְּינֵי

גְּרָשׁוּם שֵׁם דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְשִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאַמְרַתִּי לְפָרֵשׁ תִּכְּוֶן שֶׁל "שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת", מֵהוּ הַמְשַׁמְעוֹת וּמֵה הַנְּאָה יוֹצֵא לוֹ וְלָנוּ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אָנוּ בְּאִים לְהַרְשֵׁב"י וּמִבְּקָשִׁים כָּל אֶחָד בְּבִקְשָׁתוֹ הַרוּחָנִית וְהַגְּשָׁמִית, שִׁשְׁנֵיהֶם אֶחָד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר זֶה בְּלִי זֶה, וּבְמֵה נִתְרַצָּה לְפָנֵי הַרְשֵׁב"י שִׁיתְּפַלֵּל וְיַעֲתִיר בְּעַדְנוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְלֵא בְּקִשְׁתָּנוּ, וְזֶה עַל יְדֵי שֶׁאָנוּ לּוֹמְדִים תּוֹרָתוֹ כְּבִקְשָׁתוֹ "לְמַדּוֹ תּוֹרָתִי" [גִּטִּין ס"ז] וְעוֹשִׂים לוֹ נַחַת רוּחַ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מַחֲזִיר לָנוּ נַחַת רוּחַ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְנוּ, וְכַחוֹ גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר עַל עֲצָמוֹ: יְכוּלָנִי לְפַטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. וְכַמְבָּאָר בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (חֶלֶק ג' דף קכ"ח) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָנּוּ קִיּוּמֵי עֲלָמִין, דְּעֲלָמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינָן.

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנַחֲזִיק טוֹבָה לְהַרְבֵּה הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס, כִּי אָדְמוּ"ר מֵהָאֲלָמִין שְׁלִיט"א, שֶׁזֹּכֶה וּמְזַכֶּה רַבִּים בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַפִּיץ "אוֹר הַזֵּהר" וּלְהַלְהִיב אֶת לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, לְעַסֵּק וּלְלַמֵּד תְּמִידִין כְּסִדְרָן אֶת תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ, וּמִלְבַּד גְּדַל הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁנִּשְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִים עַל יְדֵי לְמוּד זֵהר הַקְּדוֹשׁ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, לְהַטְהֵר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה שֶׁל מַעֲלָה, זֹכִים גַּם לְעוֹרֵר הַתֵּנָא הַקְּדוֹשׁ הַרְשֵׁב"י שֶׁיִּמְלִיץ טוֹב בְּעַדְנוּ לְפַטֵּר אוֹתָנוּ מִן הַדִּין, וְיַגְלוּ עֲלֵינוּ מִדַּת הַרְחָמִים, שֶׁנִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה, אָמֵן כֵּן יִהִי רְצוֹן.

כֹּה דַּבְּרֵי יְדִידוֹ עַז מוֹקִירוֹ כְּעֶרְפוֹ הַרְמָה, מְבָרְכוֹ בְּהַצְלָחָה גְּדוֹלָה בְּעַבּוּדָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה הַנִּ"ל:

מֵאִיר שְׁטָרֵן

הַרְבֵּי אֲבָרָהִם מְרֻדְכֵי יִצְחָקִי

רַב מְקוּמֵי מוֹשֵׁב פְּרַת

טֵלפֿון 097963061 מוֹשֵׁב פְּרַת ד.ג. לַב הַשְּׂרֹן

בְּסִיעֵתָא דְשַׁמְיָא, לַחֲדָשׁ שְׁבַט, שְׁנַת "יִצְוָה הַשֵּׁם" ה'תש"ע", וְהֵינּוּ
"קַבְלָה" ה'תש"ע" – גִּימְטְרִיא הַזֹּהַר הַקְדוּ"שׁ.

הַמְלָצָה וּבִרְכָה, לְכַבּוֹד תּוֹרָתוֹ הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס
שְׁלִיט"א הָאֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין, מְזַכֵּה הַרְבִּים, בֵּית הַמְדַרְשׁ "עֲטָרַת יִשְׁעִי"
ק"ק רַמַת בֵּית שְׁמֵשׁ.

**יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. שְׁמַחְתִּי וַיְגַל לְבִי בְּרֵאוֹתַי אֶת הַמַּפְעֵל
הַכַּפִּיר אֲשֶׁר יָדוּ עֲשִׂתָהּ, וְנִעְלָה שְׁמוֹ "מַפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" – לְזִכּוֹת
אֶת הַרְבִּים בְּמִי עֵדוֹן דְּבָרֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ מִתּוֹרַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי,
זְכוּתוֹ תַעֲמֹד לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רַצוֹן.**

הִנֵּה נוֹדַע בְּשַׁעְרִים גְּדֹל מַעֲלַת וְחִשְׁבֹּת לְמוֹד חֲכָמַת הַקַּבְלָה, כְּמַאֲמֵר
רְשָׁב"י זִיע"א בְּזֹהַר הַקְדוּשׁ [בְּהַעֲלֵתְךָ קנ"ג]: "וְהַמְשַׁכְּלִים יְבִינוּ אֵינּוֹן מְאָרִי
קַבְלָה דְּאֲתַמֵּר בְּהוֹן וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, אֵילִין אֵינּוֹן דְּקָא
מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֹהַר דָּא דְּאֲתַקְרִי סֵפֶר הַזֹּהַר דְּאֵינוּ כְּתַבְתָּ נַח דְּמִתְכַּנְּשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם
מַעִיר וְשָׁבַע מִמְּלֻכוּתָא דְּבָהוֹן יִתְקַיֵּם כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֵרָה תִּשְׁלִיכְהוּ וְדָא
אוּרָה דְּסַפְרָא דָּא". וְדְבָרֵי גָאוֹן עֲזוּנו הַמְקַבֵּל הָאֱלֹהִי רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן אִישׁ
חַי זִיע"א [בְּרֵאשׁ סֵפֶרוֹ דַּעַת וְתַבּוּנָה]: "יִשְׁמַע הַשׁוֹמֵעַ וַיְבִין הַמְשַׁכְּלִל אֶת
אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ וְאֲשֶׁר הִזְהִירוּ וְהוֹדִיעוּ לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְגִשְׁתָּ אֶל
הַקְדָּשׁ בְּעַסֵּק סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְנִסְתַּרְיָה עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ",
וְעוֹד מִכְּפָרְשִׁים דְּבָרֵי הַרְעִיא מְהִימָנָא נְשַׁמַת מִשָּׁה רַבִּינוּ לְרְשָׁב"י [זֹהַר נְשֵׂא,
חֶלֶק ג' דף קכד:]: "וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, בְּהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ,
דְּאֵיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, מִן זֹהַרָא דְּאֵימָא עֲלָאָה, תְּשׁוּבָה, בְּאֵילִין לֹא צָרִיךְ נְסִיוֹן,
וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאֵיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן
בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי... " וְכוּ'. וְהֵם דְּבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הַרְש"ש
זִיע"א אֲשֶׁר מְסַר לְבָנוּ הַרְבַּ חֲזַקְיָה יִצְחָק זִיע"א טָרַם עֲלֵיתָ נְשַׁמְתוֹ לְגַנְזֵי

מְרוּמִים. גַּם נוֹדְעוּ דְבָרֵי חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּמַעֲלָה הַרְבֵּה שֶׁל הַלְמוּד בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ וְתוֹרַת ח"ן שֶׁהֵם זְכוּר לַנְּשֻׁמָּה, וְאָמְרוּ כִּי כָּל הַהִשְׁגָּה הַרְאוּיָה בַתּוֹרָה מִתְחִילָה בְּלְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְסִתְרֵי תּוֹרָה וְרַק אַחֲרַי כִּי יָבִין שְׂמוּעָה בְּמָה שְׁיִגְלָה. לְפִיכֵן הִרְבּוּ לַחֲזֹק לְקַרְא בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ וְאָפְלוּ בְּגִירְסָא, וְאָף עַל פִּי שְׁלֹא יָבִין נְשֻׁמְתוֹ בְּוֹדָאֵי תַבִּין לוֹ, וּבִלְבָד שְׁיָהָא בְּיָרְאֵת שְׁמַיִם וְטַהֲרַת הַלֵּב וְהַגּוּף.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זְכָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ זֶה כְּמָה שָׁנִים רַבּוֹת, וּבְכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ זֹכִים לְהִסְתוֹפֵף עִם לְמַעֲלָה מִחֲמֵשׁ מֵאוֹת לּוֹמְדִים קְבוּעִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "דּוֹד הַמֶּלֶךְ" מוֹשֵׁב פְּרַת, מְלַבֵּד שְׁעוּרֵי ח"ן בְּלִילוֹת הַשָּׁבוּעַ. עוֹד נוֹדַע מִנְהַגְנוּ בְּחַבּוּרָא קְדִישָׁא אֲשֶׁר מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם מְדֵי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְמוֹד דָּף לְיוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וּבְסִמּוּךְ לְרֵאשׁ חֲדָשׁ עוֹרְכִים סִיּוּם בְּיוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וּכְבָר זָכָה כְּבוֹד תּוֹרַתוֹ לְהַפִּיץ בְּהַמּוֹן אֶת סִפְרוֹ "אוֹר הַזֵּהָר" סוּבֵב וּמְקִיף עַל מַעֲלַת הַסִּפְרֵי הַקְדוֹשׁ, וּמַעֲלַת הַרְשָׁב"י זִיע"א וְזָכוֹת הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד הַדְּפִיס אֶת הַסִּפְרֵי הַקְדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר", וְחֻלְקוֹ לְשֵׁס"ה יְמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן יִהְיוּ בּוֹ הַגּוֹרְסִים וְהַלּוֹמְדִים דָּף לְיוֹם וַיַּעֲלֶה לָהֶם לְשָׁנָה תְּמִימָה. וְכֵן אֶת יְזַמְתּוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוּד שְׁעוּרֵי "אוֹר הַרְשָׁב"י" לְלְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ בְּכָל מְקוֹם וְיָשׁוּב, וּמָה שֶׁהָיָה לְפָנָי כְּחֲדָשִׁים כֶּ-180 שְׁעוּרִים, עָלָה וְהַתְּרַבָּה כְּיוֹם לְמַנְיָן לְמַעֲלָה מִ-550 שְׁעוּרִים שֶׁהַתְּקַבְּלוּ בְּכָל מְקוֹם. וְהַדְּבָרִים מִתְּפָרְסָמִים בְּעֵלוּנֵי "אוֹר הַזֵּהָר" הַמְּחַזְקִים וּמְקַשְׂרִים אֶת הַלּוֹמְדִים לְהִיּוֹת עִם אֶחָד. וְעַתָּה עָלָה וְנִתְעַלָּה לְהוֹסִיף חִזְלִים וְלְהַדְּפִיס מִהַדּוֹרֵת הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְלְהַפִּיצוֹ בְּהַמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל.

"אֲשֶׁרֵי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשִׁקֵּד עַל דְּלַתוֹתַי יוֹם יוֹם". דְּבָר גְּדוֹל הוּא לְזָכוֹת הַרְבִּים בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ, וְסִגְלָתוֹ רַמָּה וְעֵלְיוֹנָה לְחִזְק לְבָבוֹת הַמוֹנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל גְּזָרוֹת. וְנִתְפָּרְסְמוּ דְבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי הַמְּקַבֵּל הַאֱלֹהֵי הַרְבֵּי מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִיע"א, כִּי לְמוֹד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְקַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שְׁוָה

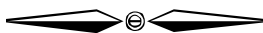
ללמוד 75 שנים בימות החל! ומנן "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדק", "ה' עליון על כל הארץ", "וישבנונו חסדי ה'", "ומעשה ידיו כוננהו". ובפרט בשנה הזו – ה"תש"ע – כמנן "אור חדש על ציון". ישוטטו רבים ותרגה הדעת כמים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקרא הרב הגאון מעוז ומגדול מצפה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלת. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונזכה פלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו יהא להקים שכנתא מגלויתא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי – החונה פה פורת

הרב משה נחשוני

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון

טל' 0548481181 039648512

בסיעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם שזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטרה, ועוד. והוציא ספרים רבים שעל ידם השיב רבים מעוון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את למוד הזהר בעולם ובחיבור הספרים והחבורות

הרבים הן להלהיב ההמונים והן לתועלת הלימוד המקרבת הגאולה ואשרי חלקיכם.

ובזהר הקדוש פְּרַשְׁתָּ נְשֵׂא דָף קכ"ב בְּרַעִיָה מְהִימָנָא מִתּוֹאֵר הַצְּרוֹת
הַקְּשׁוֹת שִׁיְהִיָּה בְּגִלוֹת לִפְנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ הֵן בְּגִלוֹת עֲשִׂי הֵן בְּגִלוֹת יִשְׁמַעְאֵל
שְׁנַקְרָאִים כְּלָב וְנַחֲשׁ וּבְפִירוֹשׁ מִתּוֹק מִדְּבַשׁ מִבוֹאֵר שִׁיִּשְׁמַעְאֵל נִקְרָא נַחֲשׁ
וְעֲשִׂי כְּלָב. וְנִרְאָה לְהַסְבִּיר כִּי יֵשׁ בְּחַז"ל שְׂאוֹמְרִים לְנַחֲשׁ מֵהַנְּאָה יֵשׁ לָךְ
שֶׁהֵנָּךְ יוֹרֵק וּמְטִיל אֲרֶס, וּבְאַמֶּת כֶּךָ רוֹאִים שֶׁהִיִּשְׁמַעְאֵלִים נִהְרָגִים
וּמִתְפּוֹצְצִים כְּשֶׁהַעִיקָר לְהַרוֹג יְהוּדִים, וְאֵילוֹ עֲשִׂי לֹא יִתְאֲבָדוּ וְאֵת עֲצָמָם לֹא
יִהָרְגוּ בְּשִׁבִיל יְהוּדִים. אֲלֵא כְּכָלָב. וְעַל זֶה מוֹסִיף שֶׁם בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ "מִי יוּכַל
[בְּזִמְנוֹ שֶׁלִּפְנֵי הַמְּשִׁיחַ לְהִינָצֵל בְּאַמוֹנָה] בְּגִינָם אֵיתָמַר [בְּשִׁבִילָם נֹאמַר]
וְהַמְּשִׁכִּילִים יִזְהָרוּ כְּזֵהר הַרְקִיעַ "בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרָה הַזֵּהר וְכוּ'
וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִיטְעָם מְאִילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ הַאי סִפְרָה הַזֵּהר יִפְקוּן
מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי [דְּהֵיִינוּ מִשָּׁה רַבְּנוּ רַעֲיָא מְהִימָנָא מְגַלָּה לָנוּ שֶׁבְּזָכוֹת לְמוֹד
הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקוֹד מֵהַגְּלוּת] וְכֵן בְּתַקּוּנֵי זֵהר סוּף תִּיקוּן ו' וְכוּ'
"מֵהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד אֲתַגְּלִיא לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתָרָא בְּסוּף יוֹמִיא וּבְגִינֵיהּ
[וְיִקְרָא כ"ה י'] וְקִרְאֶת דְּרוּר בְּאַרְץ". וּבְסִפְרָה הַקְּדוֹשׁ בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר מְאָמַר ט'
אֵיר ל"ג בְּעוֹמֵר מְסַבִּיר, שֶׁהָאוּר הַגְּנוּז נַחְבָּא בְּתוֹרָה וְהוּא מוֹסִיף שְׂרַבֵּי שְׁמַעוֹן
גְּלָה אֶת הָאוּר הַגְּנוּז וְלָכֵן מְדַלִּיקִים אוֹרוֹת וּמְדוֹרוֹת עַד שִׁיתַּגְּלָה אוֹר מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ כְּמִאָמַר חַז"ל וְיִאָמַר אֱלוֹקִים יְהִי אוֹר זֶה אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ וּבְזָכוֹת
הַתַּעֲסָקוֹת בְּהָאוּר כִּי טוֹב וְכוּ' נִזְכָּה לְבִרְכָה לְחַיִּים וְלְהָאֵיר לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל.
וְגַם כְּבוֹדוֹ הוֹצִיא הַסִּפְרָה אוֹר הַזֵּהר וּבּוֹ לְקַט מְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַחוּגִים הֵן
מִיּוֹצְאֵי הַמְּזַרְחַח וְהֵן מִיּוֹצְאֵי אֲשַׁכְּנֹז וְלִיטָא וְהֵן מְגִדּוּלֵי הָאֲדַמּוּרִי"ם וְרַבְּנֵי
קַהֲלוֹת הַחֲסִידִים עַל חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד הַזֵּהר וּמַעְלַתָּה הַנְּשַׁגְּבָה, וְטוֹבָה מְרוּבָה
הַמַּגְעַת לְלוּמְדֵיהּ וְאַשְׁרִיכֶם שְׂזַכִּיתֶם לָזֶה.

כְּמוֹכֵן יֵשׁ לְדַעַת שְׂאֵמְנָם לְמוֹד הַזֵּהר מְקַרְבַּה הַגְּאוּלָּה וְכוּ' אֲבָל יֵשׁ תְּמִיד
לְלַמּוֹד וּלְשִׂאוֹל אֲצַל חַכְמִים מְסַמְכִים כְּדִי שְׁלֹא יִלְמְדוּ בְּצוּרָה שְׂאִינָה נְכוֹנָה.

בְּכַבּוּד רַב: מִשָּׁה נַחֲשׁוּנֵי, רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן

הַרְבַּ מְנַחֵם מְנַדֵּל טוֹבִיָּאס

בֶּן הַגָּאוֹן מוֹהַר־ר' שְׁמוּאֵל אַב"ד דְּק"ק שְׁטֶפְנִישְׁט

כ"ו תמוז התשס"ט, לְכַבּוּד הַמַּפְעֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּהר הַעוֹלָמִי.

הִנְנִי מְמַהֵר לַעֲנוֹת לְהִיּוֹת נְמַנָּה לְדַבֵּר מִצְוָה, מִפְּחַד טְרָדוֹת שׁוֹנוֹת.

אֲמַרִינֶן לְפַעֲלָא טָבָא אִישׁוּר, כְּבוֹד אֲדוֹנֵי אָבִי הַרְבַּ הַמְּבַהֵק הַחֲסִיד
הַקְּדוֹשׁ הִיָּה מִזְהִיר הַרְבֵּה הַשְּׂפָם וְהַעֲרַב עַל לְמוֹד הַקְּדוֹשׁ זֶהר בְּשָׁנוֹת
הַשְּׂמֵד, בִּימֵי סְטָלִין וְתַלְמִידָיו שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב, נֶהַג בְּקִדְשׁוֹ לְהַקְהִיל
קַהְלוֹת בְּרַבִּים וְלִדְרֹשׁ בְּפִנְיֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, וּמִצִּטָּט לָהֶם מֵאֲמָרֵי זֶהר לְטַהַר
נְשַׁמְתָּם, הֵיוּ נֹאֲסָפִים הַרְבֵּה יְהוּדִים בְּשַׁבָּתוֹת הַקִּיץ וַיֵּשְׁבוּ כְּאַרְבַּע,
אַרְבַּע וַחֲצֵי שְׁעוֹת רְצוּפוֹת, לְפַעֲמִים נְדִירוֹת הִיָּה הַשְּׂמֵשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל בֶּן רַבִּי
טוֹבִיָּה עָלָיו הַשְּׁלוֹם מְבִיא לָרַב כּוֹס מַיִם.

כְּשֶׁהִיָּה מִצִּטָּט מִזְהִיר הַקְּדוֹשׁ בְּעַל פֶּה, וּבְפָנִים הֵיוּ מְרַגִּישִׁים
שֶׁהַחֲשׂוֹן מִתְגַּרֵּשׁ.

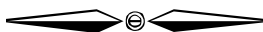
כְּמוֹ כֵּן נֶהַג בְּקִדְשׁוֹ לְהוֹשִׁיב עַל יָדוֹ יְלָדִים בְּנֵי חֲמֵשׁ שָׁשׁ שְׁיִשְׁמְעוּ
וַיִּסְתַּכְּלוּ בְּפָנִים הַסֶּפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

הִיָּה מִצִּטָּט אֶת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מִשְׁרֵי מַעֲלָה רַבִּי אֵיזִיק מְקוֹמְרֵנָא זַ"ל
שְׂאֵמַר בְּקִדְשׁוֹ: "לוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ" וְגו', יְלָדִים בְּנֵי שָׁשׁ
יְלַמְדוּ זֶהר הַקְּדוֹשׁ וַיִּכְנַס בָּהֶם יִרְאֵת שְׂמִים.

כְּמוֹ כֵּן נֶהַג לְלַמֵּד רֵאשִׁית חֲכָמָה עִם קֶטְנִים, הִיָּה אוֹמֵר שְׂמָה שְׂאוּמְרִים
לֹא לְלַמֵּד יָלֵד [זֶהר] מְקוּרוֹ מִהַמְשַׁכִּילִים רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

הַרְבַּ מְנַחֵם מְנַדֵּל טוֹבִיָּאס

בֶּן הַגָּאוֹן מוֹרְנוֹ הַרְבַּ רַבִּי שְׁמוּאֵל אַב"ד דְּק"ק שְׁטֶפְנִישְׁט

הַרְבַּ שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִייעֶער

מִלְפָּנִים רַב דְּקָהַל דְּרַכְי נַעַם בְּעִיר הַתּוֹרָה מְאַנְסִי אַרְצוֹת הַבְּרִית
בְּעֵת חוֹנָה פַּה עִיר הַקֹּדֶשׁ אַשְׁדוּד, אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל

בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא, כ"א אָדָר יוֹמָא דְהִילוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל הַבַּעַל "נַעַם
אַלִימֶלֶךְ" הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ מִלִּיז'עֵנְסְק זִיע"א

הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה לְכַבּוֹד הַאי גַבְרָא רַבָּא וַיִּקְרָא כְּבוֹד שְׁמוֹ
תַּפְאָרְתּוֹ הַרְבַּ הַצַּדִּיק הַמְּזוּכָה הַרְבִּים הָעוֹלָמִי מוֹרְנוּ הַרְבַּ רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדָא
גְרָאס שְׁלִיט"א אַב"ד דְּק"ק הַאֲלֶמֶן.

הִנֵּה כְּבוֹד הַרְבַּ הַצַּדִּיק יְדוּעַ לִי עוֹד מִגְלוֹת אֲמַעְרִיקָא, זֶה פְּאַרְבַּעִים שָׁנָה
בִּימֵי נַעוּרָיו כְּשֶׁלְּחַם נֶגֶד מְזוּזוֹת הַפְּסוּלוֹת שׁ 90% אַחוּז בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית הִיוּ
פְּסוּלוֹת, וּפְרָסָם הַרְבֵּה קוֹל קוֹרָא'ס וְעִשְׂרוֹת סְפָרִים עַל כְּשָׁרוֹת הַסֵּת"ם,
וְאַחַר כֵּן לַחַם עַל קְדֻשַׁת בְּתֵי כְּנִסְיֹת שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ בְּעֵת הַתַּפְּלָה, וְהַדְּפִיס עַל
זֶה גַם כֵּן כַּחֲמִשִּׁים סְפָרִים וְקוֹנְטְרַסִים, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁהִתְקַבַּל בְּבֵית הַשְּׁחִיטָה
הַגְּדוֹלָה לְהַתְחִיל אֶת מְלַאכְתּוֹ הַשְּׁחִיטָה נִתְבָּרַר לוֹ שְׂאִין הַשּׁוֹחֲטִים נוֹהֲגִים
בְּשְׁחִיטָה וּבַבְּדִיקָתָהּ הַסְּכִינִים כַּמְבֹאֵר בְּשֶׁלְּחַן עֶרְוָה, וַיֵּשׁ חֲשֵׁשׁ בְּאַכִּילַת נְבִלוֹת
וּטְרָפוֹת, אַזְ הָרִים כְּשׁוֹפֵר קוֹלוֹ כַּמְאָמֵר הַנְּבִיא, בְּקוֹל מְחָאָה אֲדִירָה,
וּבְמִסְרֵי נֶפֶשׁ, וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, וְהוֹצִיא מְאוֹת סְפָרִים עַל עֲנִינֵי כְּשָׁרוֹת
וְלְהַזְהִיר עַל כָּל הַפְּרָצוֹת, וַיַּחֲד עִם לְהַבְדִּיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק
מִדְּבָרְעִין זַ"ל [בַּעַל שׁו"ת בְּאֵר מִשָּׁה] יִסַּד אֶת "וְעַד הַכְּשָׁרוֹת הָעוֹלָמִי"
לְבַדֵּק אֶת מִצַּב הַכְּשָׁרוֹת בְּמִפְעָלִים שׁוֹנִים, וְעַל יְדֵי בְּדִיקָתָם הַקְּפִדְנִית נִתְגַּלָּה
בְּמִאֲפִיָּה גְדוֹלָה ["בְּעֵקֶרֶי" בְּלַע"ז] בְּוִילְיָאִמְסִבּוּרְג, בְּיַצַּת נְבִלָה שְׂרַכְשׁוּ
מִמִּפְעָל שְׁמִסְפֵּק בְּזוֹל, שְׁמִקְבָּצִים אֶת הַבִּיצִים הַנִּמְצָאוֹת בְּמַעֲיָם שֶׁל עוֹפּוֹת
הַנְּהַרְגִים בְּבֵתֵי הַמְּטַבְּחִים הַגְּדוֹלִים, שְׁמוּכְרִים בְּזוֹל, שְׁמִדִּינָא אֲסוּר
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֲפִלוּ בְּנִמְצָאִים בְּעוֹפּוֹת הַשְּׁחוּטִים, שְׁדִינָם כְּדִין בְּשׂוֹר, וְאֲסוּר
לְשִׁים אוֹתָם בְּמִינֵי מֵאֲפָה, כַּמְבֹאֵר בְּיֹרְה דְעָה סִימָן פ"ב וּבְסִימָן פ"ז.
וְהַנְּמַצָּאִים בְּעוֹפּוֹת הַהַרְוּגִים דִּינָם כְּנִבְלָה.

וְעוֹד מְצָאוּ שְׁבָכָל הַמֵּאֲפִיּוֹת (בְּעֵקֶרֶיס) הַכְּשָׁרִים הַשְּׁתַּמְשׁוּ
בְּפִלְעִיוֹעֶר"ס שֶׁהַרְבֵּה מֵהֶם בָּאִים מִמְּדִינוֹת אַחֲרוֹת, וְשׁוּם רַב לֹא הָיָה בָּא

לְשֵׁם לְבַדֵּק אֶת כְּשָׁרוֹתָן. וְעוֹד מֵצֵאוּ שֶׁהַמַּמְתָּקִים שְׂמוּכָרִים לְתִינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן הִיָּה הַהֶכְשֵׁר לֹא טוֹב, וְעַל יְדֵי פְעִילוֹת הַנּוֹעַד נִכְנסוּ תַּחַת הַכֶּשֶׁר טוֹב.

גַּם הוּצִיאוּ סִפְרִים שֶׁתָּאָרוּ שֶׁם אֶת הַהֲזָנְחָה הַגְּדוֹלָה בְּבִשּׁוֹר בְּהֶמָּה וּבַעוֹפוֹת, וְהִירָא אֶת דְּבַר ה' הַפְּסִיקוּ תַּכְף לְאֹכַל בִּשּׁוֹר, וְרַק אוֹתָם שֶׁכָּבַר שֶׁקְעוּ בַחֲמֻשִׁים שֶׁעָרִי טְמֵאָה שֶׁל אַמְרִיקָה וּמִשְׁקָעִים רַק בְּזִלְיָהּ וּב"פְּרַעֲסִס" אָמְרוּ שֶׁהַכֹּל רַק פּוֹלִיטִיק, כְּדִי שְׂיִמְשִׁיכוּ אֶת ה"פְּרַעֲסִס", וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם אִם כֶּשֶׁר אוֹ לֹא, הַעֲקָר שְׂאוּמְרִים שֶׁכֶּשֶׁר. [וְכִידּוּעַ מִכְּתַב הַחֲזוֹן אִישׁ זַצ"ל שֶׁכָּתַב עוֹד בְּוִילְנָא, עַל אֵלוּ שֶׁלֹּא אֲכַפֵּת לָהֶם אִם בְּכֻלָּל כֶּשֶׁר, אֶלֶּא רַק שֵׁישׁ חֲתִימָה שֶׁל רַב פְּלוֹנֵי אֶלְמוֹנֵי, וְלֹא שְׂבֻאַמַּת כֶּשֶׁר].

וְאִם לֹא דֵי בָּזָה, אַחַר זְמַן נִתְגַּלָּה שְׂאוּכְלִים לֹא רַק בִּשּׁוֹר נִבְלָה, אֶלֶּא גַּם חֲלָב וְדָם שֶׁהֵם אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת, [כְּפִתּוּב בְּסִדְר וַיִּקְרָא (פְּרָק ז' כד-כו) "וְחֲלָב נִבְלָה וְחֲלָב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל מְלֹאכָה וְאֹכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ כִּי כָּל אֹכַל חֲלָב מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה לִּיהִנֶּה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלָת מַעֲמִיָּה וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵי תִיכֶם לְעוֹף וּלְבְּהֵמָה כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל כָּל דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מַעֲמִיָּה"]. וְזֶה הִיָּה תַּחַת הַשְּׁגָחוֹת הַמְּהַדְּרוֹת שֶׁל מְהַדְּרִין מִן הַמְּהַדְּרִין, וְזֶה נִתְגַּלָּה עַל יְדֵי הַגְּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי מְרֻדְכֵי מְלֹאכֵי זַצ"ל רַב בְּתַל אֲבִיב, שֶׁשְּׂמַשׁ שֶׁם כְּמַפְקַח רֹאשִׁי עַל הַמְּנַקְרִים שֶׁשֵׁם תַּחַת הַרְבֵּנוֹת הַרְּאִשִׁית, שֶׁהַנְּקוּר הִיָּה תַּחַת פְּקוּחַ גְּדוֹל וַיֵּשׁ עֲלֵיהֶם מְמָנָה מִטַּעַם הַרְבֵּנוֹת, שֶׁמִּבְּקָר אֶת מַעֲשֵׂיהֶם אִם הֵם כְּהַלְכָה.

וּבְאַרְצוֹת הַבְּרִית [אַמְרִיקָה] תַּחַת הַפְּקוּחַ שֶׁל הַקּוֹרְאִים לְעֶצְמָם "קְנָאִים" מֵאֲכִילִים בִּשּׁוֹר נִבְלָה וְחֲלָב וְדָם, וּמִסְתִּירִים אֶת עֶצְמָם מֵאַחֲרֵי הַשֵּׁם "קְנָאִים" וּבְכַח הַשֵּׁם הַזֶּה מְבַזִּים גְּדוּלֵי וְצַדִּיקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂמוּסְרִים נֶפֶשׁ עַל קִדְשֵׁת וְטַהֲרַת יִשְׂרָאֵל, וְנִתְעַלְמָה מֵהֶם רַש"י עַל הַגְּמָרָא בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה דְּרַף י"ז ע"א אֶפִּיקוֹרוֹס - מְבַזָּה תַלְמִידֵי חֲכָמִים. וְכֵן בְּמַסְכַּת סְנֵהֲדְרִין (דף צ"ט ע"ב): אֶפִּיקוֹרוֹס: רַבִּי וְרַבִּי חֲנִינָא אָמְרֵי תַרְוִיָּהּ "זֶה הַמְּבַזָּה תַלְמִיד חֲכָם", וְכֵן אֵיתָא בְּמַסְכַּת שֶׁבֶת (דף קי"ט ע"ב): אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמְּבַזָּה תַלְמִידֵי חֲכָמִים אֵין לוֹ רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב מֵאֵי

דְּכָתִיב אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי אֱלוֹ תִינּוּקוֹת
שֶׁל בֵּית רַבִּן וּלְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ אֱלוֹ תִלְמִידֵי חֲכָמִים, עכ"ל.

וְאִף שֵׁישׁ לוֹ דָּעָה אַחֲרֵת בְּעִנְיֵי הַשְּׁקֵפָה, הָרִי מְאֹז שֶׁחָלְקוּ שְׂמַאי וְהֵלֵל,
עַד הַיּוֹם יֵשׁ מַחְלָקֶת בֵּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר, וּמְכַרְיַעִים לְפִי גְדוּלֵי הַרְבָּנִים שֶׁמְקַבְּלִים
עַל הַצְּבוּר, וְכִמוֹ דְּאִיתָא בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת דְּאָף שֵׁישׁ מַחְלָקֶת בְּהִלְכָה קִיָּמו
"הַאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אָהְבוּ" וְחֵס וְשְׁלוֹם לֹא בָּזוּ אַחַד אֶת חֲבֵרוֹ בְּשִׁבִיל שֵׁישׁ לוֹ
דָּעָה אַחֲרֵת וַיֵּשׁ לְהַאֲרִיךְ בָּזָה וְאִין כָּאִין מְקוֹמוֹ לְהַאֲרִיךְ.

וְנִחְזֹר לְפָרֶשֶׁת הַכְּשָׁרוֹת כִּי גַם כְּשֶׁצָּעַק הָרַב מִלְּאֲכִי הִיָּה קוּלוֹ כְּקוּל קוֹרָא
בְּמִדְבַר אֲמַעְרִיקָא, וְכִבֵּר הִיָּה הָרַב עַל דְּרַכּוֹ חֲזָרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם הַסּוּד
הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁמְטַמְּטָמִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּטַמְאוֹת חֲמוּרוֹת* וּמָה יַעֲשֶׂה אִם

(א) וְכִמְהָ נוֹרָאִים דְּבָרֵי הַזּוּהָ"ק: א. כֹּל מַה שֶׁסּוֹבֵל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא מִפְּנֵי שְׂלֵא נִזְהַר בְּמַאֲבָלוֹת
אֲסוּרוֹת (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ב. יוֹצֵא מְרֻשּׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרֻשּׁוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ
ח"ג דָּף מ"ב). ג. אוֹי לְהֵם וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי לֹא יִתְדַבְּקוּ בְּצִרּוּר הַחַיִּים כֹּלֵל וְדִנְיָן אוֹתוֹ לְאַחַר מִיתָתוֹ כְּאָדָם
מִגְּעֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"א). ד. מִדְּבַק נַפְשׁוֹ
בְּסְטָרָא אַחְרָא וְגוֹעֵל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ה. נַעֲשֶׂה פְּנֵי חִיָּה
רְעָה (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ב דָּף קכ"ה). ו. כֹּל מַה שֶׁסּוֹבֵל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא מִפְּנֵי שְׂלֵא נִזְהַר בְּמַאֲבָלוֹת
אֲסוּרוֹת (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ז. יוֹצֵא מְרֻשּׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרֻשּׁוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ
ח"ג דָּף מ"ב). ח. אוֹי לְהֵם וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי לֹא יִתְדַבְּקוּ בְּצִרּוּר הַחַיִּים כֹּלֵל וְדִנְיָן אוֹתוֹ לְאַחַר מִיתָתוֹ כְּאָדָם
מִגְּעֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"א). ט. מִדְּבַק נַפְשׁוֹ
בְּסְטָרָא אַחְרָא וְגוֹעֵל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). י. נַעֲשֶׂה פְּנֵי חִיָּה
רְעָה (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ב דָּף קכ"ה).

וְהַעֲוֹן שֶׁל מַאֲבָלוֹת אֲסוּרוֹת מְעַכֵּב בְּנִין בֵּית קְדֻשָׁנוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר הָאֲבִיב מֵהַנּוֹגֵעַ לְדַעַת בְּדוֹרְנוּ
וְז'ל: ר' נְתַן אֲדָלָר וְתִלְמִידוֹ ר' מִשָּׁה סוֹפֵר מִפְּרַעַשְׁבוּרְגַּ מְקַבְּלִים בְּנִסְתֵּר, ר' נְתַן אֲדָלָר רִצָּה לְפַסֵּל
הַשׁוֹחֲטִים וּדְרַנְקֶפּוּרְט דְּמִין, וְלִהְכַנִּיעַ חוֹתֵם הַסְּטָרָא אַחְרָא שְׁשׁוּרָה עַל שׁוֹחֲטִים פְּסוּלִים בְּסוּד עַל חֲרָבָה
תַּחֲזִיה וְגו' וְאֶלְמֵלֵא הַשִּׁיג כֹּל רְצוֹנוֹ בֵּא מְשִׁיחַ, אִף הַסִּימָה הַעֲמִיד עָלָיו רוֹדְפִים קְצָבִים וְהַצְרֵךְ לְבָרַח
וְתִלְמִידוֹ הַחַת"ס רִץ אַחֲרָיו י' פְּרָסְאוֹת. וְזֶה הִיָּה סוּד יְרִידַת הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ לְעֵלְמָא הַדִּין וְרָמּו עַל
זֶה ב' וְע"ס" תַּצְעֵד אַרְיָן, רֵאשִׁי תְבוֹת זְבִיחָה עִירוּבִין מְקוֹאוֹת.

וְכַדִּי לְהַבִּין קֶצֶת בֵּיתָר בְּאוּר, מִי הַחֲרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עָדִין לֹא נִבְנָה בְּיַמֵּינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עָדִין
בְּעוֹזְנוֹנוּ? וּמִדּוּעַ לֹא בָּא בֵּן יִשִׁי גַם תְּמוּל גַּם הַיּוֹם? רֵאֵה בְּסֵפֶר "בְּרִית מִטָּה מִשָּׁה" עַל הַגְּדָה שֶׁל פְּסַח בְּדָף
הָאֲחֲרָון וְנִדְפַס לְפָנֵי ד' מֵאוֹת שָׁנָה! וְזֶה לְשׁוֹן קְדֻשׁוֹ: וְעַכְשָׁו שְׂאִיתָרַע חוֹקֶתֶם רֵאִינוּ לְמַפְרַע שְׂדָבָר זֶה
הַחֲרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עָדִין לֹא נִבְנָה בְּיַמֵּינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עָדִין בְּעוֹזְנוֹ. וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָא בְּפִמָּה קִלְקוּלִים

אין שומעים לו אפלו בחמורות שבחמורות עד שגנח מכאב לב ואמרו לו אנשים תלך אל אנשי ועד הכפרות, הם לא כהרבנים של הקנאים שמעשיהם להשתיק את הכל שלא יתפרסמו מעשיהם המתעבים, תדבר אל ועד

אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיתת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינו מודקדקים כל כך, וממקרים לשחט, וקרוב לודאי שמאבילין נבלות וטרפות כאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישטחו שנתחייבו שונאיהם של ישראל בליה על שבקשו לאכל בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכלל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שעל ידי בשר פגול יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת דברי חיים (י"ד ח"א סימן ז') שאין עברה במאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לועז' שאכלו ונתפטמו בנבלות וטרפות על ידי השוברים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שאנאבדו מן הקהל (עיי"ש דברי החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבועים אלה איש פפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

וידוע דהענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מודקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שפרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבעלז ז"ע: כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים בדבעי, השחיתו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה כחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות - בעיר קראקא כשהיה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

הַפְּשָׁרוֹת הֵם לֹא יַעֲבֵרוּ עַל זֶה בְּשִׁתְּיָקָה וְשָׁלְחוּ אוֹתוֹ אֶל הָרֵב שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס וְסִפְר לֹו הַכֹּל. וְתִכְף יֵצֵא בְּדָבָר לְרַחוּב וּבְעֵתוֹנִים וְהוֹדִיעַ לְהַגְאֹן הַצַּדִּיק מְקַאֲשׁוּי זַ"ל. וְהוּא הוֹשִׁיב בֵּית דִּין וּבִרְרוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁכֵּן הוּא, וְאִזּוּ יֵצֵא עִם מִכְתָּב לְתַלְמִידָיו שֶׁלֹּא לֵאכֹל בָּשָׂר בְּהֵמָה וּבַעַל פֶּה אֲמַר הַרְבֵּה פְעָמִים שְׁעַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה בָּשָׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה, [וּכְמוֹ כֵּן אֲמַר הַרִידֵב"ז עַל יְרוּשְׁלָמִי כְּשֶׁלְּחָם לִפְנֵי מֵאָה שָׁנָה נֶגֶד הַקְּצָבִים בְּשִׁיקָאֲגוּי, אֲמַר: שְׁבָאֲרָצוֹת הַבְּרִית לְעוֹלָם לֹא יִהְיֶה בָּשָׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה] וְזֶה הַכֹּל הוֹדוֹת לְפַעֲלוֹתָיו הַכְּפִירִים שֶׁל מְזַכֵּה הַרְבִּים הַעוֹלָמִי הָרֵב הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדָא גְּרָאס שְׁלִיט"א, וְמִי יוֹדֵעַ כְּמָה זְמַן הִיָּה עוֹבֵר וְאִם בְּכֹלל שֶׁהִיָּה מִתְגַּלֶּה אִי פְעַם.

כְּמוֹ מַעֲשֵׂה הַזְּנוּת וְהַרְיָגַת בַּחוּרֵי וְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמְנַסִּים לְהַסְתִּיר בְּמוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה וּבְהַעֲלֵמַת הַרְבָּנִים זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְאִם אֶחָד הָרִים קוֹלוֹ לְהַזְהִיר אֶת הָעָם, יֵצְאוּ נֶגְדוֹ כְּאֵלוֹ הִיָּה אֶחָד מִן הַרִיקִים בְּהוֹצֵאת כְּתַב פְּלִסְטֵר עָלָיו, וְזֶה גֵרָם שְׁרוּצַח חֲסִידֵי טְרוֹרִיסְטִי וְחַמְמַאסִי יָרָה בּוֹ לְהַרְגוֹ, וּבְדָרָךְ נִסְ נָצַל.

נִחְזַר לְהַרְבֵּה גְּרָאס, שֶׁהוֹדוֹת לְפַעֲלוֹתָיו הַכְּפִירוֹת בְּסוּר מֵרַע לְאַפְרוּשֵׁי מְאִיסוֹרָא זָכָה לַעֲלוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּפֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַתְּחִיל לְעוֹרֵר לְ"וַעֲשֵׂה טוֹב", בְּתַעֲמוּלָה עוֹלָמִית, וְנִתְלַבֵּשׁ בּוֹ נִיצוּץ מְנַשְׁמָתוֹ שֶׁל רֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנֵי זְהָר וְאוֹר הַזְהָר וְעוֹד הַרְבֵּה סְפָרִים עַל הַזְהָר בְּחִנָּם, לְעוֹרֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ, שְׁמַסְגֵּל לִירְאַת שָׁמַיִם וּלְקִרְבַּת הַגָּאֲלָה, כְּמוֹבָא בְּסִפְרִים אֵלוֹ.

וְדָבָר גְּדוֹל עֲשֵׂה, בְּפֶרֶט בְּדוֹר הָעֶכוּר הַזֶּה וּבְפֶרֶט בְּאַמְרִיקָה שָׁרְבוּ בּוֹ מִהַקְּוֹרָאִים עֲצָמָם קְנָאִים, "עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה זְמֵרִי וּמְבַקְשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס", וְלֵאחֵר שְׁנֵת־פֶּטְמוֹ בְּנִבְלוֹת וְאַסוּרֵי כְרִיתוֹת [שֶׁהֶאֱטָלִיזִים - ה"בּוֹטְשֶׁעֶרֶס" הַטְּמָאִים, מְלַעֲיִטִים אוֹתָם], שֶׁהֵם הַכִּי גְרוּעִים, כְּמִבְאָר בְּמַסְכַּת סוּטָה (דף כב:): אֲמַר לָהּ יִנְאִי מַלְכָּא לְדַבְרֵיתָהּ אֵל תַּתְיָרְאִי מִן הַפְּרוּשִׁין וְלֹא מִמֵּי שְׂאִינָן פְּרוּשִׁין אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, שְׁמַעֲשִׂיהֶן כְּמַעֲשֵׂה זְמֵרִי וּמְבַקְשִׁין שְׂכָר כְּפִנְחָס. וְרֵאָה בְּרֶש"י שָׁם: אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִים - כְּלוֹמַר שְׂאִין מְרֵאִיתָם

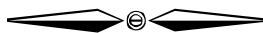
כְּתוּלְדוֹתֶם אֶלָּא צְבוּעִין מִבְּחוּץ וְאִין תּוֹכֵן כְּבָרִם. שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי - שֶׁהֵן רְשָׁעִים וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס אוֹמְרִים לְבָרִיּוֹת לְכַבְּדֵן כְּפִנְחָס, וְאִיכָּא דַּמְפָּרֵשׁ לָהּ לְעֵינֵן צְנִיעוּתָא. וְאֵלּוּ הַצְּבוּעִים וְהַחֲנֻפִים וְהַטְּמָאִים חוֹשְׁבִים עֲצָמָם כְּצַדִּיקִים, הֲלֹא בָּאִים לְבֵית הַכְּנֻסָּת וּמְנִיחִים עַל רֹאשׁם הַטְּמָא תְּפִלִּין, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְעוֹשִׂים כְּנִבְוִכְדָּנְאֶצֶר מֶלֶךְ בְּבֵל שׁ"חֲטָאוּ בְּצְדָקָה יִפְרָק", אֲבָל הֵם נְטֻמָּאִים בְּקִלְפַת עֲרִיּוֹת, וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא, [כְּמִבְּאָר בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשֶׁת מִשְׁפָּטִים (דף קכ"ה ע"א וע"ב), וְכֵן כָּתַב הַגָּר"א בִּיּו"ד סִימָן פ"ז בְּהַגְהוֹתָיו ב' פְּעָמִים שְׁמַצִּין עַל עֵינֵן בְּשָׁר בְּחֻלַּב אֶת הַזֵּהר הַזֶּה], אֶךְ מִצּוֹת אֵלּוּ מְאוּסִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַעֲשׂוּ עִם קִלְפַת עֲרִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (בְּסוּף פְּרֻשֶׁת אַחֲרִי).

עַל כֵּן לְאַחַר שְׁזָכָה בְּאַמְרִיקָה לְגַרֵשׁ אֶת הָרַע עַל כָּל פָּנִים מְאוֹתָם הִירָאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם שְׁנִתְעוֹרְרוּ עַל יְדוֹ וְהִחֲלוּ לְהַזְהֵר בְּכַשְׁרוֹת הַמְּאֻכָּלִים זָכָה עַל יְדֵי זֶה לְעוֹרֵר לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי הַזֵּהר שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּלְהַכְנִיסָם בְּלֵב רַבִּים וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה.

עַל כֵּן אֲנִי מְאַחֲלִים לוֹ שִׁיְצַלִּיחַ בְּעִבּוּדְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְאִם יַעֲבֹד בְּמַמְדֵי כַּחוֹת הַגְּדוֹלִים לְהַכְנִיס יִרְאָת שָׁמַיִם, יְכוּלִים אֲנַחְנוּ לְהַכִּין עֲצָמָנוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שִׁיתְגַּלֶּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּבִרְכַת חַג כָּשָׁר וְשִׁמְחָה וּבְבִרְכַת כָּל טוֹב:

שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִיִּצְעֵר

הַרְבֵּי נְחוּם רְאֵעֵנֵנְעֶרְגַּ – רַב הַמְקוֹאוֹת

ובעמח"ס "אש יצאה מחשבון" – פה בְּרוּקְלִין, נוא יֶאָרְק

עמ"י עש"ו – אתרא קדישא מירון – יומא דהילולא.

לכבוד האי גברא רבא ויקירא המפורסם לשם ולתהלה, המאור הגדול מעוז ומגדול, חריף ובקי, משנתו קב ונקי, מאיר עיני העולם, מגלה אור הנעלם, ממנו ישקו כל העדרים, ובנרו יאירו כל המחשכים, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד הרב הרבני המפורסם, כ"ק האדמו"ר מהאלמין, הרה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שלומו לעד ישגיה, מנהוריה אהני לן שרגיה, רוב ברכות וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

כנודע לכל אשר ל"ג בעומר – יום קדוש ונורא. ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהוושע, כל אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו ומייחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יוושע. כמו כן כדאי ונחוץ שיקבל על עצמו ללמוד מן ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אזכרה בימי חורפי אשר זכיתי ושמעתי מפי בעל ה"סולם" זצ"ל בעצמו, וכך סיפר לי: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סולם" ותרגם הזוהר ללשוה"ק שיהי' מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך ניצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים ניצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפורש בזה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

בשנת תשכ"ז, עת מלחמת "ששת הימים", למדתי בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 4 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון החליטו להלחם נגדינו, הסכנה היתה גדולה והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא תתקוף לבנון את הצפון. ולא הרשו לנוע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ ביקש וקיבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופירש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוק" פון וועם? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלוקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ ניגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר ניתקתי כל הקשרים של כל האומות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכולנו יודעים על הניסים הגדולים שקרו במלחמה זו.

כיום כשארץ ישראל נמצאת בסכנה גדולה מאירן, מובא בגמ' על אמורא שאמר, בהגיע זמן פטירתי ראו לקבור אותי עמוק עמוק באדמה, כי לא יהיה קש בישראל שהסוס הבבלי (שהוא אירן) לא יאכל. על כן מוטלת עלינו החובה להזדרז בלימוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל זקוק לישועות גדולות, וכשנדבק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח.

רק צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. הגמ' אומרת ברכות נ"ב, עזרא הסופר תיקן "תפילת עזרא", ועד כמה גדולה תפילה זו, מספרת הגמ', על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

(עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר – ראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע בספר אמרי פנחס השלם דף קס"ד: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב. (ויש לחלק בין גירסת הזוהר להעמקה בקדושת הקבלה).

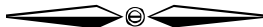
וכל שכן ללימוד הזוהר הקדוש, כפי שמביא ה"מאור ושמשי" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' רח"ל. אבל אם נלמד בזוה"ק בקדושה ובטהרה נהיה משומרים מכל חטא ועוון ונביא בכך הגאולה השלימה.

הקב"ה גלגל הזכות ע"י זכאי, אדם קדוש שיש לו הזכות להמתיק לכלל ישראל חבלי משיח, הרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שמסר נפשו כפשוטו ממש לשחיטה, למקוואות, למצות, ולכל דבר שבקדושה, משיח צדקינו ודאי יראה עליו באצבעו, שסייע לביאתו.

יחד עם כלל ישראל נברכו לזכות לאריכות ימים ושנים ולקבל פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה'

הרב נחום ראזנבערג, רב המקוואות

חשיפה

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלבבות הולמים, כולם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל יושב בחדרו קולמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבאר ומברר את הזוהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נצא מן הגלות, לכן תרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כדי שכל יהודי,

גם פשוטי העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש.

לאחר גייעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזוהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הסיפור התרחש כאן בארץ הקודש במהדרה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה ליירט את הטילים למרכזו הארצי, ובעיקר לבית שמש, הגה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעיתון "חדש" בבית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזוהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזוהר ע"פ העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס י"ב הכרכים של הזוהר המהולקים לי"ב חודשי השנה באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בניסי ניסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זאת הזוהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

חשד דוד ברנעין
תיק דבקה: המטרה
הדווקה ביותר שהחמאס
כיוון אליה טילים ארוכי
הטווח הייתה בית שמש
מלחמת הרום הביאה את החמאס לשינוי תוכניות הרווחה

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $24 \times 354 \times 75 = 637,200$

שוה: $637,200$ שעות תורה בנגלה

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום

במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים 52 שבתות בשנה)
יוצא ששעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם

יעלה החשבון $70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000$ מיליארד 319 מיליון 408 אלף

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שיצטבר כ 11 דורות* למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון סך הכל מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משערה אחת זוהר שוה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל ב- 100,000,000,000 מיליארד -

223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ-223 קווענטיליון 20 קוואדריליון שעות תורה.

כל הזכות העצומה מכותו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

ואם הנך מוכה רק יהודי אחד בלימוד שעה זוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה זוה הזמן המוזכר בנמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א:א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב סך לבדו ביום). ומשך דור בימינו הונו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1000000000	x10	9	100000	x10	5	10	x10	1
10000000000	x10	10	1000000	x10	6	100	x10	2
100000000000	x10	11	10000000	x10	7	1000	x10	3
סכ"ח x 100 מיליארד צאצאים			100000000	x10	8	10000	x10	4

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומוד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה זוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $75 \times 354 \times 10$

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתימד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה יצא אם כך, שבשבעים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל: $70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$ זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

עכשיו תבינו אם אתה מוזכר רק ליהודי אחד שילמוד שעה בזוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שיצטבר 112 דורותא בהתחשב במשפחה ב 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדרור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

סך הכל שעות התורה: $48,828,125 \times 996,240,000 = 47,179,687,500,000$ שעות,

כלומר כ- 47 מיליון מיליארדי (ביליון) שעות תורה.

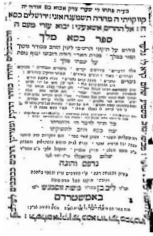
וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א:א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ושגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדרור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

חשבון מדויק של זכות זוהר הקדוש ליהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד זוהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - **לְשׁוֹן הַפִּסָּא מְלַךְ** (תקוני זוהר מ"ג):
**וְכִינּוּן שְׂיַדְעֵת פְּמָה גְדוּלָה מַעֲלַת לַמּוּד הַכְּמַת
הָאֲמַת כּו'... יִדְעֵ גְדֵל הַחַיִּיב וְגְדֵל הַשְּׂכָר לְמִי
שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמּוּד הַזֶּהר בְּגִידָסָא בְּעֵלְמָא
בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׂפִין אִם יִזְכֵּה לְלַמֵּד וְלִהְבִּין
פְּרוּשֵׁי מֵאֲמָר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה
בְּשַׁעֲה אַחַת מַה שְּׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה.**

והחשבון של שעה אחת לימוד זוהר ביום, הוא שוה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים* למספר

עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מיליארדי [ביליון] שעות תורה.. (125, 48,828, מוכפל ב- 172,500)

וכל הזכות העצום מכוחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את
הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

קבלתי על עצמי ללמוד ספר הזהר וגושיעתי ב - \$60,000.

מעשה שקרה!

בן מספר ארבע את מה שארע לו – הכנתי סכום של 60 אלף דולר לקרנת בניה חדשה, אך הכי נחבי נגש אלי ושמאל ידירי ובקש את הסכום בהלוואה לתקופה קצרה, ואני שעבנו לא נאכתי לנסף עד לתחלת הבניה, הספמתי להלוות לו. זמן הפרעון הגיע, ושמאל משתמט ממני, דחה אותי שוב ושוב, אני מנסה לצר קשר והוא חוסם כל אפשרות שקואת, עד שלבסוף לא ענה לי אפלו בטלפון. כאן כבר נשברתי; גם לאבד ממוון פה רב וגם לדעת שחברי, שהנה נאמן עלי עד לא מקרה מהתל בי ומכמה אותי. פל היום וכל הלוואה השבתי על שמאל והנסף, ובעקבות כך ננקסתי לדודך נפשי.

הרבה אפשרויות לא עמדו לפני, מבחינתי חובת ההשקעות היתה, דאגה בלב איש ישיחנה. אולי חבר טוב יוכל לסגן במתן עצה נכונה, להורני כיצד עלי להגן במצב מעין זה. פניתי לחברי הטוב נ. ספרתי לו את העובר עלי ובשפתי את עצתו.

נ. הקשיב ונחש, הוא רצה בכל מאודו לעזר. עצה מעשית לא ידע להשיט, רק בזאת נגפה במאמר כבונתנו: "פדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...", ובכך שלאחרונה ישנה התעוררות גדולה ללמוד הזהר הקדוש למוד יומיומי, ואם רבי שמעון בר יוחאי הבטיח בספרו שבנכות הלמוד בספר הזהר נגפה לגאולה הקללית של כל עמי", גנדאי צרתי הקטנה תוכל להפטר בנכות למוד הזהר בבחינת גאולה פרטית.

מתוך הדחק ובגלית ברהה החלטתי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. קמתי, נסעתי והשתטחתי על הקבר בתפלה ובתחנונים, שפכתי את צמון לחשי לפני אדון הכל, ובשפתי שבנכות השפלה ששפכתי על עצמי ללמוד בספר הזהר הקדוש בכל יום אוקה לישועה.

בדרך חזרה, כשגלי נרגש מהכונה הרחנית שחיתי, פגשתי ידיר נעורים ששנים רבות לא ראיתי, החלפנו מספר מלים, ותוך כדי דבור מספר הלה ששפלה ירשה גדולה, אשר לחלק ממנה הוא נאכה, נענדנו נשאר לו \$60,000 שאינו צריך אותם בזמן הקרוב. גרם נדיבותו הציע לי: אם הגנך רוצה הנני מוכן להלוות לך אותם ...

אכו, פדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

תקבלו על עצמכם ותנשעו.

אנו עומדים בסיומה של שנה, מי לא נרכש לנכות פדאי להיטיב לו לשנה התקשה? מי אינו רוצה בשנה טובה ומתוקה יותר? מי אינו חפץ בישועות פרטיות וכלליות? פדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות – ראשי תבות רשב"י – שהעוסק בתורתו יוקה בעזרת ה' לשפע רב רוחני ונשמי.

קבלו על עצמכם את למוד הזהר [5-6 דקות ליום במסלול ד' – מפמרט בעמוד 15] ותנשעו בשנה טובה ומבנכת וכל טוב.

קבלה מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו:

מוזבא מהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, בספר אמרי פנחס השלם (דף ק"ו), וזה לשונו: "צריך ללמוד (לתלמידים) ללמוד זה, שהוא בחינת עין החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שחבר נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו. כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיזכר להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.

עשרת ימי תשובה לשנת תש"ע

תש"ע - מספר 9

אמ"ת בגימטריא 9

שנת תש"ע - שנה של תורת אמ"ת

אם דורי הנה שומע בקולי, הנה לומד כבר מגיל 'תשע' ספר הזהר, וכך הנה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית (הרב הקדוש רבי יצחק איזיק מקומרנא, ספר נוצר חסד)

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והנה יראת חסאן קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך הנה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית. (כבינו הקדוש יצחק איזיק וחיאל ספריו מקומרנא, נוצר חסד, פקד ד' משנה כ')